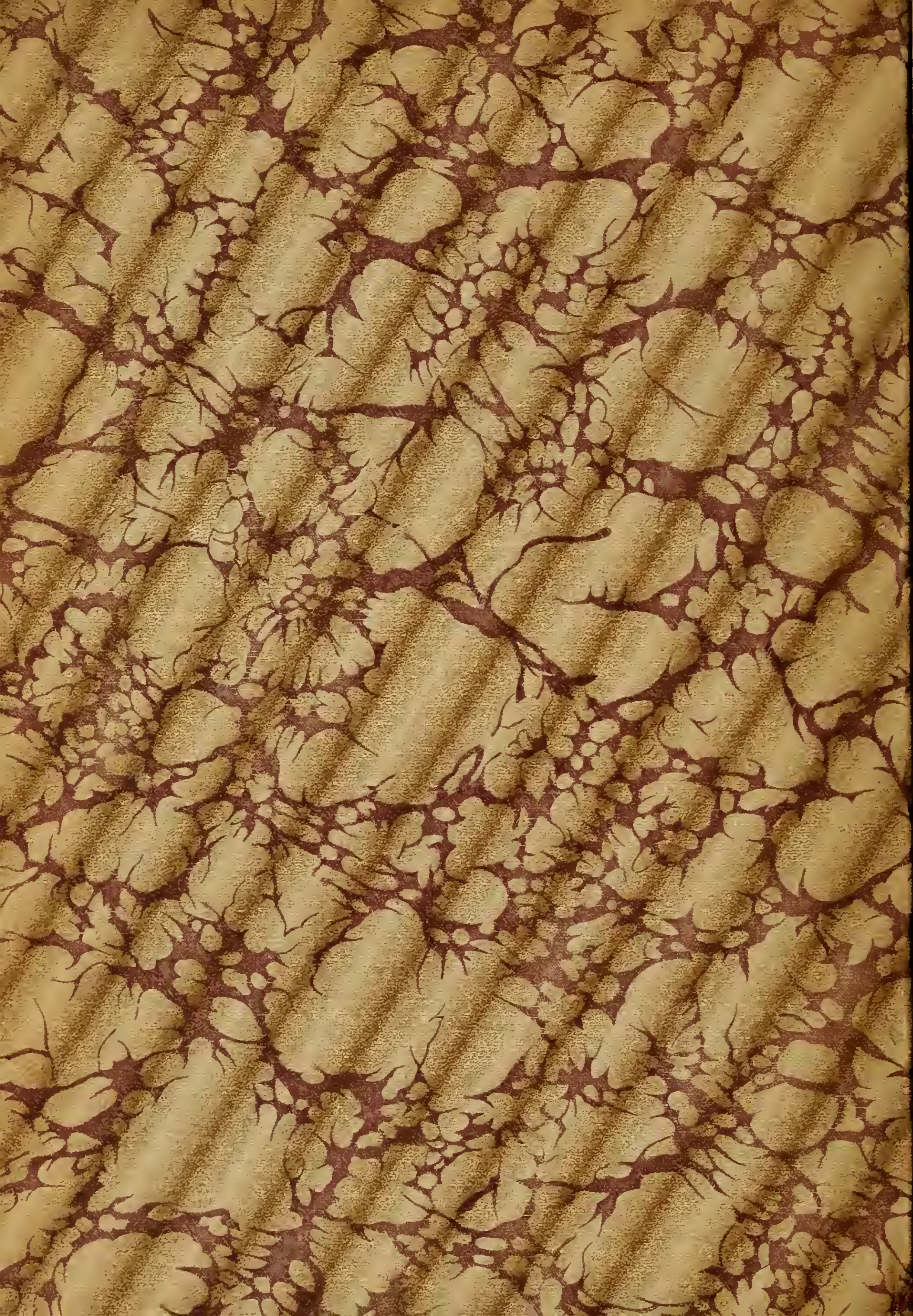
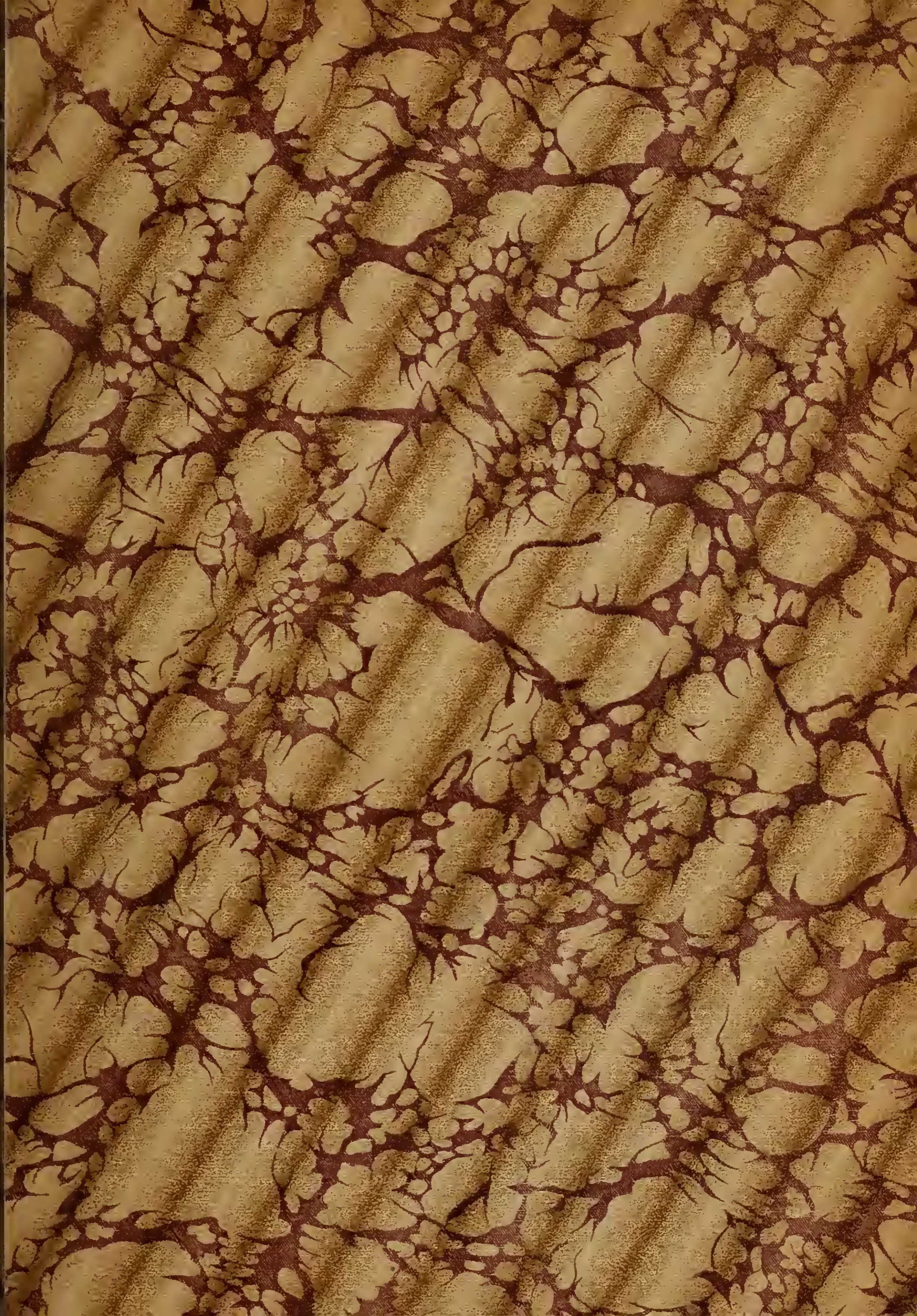

Syr.
A1478p

EBED-IESU SOBENSIS

['Abd Isho' Bar Berikha]

CARMINA SELECTA

EX LIBRO

PARADISUS EDEN

EDIDIT AC LATINE REDDIDIT

H. GISMONDI S. J.

172003
9/6/22

BERYTI

EX TYPOGRAPHIA PP. SOC. IESU

1888

ܡܐܡܪ̈ܐ ܒܡܐܐ ܡܫܘܚ̈ܬܐ

ܕܡܬܩܪܝܢ

ܡܢ ܣܠܒ

ܦܪ̈ܕܝܣܐ ܕܥܕܢ

ܕܡܪܝ ܥܒܕܝܫܘܥ

ܕܨܘܒܐ

LECTORI BENEVOLO SYRIACI IDIOMATIS STUDIOSO

Quanta dictionum elegentiæ sermonisque copiæ laude Ebed-Iesu Sobensis (*) præstet eruditos syriacæ litteraturæ cultores minime latet. Hæc de eo syriacæ linguæ studio tirones ab Assemanio accipiant : « Eam eruditionis famam tum apud sectarios » suos, tum apud reliquos syros obtinuit ut nemo alius sermone » syriaco tam soluta quam vincta numeris oratione elegantius » scripsisse existimetur. Et quidem Doctoribus syris Ephræmo. » Isaaco, et Iacobo comparandus esset, nisi dicendi copiam, » styli nitorem, sacram denique eruditionem nestorianorum » erroribus contaminasset. » (B. O. III. C. 198.). Rem gratam syriaci idiomatis studiosis me facturum censui specimen edendo poetici Ebed-Iesu libri nondum typis vulgati cui nomen ipse fecit «Paradisus Eden.» Quænam fuerit auctori illum scribendi causa, quinam scopus, quænam ipsius libri compositionis ratio ab ipso auctore te accipere malui, de his loquente in proœmio. Et ibi utique celeberrimum Haririi opus «Almaqamat» deprimendi plus aequo occasio ei fuit defectus quem exprobrat moralium documentorum, at equidem Haririi poesim, styli vigorem, lepores, venustatemque ne attigisse quidem, nedum superasse, minime negabo. Verum Ebed-Iesu carminibus sua non deest pulcritudo, et numerosa suavitas, ac fluiditas, mira lectissimi sermonis copia ac varietas, imo et poesis (legesis ex. gr. carmen IX, XIII, XVIII...). Quæ illi eximiæ laudi habenda esse probant tum fatiscens jam ejus aetate syriaca lingua, tum prolixitas implexi admodum artificii quod per quinquaginta producendum poemata suscepit, ac improbæ leges quas in condendis versibus sibi servandas imposuit. Neque id

(*) Ebed-Jesu nestorianus *Sobensis* appellatus ab urbe Soba (Nisibis) cujus fuit episcopus, librum «Paradisus Eden» scripsit anno 1290 (cf. App.), mortuus est anno 1318.

si nostro sensui minus probatur, propterea in vitium vertendum ei esse putem: quam enim hæc in studio sint apud orientales quas vocamus gentes haud fugere nos debet. Quin per hæc luculentissimum exhibuit specimen, næ ille hoc præstandum sibi præstituerat, syriaci sermonis tum copiæ tum virtutis tum harmoniæ, aptitudinis denique ad varios versuum numeros carminumque rationes, et ad arduissimas quasque cujuslibet compositionis leges. Singula quippe libri poemata initiales mox versuum, mox stropharum litteras alphabetico ordine succedentes habent, mox finales inverso priorum ordine ascendentes, mox utrinque: ubi violari hæc lex videtur, deficiens littera a toto carmine exulat, mox plures simul. In secunda libri parte ex quatuor et viginti poematibus unumquodque in singulis vocabulis unam eamdemque litteram refert, eam nempe quæ unicuique poemati ordine servato alphabetico obtingit, aliaque sexcenta operosissima artificia miram tum linguæ syriacæ opulentiam, tum auctoris in ea peritiam ostendunt. Pleraque carmina metro heptasyllabo condita sunt. plura dodecasyllabo, non nulla octasyllabo seu tetrasyllabo geminato. Sexti poematis versus metro heptasyllabo vel hexasyllabo legi possunt, et binis hexasyllabis *approximatis* per duas cæsuras in tetrasyllabos triplicatos (*gradatos*) converti possunt.

Singulis poematibus scholia auctor adjecit: et horum specimen in appendice exhibere volui, ea seligens quæ ad intelligentiam carminum quæ edidi conferunt. Omnia latine quamfidelissime reddidi in commodum studiosorum. Quæ verba in versione addenda mihi visa sunt *italica*, ut ajunt. scriptione exarata volui. Pressiorem sæpe verbi significationem signo parenthesis () inclusam subjeci. In versione quoadusque licuit latini sermonis servasse mihi videor proprietatem, at hanc interdum posthabendam mihi esse duxi ut potius nativum syriacæ dictionis gustum servarem. Syriacum textum secundum plura hujus regionis manuscripta exemplaria cum romano Borgiani Musaei collata exactum præbeo, vocalibus signis ornatum, ac punctis litterarum *bgdkft* attenuationem indicantibus: a bino

puncto pluralis numeri apponendo supersedi quando satis iste a vocali significatur. His tria adhuc signa addere fas mihi volui, haud utique apud syros usurpata (*), at quæ adhibenda censui in commodum syriaci idiomatis studiosorum, tum ad notandas litteras vocali prorsus destitutas (°), tum ad indicandum sonum semivocalem (‚) ubi locum is habet, tum ad monendum reduplicationem aut assimilationem (˘) litterarum esse faciendam. Horum enim ratio habenda est non unius orthoepiæ in sermone syriaco assequendæ causa, at et ad penitiorem ipsius linguæ habendam cognitionem, etymologiamque tenendam. De his regulas præmittam, in quibus tradendis cavendum mihi esse duxi ne tædium afferam discrimina persequens quæ orientales inter syros et occidentales in non paucis horum extant : non enim omnia apud illos recte dicuntur, nec omnia apud istos inepte, momentaque valida pro alterutra doctrina vel dicendi more vix ab iis afferuntur. Id ergo seligendum ac retinendum in istis omnibus censui quod vel ipsâ rei naturâ suggeri ac suaderi reperitur, vel etymologiæ, aut ceterorum idiomatum semiticorum analogiæ melius congruere videretur.

BERYTI PHŒNICIORUM idibus juniis MDCCCLXXXVIII

H. G. S. I.

(*) In hoc secutus sum exemplum Cl. G. Cardahi libanesis qui ea signa usurpavit in pluribus egregiis operibus quæ edidit.

REGULÆ QUÆDAM

EX GRAMMATICA LINGUÆ SYRIACÆ

DE SCHEVA MOBILE.

1. Semivocali quodam sono ut plurimum inter *e* et *i* nutante syrii consonantem muniunt quæ nec vocali insistit nec ei quasi pensilis hæret. Ex. gr. in particula ܡܢ prima consonans ܡ vocali ^ insistit, altera ܢ ab illa pendet ; at in ܡܫܝܚܐ consonans ܡ nec a ^ pendet, nec ܿ insistit, et voce effertur illo sono affecta, at celerius ac si vocali instructa.

2. Id accidit si consonans vocali destituta aliam aeque vocali carentem vel immediate sequitur vel latentem in se gerit (puta per assimilationem), ܡܬܩܢܐ ܡܫܡܫܐ, item si initio vocabuli reperitur, etiamsi præfixa ei accedat aliqua ex ܒܕܘܠ

3. Quando autem secunda ex duobus consonantibus vocali carentibus est ex ܗ ܚ ܥ; prima *phatahà* donari potest et tunc altera huic adhaerens absque sono illo profertur.

4. Idem dic de secunda consonante ex duobus vocali destitutis si prima est una ex ܐ ܘ ܝ immediate veniens post vocalem sibi homogeneam, ea enim prima consonans fere in illa præcedente vocali assimilatur ipsam producens, (cf. tamen nn. 12, 17.) et altera consonans perinde ac illi vocali immediate adhærens plerumque pronuntiatur.

Neutrum regulæ primo enuntiatæ opponi patet. Liceat nobis deinceps sonum illum *scheva mobile* appellare. Universa hæc doctrina a regulis de attenuatione ܪܘܟܟܐ apprime confirmari mox constabit.

DE AMZA

5. Sermo faciendus est de re, nomen autem rei aliquod deligendum est ut de re verba facere possimus : ab arabibus mutuari illud sit hic venia, nomen enim syris deest, haud

vero res (*). Scilicet si emissio illa vocis qua vocalis aliqua exprimitur, praesertim si eam præcedens nulla consonans afficiat, non voce decrescente comprimitur sed repente abrumpitur, sensibilis et auditui fit quidam thoracis motus vel ictus intestinus qui *amza* apud arabes audit. Hæc articulatio etiam ad inchoandum vocalium sonum, vel sine illis, produci potest, et ad litteras consonantes pertinet. Apud syros littera ܐ indicatur, et sequentibus mutationibus subjicitur.

6. Amza quidem quæ invenitur initio vocabulorum perstat, at si aliqua ex ܒܕܘܠ ipsi præfigatur illi suam vocalem cedit, ipsaque excidit, servatur tamen ܐ inscriptione ܠܐܡܗܐ

7. Si amzæ initiali radicali alia a flexione præponitur ut in forma ܐܦܥܠ interdum eliditur ut in ܐܡܪ, interdum in ܘ convertitur ut in ܐܘܕ

8. Quæ autem in medio vel fine vocabulorum invenitur potest servari vel supprimi. Cum supprimitur manet in scriptione ܐ quæ pronuntiatur ܝ si amza vocali afficiebatur et præcedens consonans vocali et ipsa est instructa : si præcedens consonans vocali caret assumit vocalem amzæ quin haec ullo sono reddatur, sic ܩܐܡ legitur *qàiem*, ܟܐܪ *car* pro ܟܐܪ *c-ar*.

9. Haud tamen vocalis ista sic translata idem præstat ac si proprio jure ibi esset : etenim si primam vocabuli litteram afficit non impedit vocalem quam aliqua ex ܒܕܘܠ assumit quando accedit vocabulo cujus prima littera vocali caret, sic aeque dicitur ܘܦܐܐ ac ܘܦܐܐ non autem ܘܦܐܐ .

10. Imo in hoc casu si initialis illa vocabuli consonans est ex ܒܓܕܟܦܬ etsi vocali sic affecta inveniatur recipit attenuationem (26) perinde ac si eâ careret post vocalem

(*) In latinis etiam linguis aliisque aliquid soni amzæ invenitur, ut bene animadvertit Desacy (*Antalogie gramm. arabe*, 8 *note au n. I*), quin apud grammaticos ejus mentio fiat nec ullo signo in scriptione notetur : ex. gr. in *amare*, *opponere* prima *a* et *o* quodam imæ gutturis ictu effertur, minime vero altera. Ad id quod est amza in linguis semiticis exprimendum spiritus lenis græcorum minus aptus videtur, nec enim intendi iste per reduplicationem aut manere sine vocali potest, nec in medio et fine vocabulorum locum habet.

qua donatur littera illa ex ܪܘܟܟܐ , sic legi debet ܢܦ̈ܐ *uafe* non secus ac ܢܦܝܐ *uaf-e.*

11. Idem dic de vocali qua propter difficultatem pronuntiationis donatur amza initialis ubi scheva mobile tantum debuisset habere ut in ܐܦܪ ܐܟܠ ܐܒܕ ܐܦܐ ܐܬܐ. Adhuc enim sequens consonans quæ proprio jure vocali gaudet si ex ܒܓܕܟܦܬ est, ut in adductis exemplis, attenuationem recipit vi prioris schevæ mobilis quamvis illud sit in vocalem expletum.

DE LITTERIS ܐ ܘ ܝ

12. Saepe littera ܘ, non nunquam et ܝ, in vocabulis reperiuntur quin nil aliud ibi sint ac signa vocalis qua donanda est præcedens consonans. Alias vel radicales vocabulo sunt, vel in illud introductæ a flectione mutatæ interdum ex una in aliam ut ܘ ab ܐ in ܐܘܟܠ , et ܝ a ܘ in ܐܝܬܒ. Hæc sunt probe distinguenda tum ad etymologiam verborum dignoscendam, tum ad attenuationem litterarum ܒܓܕ ܟܦܬ recte adhibendam.

13. Tres istæ litteræ ܐ ܘ ܝ homogeneæ ex ordine sunt tribus vocalibus ܰ ܳ ܺ Quæ ex istis litteris vocali destituta post vocalem sibi affinem immediate locum habet eam producit.

14. *Aleph* vocali carens cui post ܰ locus esset non scribitur, sed et *phataha* et *aleph* uno signo notantur ܳ *zqopho*, latet scilicet in ܳ *aleph*, est ergo vocalis longa.

15. Alia tamen *aleph* scribitur post ܳ *zqopho* in fine nominum in statu absoluto singulari, et etiam post ܶ *reboso* status absoluti plur. regularis formæ. At nomen a statu absoluto recedens illam *aleph* amittit, et in singulari quidem etiam *zqopho* ut ܢܦܫ , in plurali autem *zqopho* status absoluti sing. resolvitur in proprium *patah* et *aleph* hac in ܝ conversa ܢܦܫ̈ܝ. Huic si adiungi debet suffixum pronomen possessivum ܗ scribitur illud ܝ post ipsum quin pronuntietur, et ubi erat ܝ sufficitur ܘ, et scribitur ܢܦܫ̈ܘܗܝ. Eodem modo post *zqopho* in ܐܒ, ܐܚ, ܚܡ (pro ܐܒܐ ܐܚܐ ܚܡܐ) in ܝ convertitur post pronomen possessivum ܗ unde ܐܒܘܗܝ *pater ejus.*

16 Extra hos casus *aleph* vel pro *amza* stat, vel pro

illa suppressa scribitur ad orthographiam etymologicam.

17. Ex analogia cum ceteris linguis semiticis merito habetur ܘ non ut littera sed ut signum vocalis ܘ݁ *ezozo* in præcedenti consonante in futuro verbi trilitteri regularis ܢܩܛܘܠ, et in pronominibus ܐܢܬܘܢ, ܐܢܘܢ, item in suffixis ܟܘܢ ܗܘܢ. Accedunt et formæ

ܩܘܕܠܐ ܡܘܗܒܐ ܩܘܕܫܢܐ ܩܘܕܠܐ ܩܘܕܫܠܐ ܩܘܕܫܬܐ

ܩܘܫܡܐ ܡܘܒܠܐ ܩܘܠܗܢܐ ܩܘܕܠܐ ܩܘܕܪܝܐ ܩܘܡܬܐ

his compara سُبْحٌ شُغْلٌ بُطْلَانٌ وُضَّاءٌ دِخْرَاجٌ قُلَّةٌ quæ cum superioribus syriacis formis, sin minus omnes in munere grammaticali, in typo syllabico conveniunt.

DE REDUPLICATIONE LITTERARUM.

18. Multæ litteræ consonantes saepe intendi in prolatione ita debent ut tanquam duæ simul eaedem nomine literæ pronuntientur. Et interdum quidem quia aliqua geminatur a flexione, alias autem quia litteræ identicæ et affines juxtapositæ, si vocalis aliqua non cogit ad singulas proferendum in specifica sua ratione distinctas, facilius una homogenea articulatione intensiori proferuntur. Primum illud apte vocatur reduplicatio, alterum assimilatio consonantium.

19. Locum habet reduplicatio in verborum forma ܩܛܠ et ejus derivatis ubi secunda radicalis geminatur unde dicitur ܩܛܠ ܐܬܩܛܠ ܩܘܛܠܐ ܡܩܛܠܢܐ Inter nomina, in formis intensivis ܩܛܠܐ ut ܚܢܢܐ ܐܕܪܐ, et ܩܛܠܐ, dummodo huic non accenseas quæ amzam habent pro prima radicali pertinent enim ea ad formam ܡܩܛܠܐ *phatahà* posito ad amzam facilius pronuntiandum, dicitur ergo ܚܡܪܐ ܩܒܪܐ et ܐܡܢܐ, non vero ܐܡܢܐ

DE ASSIMILATIONE LITTERARUM.

20. Assimilatio in aliquibus vocabulis adeo plene locum habuit ut jam littera assimilata in scriptione omittatur, at assimilatæ litteræ ratio in pronuntiatione habenda est lit-

teram quæ illam absorbuit intendendo, ac proinde cum duritie eam proferendo (34) si attenuatio alioquin in ea locum habere deberet, ex. gr. ܫܒܠܐ ܫܒܠܬܐ (*spica*) : ut hoc præstari possit ad vocabulorum etymologiam attendere opus est.

21. Generatim loquendo manifestus defectus triplicis radicalis assimilationem prodit. In formis autem auctis sedulo adjectæ a flexione litteræ distinguendæ sunt a radicalibus, et hæ, si illis postabitis, ad tres non pertingunt quæ secunda videtur agnoscitur tertia esse secundam sibi assimilatam continens. In quo et illud cavendum quod pro littera habeatur ܘ quod forte non nisi signum præcedentis vocalis *ezozo* sit (15, 17).

22. Igitur in formis ܩܘܪܒܬܐ ܡܩܪܒܬܐ ܩܪܒܬܐ ܩܘܪܬܐ ܡܩܪܬܐ ܩܪܬܐ tum ܘ , tum litteris flexionalis terminationis posthabitis, si bina tantum superest radicalis littera secunda intendi debet, sic in ܕܘܒܬܐ ܫܒܬܐ ܡܒܬܐ ܢܘܒܐ ܢܒܐ ܕܒܐ

23. Præter hos casus latentis radicalis quando ex duobus litteris assimilandis secunda vocali gaudet, et prima vocali caret at post vocalem immediate venit, locum habet assimilatio semper inter litteras easdem nomine ܒܒ , ܕܕ , etc. et sæpe admodum inter litteras secum affines, nempe quæ efferuntur sive eodem organo sive alio illi alterius proximo, et hoc tum inter litteras ejudem vocabuli, tum inter praecedentis ultimam et primam sequentis ut ܡܢ ܡܫܒܬܐ, imo etiam inter penultimam præcedentis et primam sequentis, vel ultimam præcedentis et secundam sequentis quando homogeneæ eæ sunt vel affines et littera quæ intercedit non pronuntietur ut in ܦܩܘܕ ܡܫܟܚܬܗ , et ܡܢ ܐܢܬܐ.

24. Ad litteras identicas vel affines in praefatis conditionibus assimilandas ipso naturæ instinctu adigimur, fastidio nempe molestioris conatus ad eas discrete efferendas necessarii, mox et impossibilitate. Quibus attentis (*) hae fere

(*) In hoc examine omne tulit punctum, aut ego fallor, arabs grammaticus Ezzamakschari in postremo capitulo libri *Elmufassal*. Ex eo excerpere libuit

regulæ rectum assimilationis usum definiunt.

25. Litteræ ܗ et ܥ in ܚ assimilantur ut ܐܰܚܡܗ ܚܢܳܐ , ܫܚܛܐ ܐܘܚܥ. Imo ܚ illas sibi assimilat etiamsi eas praecedat ut ܐܘܫܚ ܗܕܪܐ pro ܐܘܫܚ ܗܕܪܐ et ܦܪܚ ܚܘܕܪܐ pro ܦܪܚ ܥܘܕܪܐ (*)

---

quæ syriaco idiomati aeque ac arabico hac in re conveniunt, et inde quas trado regulas conflare. Quanto arabes præ syriis solertius suæ linguæ grammaticam excoluerint perfecerintque eruditos non fugit, et plurima quæ acuta investigatione prodiderunt non suo tantum sermoni conveniunt sed et cognatis linguis. Sane hic potiori et domestico jure audiendus esset Bar-Hebræus, et is quidem naturam litterarum describit, et sua cuique organa assignat, et assimilationis casus sedulo persequitur, in grammatico opere ܟܬܒܐ ܕܨܡܚܐ : at bonus Jacobita reduplicationem consonantium aversans, et rem hanc haud acu tetigit, ipsamque assimilationem (ܡܚܦܝܢܘܬܐ) fere pro occultatione habere forte suspicare quis posset. Certe si ex duobus litteris identicis una exciderit in scriptione etiam in prolatione exulare docet, excepto uno alterove casu, quin exceptionis ratio ei praesto sit. Et haec quidem aliaque potius studio partium docere quam obfirmatâ rationum ponderatione sententiâ quis censeat. Non enim is erat quem, fugere facile posset nisibenum, ut ait, reduplicationem ex. gr. in nomine ܚܢܐ *Anna* et similibus adhibens, vocabula proferre ad etymologiam exacta prout eam reliquæ linguæ semiticæ servarunt (et arabicam ipse apprime callebat), nec aliter in ipso graeco textu N. T. consignata illa inveniuntur. Sermonis ergo in hoc vitiositas potius apud suos erat.

(*) Nil mirum in hoc deprehendes si cum Zamakschario animadvertas litteram ܗ ab ima gutturis extremitate progredi, et ܥ a medio gutture, et in gutturalibus difficultatem prolationis crescere quo profundiori illius motu eæ proferri postulant, suprema autem assimilationis causa fastidium cum sit molestioris conatus quo duæ litteræ discrete pronuntiarentur, litteram ܚ quæ non adeo profundum ac duæ illæ gutturis motum exigit aptior invenitur ad eas in fortiorem suipsius sonum convertendas minori difficultate. Idem auctor opportune praeterea monet ab assimilatione supersedendum si per eam sensus mutatio vel ambiguitas afferretur, quod syriace ex. gr. locum haberet in his aliisque similibus :

ܦܫܚ ܗܕܪܐ *crevit magnificentia*

ܦܫܚ ܚܣܪܐ *crevit mendicitas*

ܦܫܚ ܥܕܪܐ *crevit auxilium*

in quibus si assimilationem facias unum pro tribus pronuntiandi modum habebis perinde si scriptum esset ܦܫܚܣܪܐ .

Ex ܕ ܛ ܬ unaquaeque cum ceteris et cum ܙ ܣ ܨ ܫ
Ex ܙ ܣ ܨ unaquaeque cum cetéris et cum ܫ
Litteræ ܡ et ܒ ad invicem assimilantur.
Littera ܢ in ܪ
Littera autem ܠ regulariter in ܢ ܡ et ܪ assimilatur secundum quod litterarum natura postulat, at arbitrio pluribus aliis litteris assimilata invenitur, ut et in aliis semiticis linguis (*).

DE ATTENUATIONE LITTERARUM ܒܓܕܟܦܬ

26. Interdum per attenuationem quamdam ita modificatur sonus harum litterarum ut ܒ molliter proferatur fere im *u* declinans, ܓ cum quadam gutturalis soni asperitate, ܕ et ܬ blaesæ efferantur nempe cum non nihil sibili per aliquid soni litteræ *f* temperati, ܟ cum asperitate, et ܦ ut *f*. Attenuatio puncto infra litteram posito indicatur, et puncto superposito significatur litteram cum duritie esse pronuntiandam.

27. Attenuantur litteræ ܒܓܕܟܦܬ quondo *a*) vocali destitutæ inveniuntur post vocalem ut [illegible]

28. *b*) Vel quando post vocalem vocalem habent non sibi propriam, sed per translationem ab alia ad eas advectam (8) ut [illegible] a [illegible].

29. *d*) Quando autem vocalis præcedens aliquâ ex ܐ (ܐ̱) ܘ ܝ sibi affini producta invenitur attenuantur etiamsi vocali propria et ipsæ gaudeant ut [illegible]. Haec attenuatio fieri potest etiam in initio vocabulorum si vocalis

(*) Quando duæ litteræ assimilandæ initio vocabuli ita occurrunt ut prima vocali careat, et vocabulum cum præcedente uniri in prolatione potest ut in sequenti versu : [illegible] bene fieri assimilatio poterit legendo [illegible]. Malui tamen hoc lectoris arbitrio relinquere ne a notando scheva mobile et attenuatione ܒܓܕܟܦܬ abstinerem.

illa producta terminat vocabulum præcedens et in loquendo vel legendo nulla interponatur pausa, ut ܐܒܐ ܓܡܐ, minime vero si deest affinitas illa, dices ergo ܦܐܪܘܗ ܕܬܐܢܬܐ (*fructus fici*): excipe ܐܡܗ in quo ܗ non pronutiatur.

30. *e*) Attenuantur post scheva mobile ut ܫܡܫܐ ܡܫܡܫܢܐ, ܪܘܪܒܐ ܡܪܒ nbi ipsum ܘ est pro ܒ attenuato, nam a ܪܘܪܒ ܪܒ *ravrab*.

31. *f*) Item post vocalem illi schevæ (11) suffectam ܐܟܠ ܡܟܪ

32. Attenuatur ܬ nominum feminini generis si consonans illam præcedat vocali carens et post *phataha* veniens, ut ܦܪܫܬܐ ܡܟܪܬܐ, nisi assimilatio locum habeat ut in ܫܢܬܐ *annus*.

33. Quando quiescere sinitur scheva mobile ut fas est post ܐ ܝ ܘ productas (4) attenuatio quoque omittitur quæ locum habuisset post illud, ut ܢܣܒܝܢ *illæ sumunt*, ܓܡܠܐ ; at utique licet illud scheva mobile pronuntiare et tunc attenuatio fiet ܡܠܬܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܘܒܠܐ

34. Attenuationem non admittunt hæ litteræ quando intenduntur per reduplicationem vel assimilationem.

35. Sunt qui prohibent attenuationem ܬ præfixi verborum futuri temporis post ܕ et ܘ, item litteræ ܕ quando copulativa particula ܘ ei præfigitur : at deest his exceptionibus causa.

36. Peregrina vocabula quoad ܦܘܢܝܗܘܢ patriam pronuntiationem servant nisi apud syros in civitatem recepta fuerint. Si flexioni ergo vel terminationi syriacæ subjiciuntur praefatis regulis et illa aptanda erunt.

N. B. Numeruli in textu latino 1) 2) etc. indicant scholia quæ in appendice relata et latine versa reperiuntur.

ܡܐܡܪ̈ܐ ܓܒܝܐ ܫܩ̈ܝܠܐ

ܕܡܬܓܒܝܢ

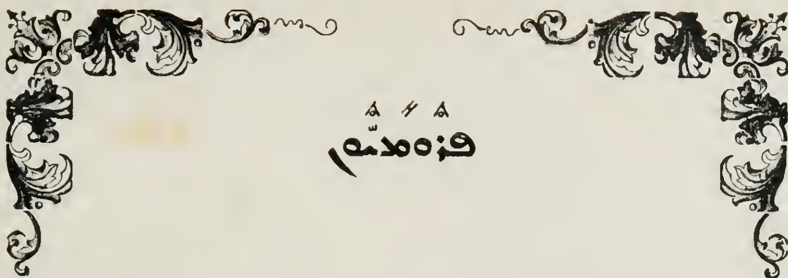
ܡܢ ܟܬܒܐ

ܦܪܕܝܣܐ ܕܥܕܝܢ

CARMINA SELECTA

EX LIBRO

PARADISUS EDEN

. . . . . ܐܝܟ ܕܟܠ ܡܢ ܐܪ̈ܒܝܐ ܕܒܦܨܝܚܘܬܐ
ܡܡܠܠܐ ܦܘܝܛܝܩܘ * ܘܒܕܪܗ ܬܪ̈ܥܝܬܐ ܣܘܟ̈ܠܐ ܓܪܡܛܝܩܘ *
ܟܕ ܠܠܫܢܐ ܣܘܪܝܝܐ ܐܝܟ ܕܠܡܣܟܢܐ ܘܠܐ ܡܪܕܝܐ
ܘܟܪܝܐ ܒܫܘܫܒܗܪܘܬܗܘܢ ܘܒܣܟܠܘܬܗܘܢ ܡܨܚܝܢ * ܘܫܘܦܪܐ
ܘܣܘܓܐܐ ܕܦܨܝܚܘܬܐ ܒܙܒܢܐ ܕܝܠܢ * ܠܠܫܢܗܘܢ ܝܗܒܝܢ
ܘܡܚܣܢܝܢ * ܘܒܟܠ ܙܒܢ ܘܠܘܬ ܟܠ ܐܢܫ ܠܟܬܒܐ ܕ(المقامات)
ܠܗ ܩܪܝܢ ܠܬܚܘܝܬܐ ܡܝܬܝܢ * ܘܟܠ ܣܦܪ ܕܦܘܝܛܐ

AUCTOR SUI OPERIS RATIONEM DAT

(EX PROEMIO)

. . . .

Quandoquidem homines ex arabibus ornatu sermonis poetæ, arte sententiarum grammatici [1]), passim linguam syriacam quasi inopem, impolitam, ac rudem, arrogantia sua stultitiaque vituperant, et venustatem copiamque elegantiarum tempore nostro (præsente) linguæ suæ tribuunt ac vindicant, et quovis tempore atque obviis quibusque (apud omnes) librum, ALMAQAMAT quem vocant, in argumentum adducunt, et quemcumque librum poetarum

ܘܪ̈ܗܛܘܪܐ ܕܟܠ ܠܫܢ ܠܬܚܝܬ ܡܢܗܘܢ ܣܡܝܢ *
ܘܡܬܡܟܟܝܢ * ܘܠܬܘܩܢܗ ܕܟܬܒܐ ܡܩܡܢܝ *
ܕܡܬܟܠܠܐ ܒܫܪ̈ܒܐ ܕܟܠ ܐܕܫܝܢ * ܗܠܝܢ ܕܐܝܟ ܛܘܣܐ
ܡܨܛܒܬܐ * ܘܩܒ̈ܪܐ ܕܡܚܘܪܝܢ * ܡܫܬܟܚܝܢ ܒܬܪ
ܒܘܩܝܐ ܠܦܪ̈ܘܫܝܢ * ܡܫܒܚܝܢ * ܘܡܪܘܡܝܢ ܘܡܘܬܪܝܢ *
ܘܒܗܘܢ ܡܫܬܒܗܪܝܢ ܘܡܬܪܘܪܒܝܢ * ܕܒܗܕܐ ܗܘܐ ܠܝ
ܠܝ ܐܚܝܠܐ ܕܣܘܪ̈ܝܝܐ * ܘܡܚܝܠܐ ܕܡܫܝܚܝܐ * ܕܐܬܚܡܬ
ܥܠ ܫܛܝܘܬܐ ܫܘܒܗܪܗܘܢ * ܘܐܫܦܠܬ ܪܘܡܐ ܕܬܢܐܝܗܘܢ *
ܘܙܟܘܬܐ ܠܡܠܬܢ ܪܫܝܬܐ ܐܝܬܐ * ܘܒܟܠܩܛܪܘܢ
ܕܟܐܢܘܬܐ ܕܩܛܓܪܢܐ ܐܪܥܐ * ܡܛܠ ܕܐܦ ܫܘܒܚܐ ܕܝܬܝܪ̈ܐ *

---

rhetorumque cujusvis linguæ despiciunt (sub se ponunt) ac deprimunt, atque concinnationem illius *(libri Harirei)* narrationum quinquaginta contextarum fabulis omnigenis, quæ *(una pollere externa pulcritudine)* non secus ac pavo (avis picta) sepulcraque dealbata reperientur post disquisitionem a prudentibus (discernentibus), laudant, extollunt, magnificiunt, ipsisque gloriantur ac superbiunt. Hinc obtigit nempe mihi humillimo syrorum et imbecillimo christianorum, ut indignarer stultitiam eorum fastus, ac prosternerem superbiam eorum criminationum, atque victoriam sermoni nostro primordiali *(omnium linguarum primæ)* 2) afferrem, ejusque accusatores machina (ballista) 3) aequitatis contererem; eo vel magis quod gloria præstantissimorum *virorum,*

ܘܚܪܝܪܐ ܒܡܒܝܢ̈ܐ * ܪܫܐ ܕܡܫܪܬܢ * ܘܫܡܫܐ ܕܬܘܕܝܬܢ
ܩܕܝܫܐ ܕܒܢܝ̈ܐ ܘܛܒܐ * ܘܝܕܥ ܟܠ ܘܛܘܒܬܢܐ *
ܦܩܕܢܝ ܡܫܠܛܢܘܬܗ * ܘܪܡܙ ܠܝ ܚܦܝܛܐܝܬ * ܕܐܦܩ
ܠܡܪܕܘܬܐ ܕܡܪܚܘܬܗܘܢ ܐܬܐ * ܘܐܩܝܡ ܠܡܣܟܪ
ܠܡܪܚܘܬܗܘܢ ܐܫܘܕܐ * ܒܡܥܒܕܢܘܬܐ ܡܫܡܠܝܐ ܒܡܐܡܪ̈ܐ
ܘܡܠܐ * ܒܡܫܘܚܬܐ ܡܢܛܪܢܐ ܘܒܩܢܘܢܐ ܕܡܠܝܠܘܬܐ
ܢܗܝܪܐ * ܘܡܠܝܠܘܬܐ ܕܪܗܛܘܪ̈ܐ ܘܪܗܛܘܪܘܬܐ ܕܡܫܪܝܐ
ܡܫܪܐ ܘܚܒܫܐ ܕܡܐܡܪ̈ܐ ܕܡܫܘܚܬܐ * ܦܠܚܘܬܐ
ܬܡܝܗܬܐ * ܘܬܫܥܝܬܐ ܡܫܚܠܦܬܐ * ܘܓܕ̈ܫܐ ܡܠܝܢ

---

vir nobilissimus inter præclarissimos *quosque*, princeps gentis nostræ, (*) ac sol religionis (professionis *fidei*), sanctissimus hominum, felix, omniscius, beatissimus jussit me pro auctoritate *sua*, et significavit mihi studiose ut efferam ad castigationem insolentiæ eorum egregium *quoddam* specimen, et opponam ad retundendam eorum impudentiam documentum, per elucubrationem *aliquam* refertam poematibus ac sententiis, leges logicas et poetices exacte servantem, et regulis rhetorum rhetorices exquisite congruentem, conplectentem carmina (orationes metricas), facinora admiranda, narrationes variatas, ac eventa plena

---

(*) Iaballaha nestorianorum Patriarcha consecr. anno 1281, m. anno. 1317.

ܕܬܕܡ̈ܪܬܐ ܡܠܦܢ̈ܘܬܐ ܐܡܪ ܐܢܐ ܡܒܢܝܢ̈ܝܬܐ ܘܡܪ̈ܬܝܢܘܬܐ
ܡܘܬܪ̈ܢܝܬܐ * ܘܐܠܝ̈ܬܐ ܕܪܒ ܚܫܝܗܝܢ * ܘܒܥܘ̈ܬܐ
ܕܒܬܚܢܢܐ ܡܚܠܛܢ * ܘܐܘܚܕ̈ܬܐ ܕܦܫܝܩܢ ܡܬܠܐܝܬ *
ܘܡܕܪ̈ܫܐ ܕܡܪܟܒܢ ܐܘܡܢܐܝܬ * ܥܡ ܩܝ̈ܢܬܐ
ܡܩܕ̈ܫܬܐ ܕܡܙܝܥܢ * ܘܙܡܝܪ̈ܬܐ ܕܚܕܘܬܐ ܡܣܓܝܢ *
ܘܟܣ̈ܝܬܐ ܥܡܝܩ̈ܬܐ * ܘܚܟ̈ܡܬܐ ܦܣܝ̈ܩܬܐ * ܠܦܘܬ
ܡܫܘܚܬܐ ܕܒܨܝܪܘܬܝ * ܘܐܝܟ ܡܕܥܐ ܟܪܝܗܐ ܕܗܕܝܘܛܘܬܝ *
ܘܠܡܦܩܘ ܥܡ ܫܠܡܘܬܐ ܘܡܬܘܪܬܐ * ܠܡܠ̈ܦܢܐ ܕܝܢ
ܠܡܫܥܥܘ ܚܣܝܢܘܬ ܝܘܠܦܢܐ * ܘܕܘܟܪܢܐ * ܘܠܡܫܪ̈ܝܢܐ
ܕܝܢ ܠܡܪܥܝܬܐ ܕܝܘܠܦܢܐ * ܘܠܪܓܬܐ ܕܡܠܦܢܘܬܐ * ܘܠܢܦ̈ܫܬܐ
ܬܘܒ ܡܠܘܐܐ ܕܒܘܝܐܐ * ܘܥܠܬܐ ܕܝܘܬܪܢܐ * ܘܡܫܬܘܕܥ ܐܢܐ *

---

miraculorum, doctrinas, inquam, quæ moribus componendis conducant (*), monita utilia, elegias ingentis mœstitiæ, preces supplicationibus admixtas, enigmata exposita symbolice, hymnos compositos artificiose, cantica sacra affectus cientia, cantiones quæ laetitiam augeant, arcanaque profunda, sapientiæ compendia (concisæ), pro modulo tenuitatis meæ, menteque imbecilla imperitiæ meæ *ederem;* doctoribus quidem *doctrinae asperitatum* levigatio simulque monumentum, incipientibus autem in *pabulum* studii sint ac in cupidinem doctrinæ, atque animis præterea plenitudo solatii sint et causa emolumenti. Scio equidem

---

(*) *Ex* ܒܢܐ. *Edificante, erbaulich.*

ܘܡܘܕܐ ܐܢܐ * ܐܦܢ ܒܟܠ ܚܝܠ ܡܬܚܝܠ ܐܢܐ * ܕܒܟܘܪܗܢܐ
ܕܡܚܝܠܘܬܐ ܕܬܪܝܗܘܢ ܒܪܢܫܐ ܡܬܥܡܠ ܐܢܐ * ܘܒܓܠܠ
ܕܗܘܓܐ ܒܝܡܐ ܕܡܛܥܝܢܘܬܐ ܡܬܛܠܛܠ ܐܢܐ * ܘܡܕܠ
ܣܒܪܐ ܬܩܝܦ ܘܬܘܟܠܢܐ ܕܥܠ ܗܘ ܕܝܗܒ ܡܡܠܠܐ ܠܐܬܢܐ *
ܘܡܝܐ ܠܫܘܥܐ ܘܛܠܐ ܠܐܬܘܢܐ * ܠܗܢܐ ܣܘܥܪܢܐ ܗܘܐ
ܡܬܩܪܒ ܐܢܐ * ܩܕܡ ܕܝܢ ܕܠܐܓܘܢܐ ܕܡܠܬܐ ܢܥܘܠ *
ܘܚܨܕܐ ܕܣܘܟܠܐ ܡܢ ܚܩܠܐ ܕܡܠܘܐ ܢܣܥܘܠ *
ܠܩܪܘܝܐ ܡܫܟܠܢܐ ܡܘܕܥܝܢܢ * ܘܠܫܡܘܥܐ ܦܗܝܡܐ
ܡܫܟܚܢܢ ܕܡܘܕܥܝܢ * ܕܡܢܝܢܐ ܗܢܐ ܕܚܡܫܝܢ
ܟܕ ܐܬܐܠܨܢ ܠܡܫܡܠܝܘܬܗ * ܒܛܘܟܣܐ ܕܐܠܦ ܒܝܬ ܐܬܘܬܐ ܓܒܝܢ

---

ac fateor me, tametsi omni conatu adnitor, ægritudine debilitatis utriusque hominis (*mentis ac corporis*) laborare, ac per undas cogitationum in mare aberrationum jactari, sedenim spe *fretus* ac fiducia in Eum, qui præstitit loquelam asinæ, aquam rupi, ac rorem fornaci, ad hoc negotium accedo: prius autem quam certamen literarium ineamus, ac messes sententiarum ex campis sermonum[4]) colligamus, lectoribus solertibus notum facimus, et auditoribus perspicacibus manifestamus, numerum hunc quinquaginta cum nosmetipsos obligaverimus ad explendum, *secundum* literarum *ordinem* elegimus

ܠܫܘܡܠܝܗ * ܘܠܫܘܠܡܗ * ܕܒܗ ܒܗ ܗܘܠܐ ܐܝܟ ܕܒܡܣܟܡܘܬܗܘܢ
ܘܡܬܝܚܐ ܘܠܐ ܡܫܬܓܫܢܐ * ܢܫܬܟܚܘܢ ܡܐܡܪܘܗܝ
ܕܟܬܒܐ ܕܡܬܓܠܐ * ܘܦܬܓܡܘܗܝ ܒܣܕܪܐ ܘܡܫܘܚܬܐ
ܘܠܐ ܡܬܚܒܠ * ܥܡ ܨܒܬܐ ܕܡܪܬܐ * ܘܥܡ ܫܘܦܪܐ
ܐܪ̈ܙܐ ܢܟܝܠܐ ܟܠܝܠܬܐ ܘܡܦܫܩܢܝܬܐ * ܐܡܬܝ ܕܝܢ ܡܛܠ ܝܬܝܪܘܬܐ
ܫܘܦܪܐ ܕܐܦܝܢܢܝܗܝ * ܦܪܕܝܣܐ ܕܥܕܝܢ ܟܢܝܢܝܗܝ * ܫܡܗܐ
ܪܓܝܓܐ ܕܡܢ ܣܘܟܠܐ ܕܪܓܬܐ ܡܩܒܠܝܢܗ * ܘܦܠܓܢܝܗܝ
ܠܬܪܝܢ ܣܦܪܝܢ * ܡܢܘܬܐ ܕܬܪܝܢ ܓܒܪܝܢ * ܚܢܘܟ ܘܐܠܝܐ *
ܕܒܗ ܫܪܝܪ ܫܘܡܗܗ ܡܥܡܪܝܢ . . . .

perficere ac complere, quo per hoc perinde ac intra limites, atque ordine non perturbando perstricti *inveniantur* sermones *hujus* libri dum devolvitur, ejusque capita serie metroque quod non violetur; et cum ornatu monita, et in venustate secreta contineat *quae* simul *sint* dilucida. Itaque propter eximiam (abundantiam) pulcritudinem qua eum donavimus, Paradisum Eden nominavimus eum: nuncupatio jucunda quam ex intentione desiderii (*quo paradisum omnes prosequimur*) excepimus, ac divisimus in duos libros *seu* partes (*sub nomine*) duorum virorum Enoch et Elias, *quippe* qui in veritate 5) nuncupationis habitant (*scilicet in paradiso Eden*). . . . .

ܡܐܡܪܐ ܕܐܪܒܥܐ

ܥܠ ܚܟܡܬܐ

ܘܟܠܗܝܢ ܡܠܘܗܝ ܚܬܝܡܢ ܒܐܠܦ * ܘܗܝ ܕܩܕܡ
ܐܠܦ ܕܫܘܠܡܗ ܕܟܠ ܦܬܓܡܐ ܐܬܘܬܐ ܕܪܝܫ ܥܘܢܝܬܐ

ܒܨܒܘܬܐ ܪܓܝܓܬܐ ܕܚܟܡܬܐ
ܗܘܐ ܗܘܐ ܒܘܚܢܐ ܘܒܘܨܝܐ
ܠܓܢܒܪ̈ܐ ܕܚܘܪܘܬܐ
ܐܝܟܐ ܕܛܥܡܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ

CARMEN QUARTUM

DE SAPIENTIA

Omnia ejus verba terminantur in Aleph et *litera* quæ est ante Aleph finis *cujusque* versus est litera initii strophæ.

Circa argumentum jucundissimum (optabile) sapientiæ fuit investigatio ac perscrutatio viris perspicacissimi ingenii (gigantibus perspicacitatis), præstantissimis (viris) *peracri* judicio (gustu) ac laude virtutis.

ܐ ܐܰܝܟܰܢܳܐ ܠܰܠܒܳܐ ܡܰܪܺܝܡܳܐ
ܘܡܰܦܨܰܚܳܐ ܠܢܰܦܫܳܐ ܒܚܰܕܘܬܳܐ
ܘܡܰܥܬܪܳܐ ܠܗܰܘܢܳܐ ܒܣܘܓܳܐ
ܕܥܘܬܪܳܐ ܪܰܒܳܐ ܘܣܰܓܺܝܐܳܐ

ܒ ܒܣܘܟܳܠܶܐ ܬܡܺܝܗܶܐ ܕܝܳܗܒܳܐ
ܡܚܰܕܝܳܐ ܘܡܕܰܟܝܳܐ ܠܠܶܒܳܐ
ܘܡܰܠܝܳܐ ܠܒܰܪܢܳܫܳܐ ܚܘܒܳܐ
ܘܡܰܥܠܝܳܐ ܠܕܰܪܓܳܐ ܪܳܡܳܐ

ܓ ܓܡܰܪܳܐ ܠܢܰܦܫܳܐ ܦܠܺܝܓܬܳܐ
ܘܥܳܩܪܳܐ ܥܘܩܣܳܐ ܕܦܘܠܳܓܳܐ
ܘܒܝܰܡܳܐ ܕܠܳܐ ܛܘܒܥܳܐ
ܡܕܰܒܪܳܐ ܠܒܳܨܘܝܳܐ ܡܥܰܡܩܳܐ

Quomodo cor erigit afficitque animum lætitia! locupletat mentem copia divitiarum ingentium (ac multarum)!

Per sensa mirifica quæ præstat, exhilarat mundatque cor. Implet hominem amore, augetque eum dignitate (gradu) excelsa.

Firmat (perficit) animum incertum, atque evellit aculeum dubii, perque mare (*scientiæ*) absque naufragio ducit speculatorem profunda pervadendi studiosum (se immergentem).

ܕܝܢܐ ܕܟܐܢܘܬܐ ܥܒܕܐ ܝ
ܒܫܘܝܘܬܐ ܠܡܪܐ ܘܥܒܕܐ
ܘܠܐ ܢܣܒܐ ܟܣܦܐ ܘܫܘܚܕܐ
ܐܠܐ ܦܘܪܥܢܐ ܝܗܒܐ

ܗܘܐ ܒܪܢܫܐ ܡܫܒܚܐ ܗ
ܟܕ ܚܙܐ ܒܬܗܪܐ ܘܬܡܝܗܐ
ܘܚܙܐ ܕܐܝܟܢܐ ܬܡܝܗܐ
ܘܡܠܐܟܐ ܘܐܢܫܐ ܡܬܡܗܐ

ܘܟܕ ܒܒܪܢܫܐ ܗܘܬ ܘ
ܘܬܠܡܝܕܐ ܕܝܠܗ ܗܘܐ
ܚܝܠܐ ܘܐܬܘܬܐ ܡܚܘܝܐ
ܘܒܐܠܗܐ ܕܟܠ ܡܩܘܝܐ

Iudicium æquitatis facessit pariter domino ac servo: nec admittit argentum, nec (*a subornante*) donum; at *ipsa* prœmia decernit.

Ea fit homo illustris cum contemplatur mira ac stupenda, videtque quam sit miranda, et *quomodo* angelos [1]) hominesque in admirationem *sui* rapiat.

Ac dum in homine sit, *isque* dicipulus ejus fiat, virtutes [2]) portentaque ostendit (*homo*) inque Deo universi manet.

ܐ ܙܝܢܐ ܟܣܝܐ ܘܢܘܟܪܝܐ
ܡܠܒܫܐ ܒܚܦܝܛܐ ܠܓܢܒܪܐ
ܕܢܙܟܐ ܒܩܪܒܐ ܠܚܒܠܐ
ܕܣܢܐܐ ܥܬܝܩܐ ܒܙܘܙܐ

ܒ ܚܙܐ ܚܙܘܐ ܕܡܫܒܚܐ
ܘܥܛܝܦܐ ܫܘܦܪܐ ܘܫܘܒܚܐ
ܘܒܠܒܐ ܕܟܝܐ ܙܗܝܐ
ܘܢܘܗܪܐ ܕܫܪܪܐ ܡܕܪܟܐ

ܓ ܡܛܥܡܐ ܛܥܡܐ ܠܗܕܝܘܛܐ
ܘܝܗܒܐ ܚܟܡܬܐ ܠܦܫܝܛܐ
ܘܒܥܝܪܐ ܚܟܝܡܐ ܡܚܘܝܐ
ܘܡܥܬܪܐ ܐܝܩܪܐ ܠܡܣܟܢܐ

Armis occultis ac ignotis cingit (vestit) diligenter acris ingenii virum ut eludat (vincat) in bello læsiones hostis antiqui raptoris.

Fruitur (videt) visione gloriosa ac circumfusa decore et gloria, in corde puro splendet ac lumen veritatis assequitur.

Sapere facit (dat saporem) idiotas, ac donat sapientia (sapientes facit) simplices, imperitos reddit (ostendit) catos, et cumulat honore tenues.

ܝܕܥܬܐ ܕܩܘܫܬܐ ܓܒܝܬܐ ܗ
ܢܙܪܥ ܒܡܕܥܐ ܕܚܟܝܡܐ
ܘܒܥܒܕܐ ܘܒܬܐܘܪܝܐ
ܡܪܝܡܐ ܘܡܩܪܒܐ ܠܫܡܝܐ

ܟܒܫܐ ܒܢܝܪܐ ܡܟܝܟܐ ܘ
ܘܡܫܘܐ ܠܛܘܒܐ ܡܣܟܝܐ
ܘܒܕܘܒܪܐ ܣܢܝܐ ܡܒܝܫܐ
ܠܪܗܛܝܐ ܠܐܬܪܐ ܒܪܝܟܐ

ܠܪܦܝܐ ܡܫܪܪܐ ܡܚܝܠܐ ܙ
ܘܡܫܠܝܢܐ ܡܠܦܐ ܠܥܡܠܐ
ܘܒܟܠܝܠܐ ܕܫܘܒܚܐ ܡܟܠܠܐ

Scientiam veritatis exquisitam inserit menti *viri* perspicacis, ac opere et speculatione elevat adducitque ad cœlum.

Subigens jugo (humili) idoneos facit bono promisso (*in evangelio*), ac disciplina (modis) *improbis* invisa (*) castos reddit qui contendunt ad locum benedictum (*patriae coelestis*).

Imbecilles firmat roboratque, ignavos docet laborem, et corona gloriæ redimit.

(*) Vel: quae *morigeris* in deliciis est.

ܘܠܦܪܕܝܣܐ ܕܪܘܡܐ ܡܣܩ ܠܗ

ܡ ܡܪܝܡ ܕܪܓܐ ܕܚܟܝܡܐ
ܘܡܦܠܓ ܕܡܝܐ ܝܩܝܪܐ
ܘܡܩܪܒ ܠܢܘܗܪܐ ܕܥܠܡܐ
ܠܐܢܫܐ ܛܒܐ ܘܡܟܝܟܐ

ܢ ܢܪܒܐ ܒܠܒܐ ܕܦܓܪܢܐ
ܘܗܘܐ ܒܐܪܙܐ ܪܘܚܢܐ
ܘܥܡ ܕܐܬܓܠܝ ܠܐܪܥܢܐ
ܗܘܐ ܒܫܪܪܐ ܫܡܝܢܐ

ܣ ܣܘܟܠܐ ܕܦܪܕܝܣܐ
ܡܣܟܠ ܡܣܟܠ ܠܐܬܠܝܛܐ
ܘܐܢܫ ܟܐܢܘܬܐ ܡܢܝܚܘܬܐ

---

ac ad paradisum excelsum evehit.

Attollit gradum sapientium, partiturque munera prætiosa. Admovet ad Lumen sæculorum homines probos ac mitis ingenii.

Adolescit in corde carnalis *hominis* et fit arcano modo spiritalis, et simul ac revelatur terrestri fit reapse cœlestis.

Doctrinis (notionibus) quæ ad paradisum perducunt instituit (intelligere facit) athletam. Probitate (rectitudine) animum donat

ܕܢܥܦ ܐܓܪܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ
ܗ ܗܘܢܐ ܠܡܒܘܥܐ ܡܕܥܘܬܐ
ܕܢܪܕܐ ܚܝܐ ܠܟܠܫܡܘܥܐ
ܘܠܠܡܐܢܐ ܕܫܝܢܐ ܡܥܒܪܐ
ܟܝܢܐ ܚܐܪܐ ܘܦܬܝܚܐ
ܘ ܘܡܠܦܐ ܠܠܐ ܡܪܕܝܐ
ܡܕܥܬܐ ܘܐܘܡܢܐ ܢܟܦܬܐ
ܘܠܚܨܝܦܐ ܘܡܪܚܬܐ
ܡܦܝܣܐ ܗܘܬܪܐ ܣܓܝܐܐ
ܙ ܙܒܐ ܕܬܬܠ ܬܪܝܨܘܬܐ
ܠܡܥܩܡܐ ܘܠܐ ܬܪܝܨܐ
ܘܪܓܝܓܐ ܡܠܐ ܠܡܚܙܐ

---

ut duplicet prœmium laudemque.

Constituit mentem *scientiae* fontem ut suppeditet (fluere faciat) vitam *cuique* audienti. Ad portum pacis deducit ingenuum *animum* (naturâ) ac scientiæ apertum (præditum).

Optima *quaeque* (pulcra) ineruditos docet artesque honestas, nec non impudentibus ac protervis indulget emolumenta complura.

Optat indere sinceritatem *ingeniis* tortuosis ac minime rectis, et jucunda argumenta ad contemplandum,

ܘܠܚܡܐ ܪܘܚܢܐ ܠܦܣܩܐ
ܣ ܣܢܐܬܐ ܘܪܘܓܙܐ ܡܒܕܪܐ
ܘܣܟܠܘܬܐ ܠܐܢܫܐ ܫܒܩܐ
ܘܓܠܝܐ ܟܣܝܬܐ ܕܥܘܡܩܐ
ܘܒܪܘܚܐ ܠܪܘܡܐ ܣܠܩܐ
ܪ ܪܕܝܐ ܒܢܡܘܣܐ ܠܛܠܝܐ
ܘܒܣܒܪܬܐ ܡܚܝܢܐ ܠܒܢܝܢܫܐ
ܘܣܝܡܐ ܐܬܐ ܠܓܡܝܪܐ
ܠܡܪܗܛ ܠܐܒܐ ܕܢܗܝܪܐ
ܫ ܫܒܝܠܐ ܠܡܬܟܬܫܢܐ ܪܕܝܐ
ܠܡܪܗܛ ܠܐܬܪܐ ܕܠܐ ܡܘܡܐ
ܘܫܘܦܥܐ ܕܥܘܬܪܐ ܡܟܢܫܐ
ܠܚܝܠܐ ܗܘܢܐ ܡܩܕܫܐ

---

panemque spiritualem ad frangendum (incidendum).

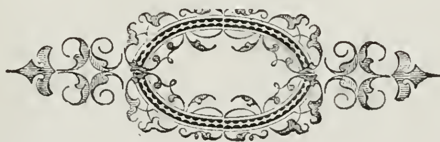
Invidiam iramque dissipat, culpasque homini ignoscit. Revelat arcana profunda, et spiritu in excelsum ascendit. Instituit lege pueros, et evangelio vivificante homines. Ponit signum perfectis ad ocurrendum Patri luminum.

Viam contendenti (*ad sapientiam*) sternit ad accurrendum ad locum intemeratum. Copiamque divitiarum congerit pollenti ingenio sancto.

ܠ ܬܡܝܗܐ ܡܠܬܐ ܕܚܟܡܬܐ
ܕܚܝܐ ܗܘܬ ܥܠܬܐ
ܘܕܬܫܒܘܚܬܐ ܘܕܬܪܒܝܬܐ
ܕܠܐܠܗܐ ܘܚܕܘܬܐ
ܬܣܓܐ ܠܐܒܐ ܬܘܕܝܬܐ ❖
ܘܪܘܡܪܡܐ ܠܒܪܐ ܡܠܬܐ
ܘܠܪܘܚܐ ܫܘܐ ܒܐܘܣܝܐ
ܡܪܐ ܕܗܕܐ ܡܘܗܒܬܐ

Mirum verbum sapientiæ quæ vitæ extat causa, et gloriæ, et institutionis quæ secundum Deum est, et gaudii.

Multiplicetur Patri laus, atque elatio Filio Verbo, ac Spiritui compari in essentia auctori (domino) hujus doni.

ܡܐܡܪܐ ܕܫܬܐ

ܥܠ ܕܝ̈ܢܐ ܐܠܗܝ̈ܐ

ܒܬܠܬ ܡܫܘ̈ܚܢ ܡܬܩܪܝܐ * ܥܡ *ܣܘܡ̈ܩܐ* ܕܝܢ
ܒܡܪܝ ܐܦܪܝܡ (ܗ̄ ܕܡܬܥܘܦܦܬܐ) ܘܕܠܐ *ܣܘܡ̈ܩܐ*
ܒܡܪܝ ܢܪܣܝ ܘܡܪܝ ܒܠܝ (ܗ̄ ܕܡܫܬܘܫܛܢܝܬܐ
ܘܕܡܬܩܪܒܢܝܬܐ)

❖ ܕܝ̈ܢܐ *ܟܣܝ̈ܐ* ܐܠܗܝ̈ܐ
*ܙ*ܒܢܝ̈ܐ ܘܡܙܝܥܝܢ
ܡܐܬܝܢ *ܩܕܡ* ܒܥܠܡ̈ܝܢ
ܒܙ̈ܘܥܐ ܣܩܘܒܠܝ̈ܐ

CARMEN SEXTUM

DE DECRETIS DIVINIS

Tribus metris legitur : cum *verbis in* minio *scriptis* quidem *metro* S. Ephrem (idest geminato) : sine minio, *metro* S. Narsetis et S. Balæ (idest gradato, et approximato).

Decreta (*) quidem divina occulta, quæ ab æterno sunt, movent (scilicet) temporales res per motus adversos.

(*) Ad assequendum sensum ab Auctore intentum opus erit ad unumquemque fere

ܐ ܐܫܕܝܢ ܓܝܪ ܢܘܗܪܐ ܘܚܝ̈ܐ
ܒܥܠ̈ܡܐ ܬܪ̈ܝܢ ܕܠܘܩܒܠܐ
ܘܒܓ̈ܢܣܐ ܐܘܣܝ̈ܐ
ܐܦ ܐܕ̈ܫܐ ܛܒ ܕܟܝ̈ܢܐ

ܒ ܒܥܠܝ̈ܐ ܡܢ ܓܝܪ ܚܠܛܐ
ܡܫܚܠܦܢ ܐܝܟ ܬܚܘܡ ܫܚܠܦܐ
ܘܬܘܒ ܓܝܪ ܠܬܚܬܝ̈ܐ
ܐܝܟ ܕܢܗܘܘܢ ܐܠܗܝ̈ܐ

ܓ ܣܝ̈ܡܬܐ ܓܝܪ ܪܘܚܢܝ̈ܬܐ
ܡܦܠܓܝܢ ܗܘܘܢ ܠܐܪܥܢܝ̈ܐ
ܐܦ ܛܘܒܐ ܐܪ̈ܙܢܝܐ
ܡܘܗܒܝܢ ܗܘܘܢ ܠܦܓܪ̈ܢܝܐ

Profundunt nempe lucem vitamque in mundo utroque opposito, et omnigenis substantiis (generibus substantialibus), itemque *variis* speciebus *rerum* naturalium.

Initio quidem apud supernos sociabant disparatissima (species finium divergentium), tum apud infernos ut divinitatem induant (fiant divini).

Thesauros quidem spiritales distribuunt terrigenis, atque bona mystica largiuntur corporeis.

---

versum consulere scholia in hoc carmen, quæ suo loco integre relata sunt.

ܕ ܕܪ̈ܓܐ ܝܗܒܝܢ ܗܘܢ̈ܝܐ
ܡܡܟܝܢ ܐܦ ܠܓܘܫܡܢ̈ܝܐ
ܘܟܠܝ̈ܠܐ ܟܡ ܢܘܗܪ̈ܢܝܐ
ܣܝܡܝܢ ܐܘܦ ܠܟܫܝܪ̈ܐ

ܗ ܗܢܘܢ ܓܝܪ ܠܐܣܛܘܟܣ̈ܐ
ܓܒܘ ܗܘܘ ܦܓܪ̈ܐ ܕܟܝ̈ܐ
ܡܫܚܠܦ̈ܐ ܐܟܚܕܐ ܘܕܡ̈ܝܐ
ܘܦܪܝܫܝܢ ܐܢ ܘܒܫܡ̈ܗܐ

ܘ ܘܬܩܢܘ ܗܘܘ ܟܡܠܐܟ̈ܐ
ܕܟܝ̈ܐ ܘܩܕܝܫ̈ܐ
ܘܢܗܘܘܢ ܠܢ ܐܝܟ ܡܨܥܝ̈ܢܐ
ܘܡܠܦ̈ܢܐ ܠܐܣܟܘܠܝ̈ܐ

Dignitate (gradu) intellectuali donant materiales, ac diademata splendentia imponunt probis.

Ipsa quidem elementaria *corpora* fecerunt purissima (multa *idest valde* pura), variatissima *simul* et similia (multa formis et similitudine), diversissima speciebus et nominibus.

Constituebant *viros* angelicos sanctissimos (purissimos) ac *fere* cœlestes, ut essent nobis quasi mediatores et magistri studentibus.

ܙ ܙܗܝܪ̈ܐ ܒܟܠܗܘܢ ܬܘܪ̈ܨܐ
ܓܡܝܪ̈ܐ ܒܟܠܗܘܢ ܪ̈ܘܡܡܐ
ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܒܪ̈ܢܫܐ
ܒܡܢ ܢܒܗܐ ܩܘܪܝ̈ܫܐ
ܚ ܚܦܝܛܝܢ ܥܠ ܟܠ ܫܘܡܠܝܐ
ܕܟܠ ܦܘ̈ܩܕܐ ܡܪܝܢܝ̈ܐ
ܐܦ ܡܫܟܢܝܢ ܐܝܟ ܒܢܝ̈ ܒܝܬܐ
ܒܐܪܙ ܪ̈ܚܡܐ ܐܒܗܝ̈ܐ
ܛ ܛܘܒ̈ܐ ܕܡܢ ܥܠܡܝܢ
ܕܛܝܒ ܗܘܐ ܒܙܒܢܐ ܐܚܪܝܐ
ܫܪܪ ܕܝܢ ܒܡܢ ܫܘܕܝܐ
ܛܒܐ ܕܛܥܢ ܚܛܝ̈ܐ

Splendentes in omni recta via (directione *idest* disciplina), perfecti in omni sublimi *scientia* (sublimitatibus), ministrantes filiis Adam *suggerendo* (per) cogitationes sanctas.

Sollicitantes ad perfectam adimpletionem mandatorum Domini : nec non concordes, quippe qui familiares, arcano miserationum paternarum.

Bona æterna quæ paraverat in tempora postrema præstitit utique per ea quæ promiserat Bonus (Deus), qui clemens est (qui portat) erga peccatores.

ܗ ܝܕܥ ܗܘ ܕܒܨܘܢܝܐ
ܘܒܪܘܫܥܐ ܢܬܠܘܢ ܟܦܘܪܐ
ܘܢܬܥܢܘܢ ܐܦ ܒܢܟܠܐ ܕܟܠܚܫܐ
ܕܡܠܝܢ ܣܛܢܝܐ
ܘ ܟܒܫ ܠܗܘܢ ܠܡܗܝܡܢܐ
ܒܟܠ ܛܒܐ ܡܪܕܘܬܐ
ܕܢܗܘܘܢ ܗܟܘ ܐܝܟ ܣܢܝܐ
ܠܟܠ ܫܘܠ ܪܓܝܓܬܐ
ܙ ܪܓܙܝܢ ܥܠ ܚܟܝܡܐ
ܗܠ ܐܢܫܐ ܡܫܬܓܪܢܐ
ܘܡܫܓܫܝܢ ܚܝܘܬܢܐ
ܫܝܢܐ ܕܐܢܫܐ ܡܠܝܠܐ

Scit calumniis et nequitiis dare operam infideles (exteriores *religioni christianae*), ac vacare omnigenis machinationibus (amare malitiam machinationum) quæ *plenae sunt* insidiis satanicis.

Subigit autem fideles (internos) omni disciplina (jugis) optima, quo fiant quasi abhorrentes a cunctis cupidinibus flagitiosis.

Irascuntur qui libidinibus flagrant contra viros sapientes, et perturbant homines ferini pacem hominum rationabilium.

ܡ ܡܥܝܩܝܢ ܓܝܪ ܠܝܡܝܢܐ
ܒܝܕ ܪܘܓܙܐ ܣܩܘܒܠܐ
ܘܚܕܝܢ ܛܒ ܣܛܢܝܐ
ܘܡܒܟܝܢ ܬܠܡܝܕܐ

ܢ ܢܝܚܐ ܐܦ ܐܝܟ ܦܘܪܣܢܐ
ܗܐ ܣܓܝܐܝܢ ܠܥܠܡܢܝܐ
ܘܐܦ ܚܫܐ ܒܝܫܐ ܠܓܒܪܐ
ܡܣܬܓܝܢ ܒܢܝܫܐ ܡܙܗܝܐ

ܣ ܣܒܥܝܢ ܛܒ ܚܛܝܐ
ܟܦܢܝܢ ܕܝܢ ܒܢܝ ܟܐܢܐ
ܣܠܩܝܢ ܐܦ ܪܓܝܓܢܐ

Vexant nempe pios (*) tumultibus adversarii, et gaudent vehementer diaboli asseclæ, et lugere faciunt discipulos Jesu.

Quies etiam et securitas sunt maxima (multæ) mundanis, at concupiscentiæ pessimæ tendentiâ (excitationis) multiplicantur viris *virtute* eminentibus.

Affatim pascuntur peccatores, esuriunt autem filii justorum. Extolluntur (ascendunt) viri cupidi;

(*) ܝܡܝܢܐ (dexter) adjectivum loco ܟܐܢܐ *probus*, non secus ac *malus* dicitur ܣܡܠܝܐ unde ܣܡܠܐ (lævus). Utriusque significatio processit a loco quem electi et reprobi in judicio extremo occupaturi ab Evangelio dicuntur.

ܢܚܬܘܢ ܕܝܢ ܡܠܦܢܐ
ܥ ܥܘܬܪܐ ܓܝܪ ܗܘܠܢܝܐ
ܡܫܬܟܚܝܢ ܗܘܘ ܠܪܕܘܦܝ ܣܪܝܩܘܬܐ
ܘܡܘܗܒܬܐ ܕܝܢ ܕܒܘܪܟܬܐ
ܡܨܒܬܝܢ ܗܘܘ ܠܕܘܝܕܝܐ
ܦ ܦܠܚܝܢ ܗܐ ܐܪܟܘܢܝܐ
ܡܣܬܡܟܝܢ ܕܝܢ ܦܛܪܘܣܝܐ
ܒܣܝܪܝܢ ܕܝܢ ܒܥܠܙܒܘܒܝܐ
ܡܫܬܒܚܝܢ ܕܝܢ ܦܘܠܘܣܝܐ
ܨ ܨܠܨܠܐ ܐܦ ܡܫܢܝܢ

---

deprimuntur (descendunt) docti.

Opes quidem materiales sunt (inveniuntur) sectantibus vanitates, bona vero quæ a divino favore procedunt (benedictionis) ditant qui davidicam pietatem colunt (ornant davidicos).

Disperdentur agmina Luciferi (*), sospitabuntur (fulcientur) subditi Petri, contemnentur asseclæ Beelzebub, glorificabuntur sectatores Pauli.

Cimbali clamorosi dementant (*magis atque magis*)

(*) ܐܪܟܘܢܝܐ adjectivum ab ܐܪܟܘܢ , ܐܪܟܘܢܬܐ , quod eamdem servat significationem *principis* quam in græco. Specialiter etiam adhibetur pro hierarchis angelorum : at absolute positum denotat principem dæmoniorum : hinc ܐܪ̈ܟܘܢܝܐ ejus asseclæ.

ܡܕܝܢܘܬܗ ܒܗܘܢ ܒܫܘܒܚܗܝܢܐ
ܘܐܦ ܙܡܫܐ ܥܡܡܝܢܐ
ܡܟܬܒܝܢ ܠܗ ܒܫܡܫܢܐ
ܦ ܡܛܪܐ ܒܝܢ ܡܙܪܢܝܢܐ
ܒܪܝܢ ܗܘܘ ܒܓܦܪܝܢܐ
ܘܒܠܐ ܚܝܪ ܚܝܪ ܡܢ ܚܠܡܢܐ
ܡܙܢܩܝܢ ܒܛܘܪܢܐ
ܙ ܘܡܫܡܫܝܢ ܒܢܘܪ ܘܒܢܝܢܐ
ܒܢܝܢ ܘܡܫܟܚ ܡܘܠܕܢܝܢܐ
ܘܡܫܡܫܝܢ ܡܫܟܘܢܐ
ܒܝܪ ܡܫܟܐ ܒܘܠܢܝܢܐ
ܚ ܡܫܡܫܝܢ ܡܢ ܒܩܪܢܝܢܐ

---

histriones, at splendores Solis *justitiae* (solares) lætificant vehementer christicolas.

Decreta quidem moderantia tenent humanos, et prudens quisque (unusquisque ex perspicacibus) se conformat *his* impositis *necessitatibus*.

Constituuntur gubernatores ad typum decretorum a summa potestate manantium. et consecrantur (inunguntur) Simonis asseclæ per unctionem sacerdotalem.

Concordant terrestria omni motui cœlestium *virtutum* (igneorum *idest* astrorum),

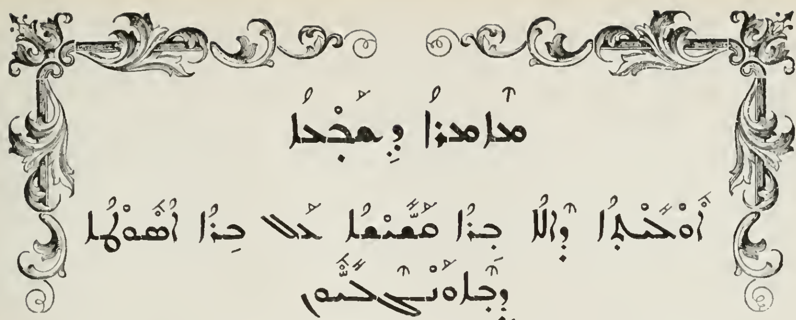
ܒܟܠ ܐܘܪܚܐ ܕܢܘܗܪܐ
ܘܪܗܛܝܢ ܕܝܢ ܐܬܪ̈ܢܝܐ
ܠܘܬ ܡܕܒܪܐ ܕܐܐ̈ܪܢܝܐ
ܬܡܝܗܝܢ ܡܪܝ ܒܦܘܪ̈ܫܢܝܟ ܠ
ܕܬܪ̈ܝܨܝ ܪܥܝܢܐ ܡܢ ܥܠܡܝܢ
ܘܡܠܝܢ ܠܥܝܢ ܚܟܝ̈ܡܐ
ܠܬܗܪܐ ܕܐܪܡܐ ܢܒ̈ܝܐ
❖ ܬܥܒܕܢ ܡܪܝ ܡܠܬܟ ܫܦܝ̈ܐ
ܗܟ ܡܕܟܝܢ ܘܚܣܝ̈ܢܐ
ܘܢܙܟܐ ܐܦ ܐܝܟ ܡܩܒ̈ܝܐ
ܠܪ̈ܓܝܐ ܕܒܢ ܕܝܠܢ

---

et contendunt mundana (res *hujus* loci) ad regiones cœlestium (æthereorum).

Mirabilia sunt æquæ mentis viris decreta tua, Domine, sempiterna et plena *oculis* sapientium miraculis quæ *in stuporem conjicerent* viros propheticos.

Reddat nos, Domine, intemeratos Verbum tuum ac strenuos *ita ut* (et) vincamus, sicuti Machabæi, concupiscentias (quæ in nobis) nostras.

ܗܘܢܐ ܢܓܕܢܝ ܒܪ ܐܣܘܛܐ ܕܫܥܝܐ ܐܫܥܐ:
ܘܐܝܟܢܐ ܒܟܝܗ ܐܚܐ ܕܩܫܝܫ ܟܕ ܒܗ ܐܬܟܪܝ:
ܐܚܐ ܪܚܝܡܐ ܐܦ ܚܒܝܒܐ ܠܚܢܟܢ ܐܡܪ:
ܒܝܘܡܐ ܕܐܬܦܪܫ ܘܠܢ ܒܓܠܠܐ ܕܚܫܐ ܥܡܩ:
ܝܠܠܢ ܡܢ ܚܘܡܐ ܕܝܘܡ ܦܘܪܫܢܗ ܕܠܒܢ ܐܡܠܝ:

CARMEN SEPTIMUM

LAMENTATIO QUAM LAMENTATUS EST FILIUS NATU MAJOR DE FILIO PRODIGO QUI IN EVANGELIO *memoratur*.

Animus me impulit erga *filium* prodigum ut factum enarrem, nempe quibus eum ploraverit *lacrimis* frater natu major quum eo doluit.

Frater dilectus atque amatissimus nos (palatum) amaritie perfudit die qua se *a nobis* abstraxit, nosque inter fluctus moeroris conjecit. Ululavimus præ vehementia (æstu) *doloris* die discidii ejus, quod cor nostrum tristitia opplevit.

ܘܝ ܡܚܒܒܢ ܟܕ ܠܐ ܚܙܝܢ ܡܘܢܐ ܐܡܪܢ܀
ܗܘܝܢ ܝܬܡܐ ܐܕܝܐ ܘܫܥܬܐ ܡܢ ܚܙܘܬܟ ܡܪܝ܀
ܘܓܘ ܠܒܢ ܟܐܒܐ ܘܡܪܝܪܐ ܘܩܫܐ ܥܡܪܐ܀
ܐܠܦܢ ܐܕܝܐ ܓܒ ܡܓܒܘܪܢܘܬܗ ܘܣܟܝܐ ܕܚܡܬܗ܀
ܘܠܐ ܦܠܛܝܢܘ ܒܚܠܝܘܬܐ ܚܘܒܟ ܡܢ ܟܠܗ ܘܟܠܗ ܓܘܢ܀
ܛܒ ܗܘ ܡܘܬܐ ܡܢ ܚܝܘܬܐ ܘܣܦܪܐ ܡܟܪܙ܀
ܕܟܒ ܥܩܬܐ ܘܒܕܝܥ ܢܦܫܬܐ ܘܝܗܒܠܗ ܠܗܢ܀
ܕܡܐ ܟܕ ܢܟܒܐ ܘܟܡܐ ܢܟܠܐ ܕܡܐ ܠܗ ܘܡܢ܀
ܒܩܒܐ ܟܢܫܘܬܐ ܦܫܐ ܘܓܢܡܐ ܓܠܘܟܐ ܟܡ ܠܗܢ܀

Heu, *enim*, dilecte nobis, non amplius te videntibus quidnam dicere *suppetit*? *En nos* (fuimus) viduatos (orphanos) jam (tempore *hujus* horæ) aspectu tuo, domine mi. Medium cordis nostri dolor acerbus ac immitis incolit. *Infestaque* nos perculit sors machina (ariete) [1]) furoris *sui*, si ita loqui fas est. Nec immemores nos esse dulcedinis amoris tui unquam et usquam (prorsus) poterimus. Melior mors est vita quam tristitia consumit, proclamavit liber (*), deditque argumentum quod satis omnibus fecit. Quomodo *sat* (ܟܡܐ) lugebimus, lamentabimur, stupebimus crebritatem pedicarum, quas malus (Satan) in terra nobis occuluit?

(*) Cf. Eccli : XXX. 17.

ܡܢܐ ܚܛܝܢ ܘܡܢܐ ܐܣܟܠܢ ܩܕܡܝܟ ܐܡܪ:
ܢܘܗܪܐ ܕܥܝܢܝܢ ܕܒܓܘܡܪܐ ܟܝܢܢ ܐܫܪܝ:
ܗܦܘܟ ܠܘܬܢ ܐܝܟܢܐ ܕܘܝܕ ܟܕ ܡܙܡܪ ܐܡܪ:
ܥܡ ܦܪܚܬܐ ܝܘܢܐ ܫܦܝܪܬܐ ܘܒܒܝܬܢ ܥܡܪ:
ܦܪܨܘܦ ܩܢܘܡܟ ܫܒܝܚܐ ܪܓܬܐ ܠܪܘܚܢ ܥܨܪܬ:
ܪܫܝܡ ܥܘܗܕܢܟ ܒܠܘܚ ܡܕܥܐ ܕܫܘܒܚܟ ܐܡܪ:
ܐܬܟܪܝ ܠܒܢ ܥܠ ܫܘܢܝܟ ܘܟܕ ܐܬܟܪܝ:
ܣܕܪ ܩܠܐ ܟܪܝܐ ܕܟܐܒܐ ܘܗܟܢ ܐܡܪ:

Quidnam peccavimus, quidve deliquimus in te, (coram te)? dicito. *Eja*, lumen oculorum nostrorum, qui super prunas animum nostrum constituisti, (*) diverte ad nos, sicut David canens psallit, cum volitante columba formosa, et in domo nostra habita. Desiderium tui (personæ tuæ ornatissimæ) spiritum nostrum anxit. *Hæret* impressa tui imago (recordatio) animo (tabulis mentium) (**), tui laudes concinens. Lamentatum est cor nostrum demigrationem tuam, et cum indoluit composuit voces tristes dolorum, atque ita effatum est:

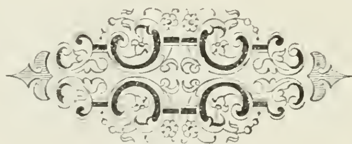
(*) Ad litteram : qui in incendio substantiam nostram habitare fecit. Syriace enim actiones quæ tribuuntur ei quem quis alloquitur, sæpe verbis efferuntur in tertia persona adhibitis.

(**) Dictio semiticis linguis vulgaris : frequens in Bibliis, præsertim in libro Proverbiorum. Arabice : الواح القلب , passim.

ܨܰܕܝܳܐ ܗ̱ܘ ܥܳܠܡܳܐ ܘܟܽܠ ܕܒܶܗ ܒܳܬܪܳܟ. ܟܰܕ ܐܳܡܪܳܐ ܕܳܐܡܰܪ (*)
ܬܳܐ ܗܳܐ ܐ̱ܢܳܐ ܗ̱ܘ ܕܟܰܕ ܛܥܳܐ ܦܢܳܐ ܘܬܽܘܒ ܚܝܳܐ ܟܰܕ ܐܶܬܩܒܰܪ܀

mihi desolatus est mundus, et quidquid in ipso, post te (*profectum*), dum dicas : veni, en ego sum qui cum aberraverit resipuit, et denuo vixit cum sepultus fuerit.

(*) Pleraque, eaque optima MS. habent ܕܐܡܪ . Eam quam prætulimus lectionem habent duo MS. collegii Aramunensis, et aliud monasterii Mar-Abdæ, (scribunt tamen ܕܐܡܪܬ). Videtur melius convenire insequentibus verbis, sic enim exhibent adventantis fratris vocem, et in ipso fere limine exclamantis : *Veni, en* . . . . Quæ si a majore fratre de se dicta censenda sunt, vix intelligitur quinam eis subsit sensus.

ܡܐܡܪܐ ܕܬܫܥܐ

ܥܠ ܙܒܢܐ ܛܒܐ ܕܫܘܡܠܝܐ ܡܢ ܐܚܘܕܬܐ
ܕܢܝܣܢ

ܐܬܘܬܐ ܕܪܫ ܬܘܪܐ ܩܕܡ ܐܠܦ ܕܚܪܬܗ ܕܟܠ ܒܝܬܐ *
ܘܚܪܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܬܘܪܐ ܐܬܘܬܐ ܕܚܝܬ

ܙܒܢܐ ܕܡܢ ܟܠ ܙܒܢ ܢܨܝܚ
ܪܡܙ ܠܝ ܒܫܬܩܐ ܕܐܫܒܚܝܗܝ
ܗܘ ܕܒܟܠ ܫܘܦܪ ܨܒܬ
ܒܢܝܚܘܬܗ ܕܒܗ ܠܢ ܡܦܨܚ

CARMEN NONUM

DE TEMPORE OPTIMO PERFECTIONIS (*vitæ æternæ*)

EX ADUMBRATIONE *mensis* APRILIS.

Littera initio strophæ *redit in ea* ante aleph finis uniuscujusque versus : et finis omnium stropharum littera hhet.

Tempus *illud* quod præ ceteris temporibus splendet innuit mihi silentio ut celebrem ipsum quod omnigena pulcritudine decoravit lenitatem (*) suam qua nos hilarat.

(*) ܢܝܚܘܬܐ privatio loquelæ qua mutus laborat. Scilicet : silent procellæ tempore verno.

ܐ ܐܘ ܟܡܐ ܪܓܝܓ ܘܫܦܝܪ ܘܦܐܝܐ
ܘܡܢ ܟܠܗܘܢ ܝܪܚܐ ܝܐܐ
ܢܝܣܢ ܝܪܚܐ ܒܟܠ ܕܝܠܐ
ܘܒܟܠ ܗܕܪ ܡܫܬܒܗܪ

ܒ ܒܗ ܡܘܣܦܝܢ ܟܠ ܗܒܒܐ
ܘܐܝܠܢܐ ܘܙܪܥܐ ܘܥܣܒܐ
ܘܗܘܐ ܒܟܠ ܨܒܬܐ ܓܒܝܐ
ܐܝܟ ܐܪܙܐ ܕܠܒܢܢ ܡܫܘܫ

ܓ ܚܙܘܗ ܦܐܝܐ ܘܪܓܝܓܐ
ܘܗܕܪܗ ܘܫܘܦܪܗ ܡܙܠܓܐ
ܡܢܝܚܐ ܠܢܦܫܐ ܦܘܝܓܐ
ܘܡܒܣܡ ܠܐܒܝܠܐ ܡܦܨܚ

O quam optabilis *est*, o quam pulcher ac venustus aprilis mensis qui omni gloria omnique magnificentia splendescit.

Ipso adolescunt flores omnes, atque arbores, seminaque ac gramina, ipseque (omni) ornatu exquisito tanquam cedri Libani luxuriatur.

Species ejus venusta jucundaque, ejusque majestas ac decor fulgens animos recreat (donat animos refrigerio), et degentes in luctu lætificat.

ܙ ܙܒܘܪܬܐ ܪܚܝܡܬ ܥܒܕܐ
ܦܪܚܐ ܥܠ ܗܒܒܐ ܘܘܪ̈ܕܐ
ܘܡܟܢܫܐ ܡܠܘܬܐ ܘܡܥܒܕܐ
ܕܒܫܐ ܕܝܬܝܪ ܘܪܒ ܚܫܚ

ܚ ܗܕܪܗ ܒܨܒܬܐ ܡܥܬܪܐ
ܘܠܥܝ̈ܢܐ ܠܓܘܗܘܢ ܡܒܗܬܐ
ܘܢܦܫܐ ܒܬܕܡܪ̈ܬܗܘܢ ܡܚܛܦܐ
ܕܟܠ ܥܕܢ ܚܙܘܗܘܢ ܬܬܡܣܘܣ

ܛ ܘܪ̈ܕܐ ܘܗܒܒܐ ܟܢܫ ܗܘܐ
ܘܪ̈ܝܚܐ ܕܟܠ ܓܢܣ ܫܩܠ ܗܘܐ
ܘܡܠܝܐ ܣܠ̈ܐ ܡܢܗܘܢ ܡܠܐ ܗܘܐ
ܕܒܪܢܫܐ ܒܗܘܢ ܢܬܒܣܡ

Apis studiosa operæ, volitans super flores rosasque, colligit uber pabulum (plenitudinem), conditque mel præstantissimum ac plurimi usus (valde expediens).

Magnificentia ejus campos virenti ornatu ditat, et oculos penitus (intus eorum) attonat, animumque eorum miraculis rapit quo perpetuo eorum aspectum appetat (illis inhiet).

Rosas floresque congessit, ac odorata quæque (*vel* odores omnigenos) gestavit queis canistra (*vel* capsas) cumulavit, ut homo iis oblectetur.

ܐ ܐܝܬܐ ܘܕܩܠܐ ܥܡ ܠܘܙܐ
ܘܐܣܐ ܘܐܬܪܘܓܐ ܘܓܘܙܐ
ܠܐܢܫܐ ܝܗܒܐ ܒܗܘܢ ܪܘܙܐ
ܕܒܗܘܢ ܠܐܠܗܐ ܢܫܒܚ

ܒ ܚܙܘܐ ܦܐܝܐ ܘܡܒܣܡܐ
ܘܓܘܢܐ ܬܡܝܗܐ ܘܢܨܝܚܐ
ܝܗܒܐ ܠܐܪܥܐ ܕܠܐ ܦܠܚܢܐ
ܕܒܗ ܠܡܠܝܠܘܬܐ ܬܦܨܚ

ܓ ܛܪܦܐ ܒܪܝܫ ܣܘܟܐ ܘܫܒܛܐ
ܘܙܪܥܐ ܦܐܝܐ ܒܬܠܡܐ
ܣܕܪ ܘܝܗܒܐ ܚܘܠܡܢܐ
ܘܟܠ ܥܣܒܐ ܕܚܩܠܐ ܡܦܩ

Oleam præterea atque palmam, amygdalum, myrtum, citrum (*), ac nucem, hominibus afferens per eas lætitiam quo per eas Deum laudent.

Aspectu amœno ac decoro, specieque mira ac præclara donans terram, *etsi* incultam, ut ea rationalem creaturam delectet.

Frondes in summis ramis virgultisque, ac semina pulcra in sulcis disponit, donatque vigore, ac omnes herbas campi procreat.

(*) Malus assyria, medica. persica.

ܝ ܝܐܝܘܬܐ ܕܡܢ ܟܠ ܦܐܝܐ
ܘܨܘܒܥܐ ܬܡܝܗܐ ܘܪܫܝܡܐ
ܒܗ ܥܝܢܐ ܚܠܝܡܬܐ ܪܥܝܐ
ܟܕ ܙܗܘܪܗ ܠܘܬܗ ܢܓܗ

ܟ ܟܠ ܝܩܝܪ ܕܡܙܗܪ ܘܕܟܐ
ܘܟܠܝܠܐ ܕܫܦܝܪ ܠܡܠܟܐ
ܡܩܪܒ ܠܪܡܐ ܘܠܡܟܝܟܐ
ܟܕ ܒܛܝܒܘܬܐ ܡܥܕܪ

ܠ ܠܫܘܫܢܐ ܕܠܐ ܠܐܝܢ
ܘܠܐ ܦܠܚܢ ܘܥܙܠܢ
ܡܠܒܫ ܠܗܘܢ ܝܐܝܘܬܐ ܐܣܛܠܐ
ܘܒܗ̇ ܠܟܪܝܐ ܡܪܘܚ

Nitore multiplicis venustatis colorisque miri ac elegantissimi oculus sanus pascitur (videns), dum ejus splendor ipsi affulget.

Quæque pretiosissima (*micantia*) ac mundissima [2]), sertaque, quæ decerent reges, præbens sublimibus (*loco viris*) ac humilibus, usque liberalitate juvans.

Lilia quæ quin laborent (sine labore etc . . .), quin fodiant ac nent, vestit pulcritudine *ceu* amictu. ac venustate qua contristatos animos levat.

ܡ ܡܨܒܬܘܬܐ ܕܟܠ ܒܣܝܡܐ
ܘܫܦܝܪܘܬܐ ܕܡܚܕܬܐ
ܡܝܬܪܐ ܠܗ ܐܝܟ ܡܩܘܡܐ
ܒܚܪܒܐ ܕܢܘܗܪܗ ܥܠܘܗܝ ܕܢܚ

ܒ ܢܗܘܪܐ ܪܒܐ ܘܚܝܠܬܢܐ
ܡܘܣܦ ܠܫܡܫܐ ܕܒܪܝܬܐ
ܘܒܗ ܝܬܝܪ ܡܢ ܟܠ ܙܒܢܐ
ܒܙܠܝܩܐ ܕܕܗܒܐ ܢܨܚ

ܣ ܣܗܪܐ ܕܫܘܚܠܦܗ ܣܓܝܐܐ
ܒܗ ܗܘܐ ܡܬܨܒܬܐ
ܘܚܘܕܪܗ ܪܒܐ ܘܡܬܡܠܝܐ

Ornatum qui jucundissima quæque perhibet (undequaque amabilem), decoremque qui juventam reddit, præstans sicut Deus (ens *a se* stans, *idest* necessario existens), deserto cujus lux super ipsum splendet.

Fulgorem [3]) magnum ac validum addit soli *hujus* universi (naturæ), et ipso magis ac ceteris temporibus radiis aureis splendescit.

Luna cujus vicissitudo crebra, ipso prostat speciosior (ornata) (*), orbesque ejus amplior ac plenior

---

(*) Comp. κοσμος

ܒܥܝܢ ܚܙܝܐ ܕܒܗ ܡܬܡܣ

ܛ ܥܝܢܐ ܘܗܘܢܐ ܥܡ ܫܡܥܐ

ܘܚܝܠܐ ܘܛܥܡܐ ܥܡ ܡܫܒܐ

ܡܪܥܝܐ ܠܗܘܢ ܒܥܘܬܪܐ ܡܫܦܥܐ

ܒܒܣܝܡܘܬܐ ܕܠܐ ܡܬܦܫܩ

ܝ ܦܩܥܬܐ ܒܢܘܗܪܗ ܡܟܣܝܐ

ܘܛܘܪܐ ܪܡܐ ܘܫܩܝܦܐ

ܘܢܚܠܐ ܒܟܠܗܘܢ ܫܘܚܠܦܐ

ܕܫܘܦܪܐ ܡܨܒܬ ܘܡܗܕܪ

ܟ ܨܦܪܐ ܘܫܘܦܢܝܢܐ ܘܢܨܐ

ܘܝܘܢܐ ܥܡ ܢܫܪܐ ܚܛܘܦܐ

ܩܢܐ ܩܒܥܝܢ ܒܚܕܘܬܐ

---

oculo (coram) spectatoris quem sui desiderio afficit.

Visum (oculos) et olfactum, auditum, gustum, tactum atque mentem pascit opulentitate profusissma, ac suavitate describi nescia.

Planities luce sua collustrat (obducit), montesque excelsos rupesque atque valles omni varietate pulcritudinis ornat decoratque.

Passer atque turtur, nisus (ciris, accipiter), columba et aquila prædatrix nidos condunt (stabiliunt) cum lætitia,

ܘܟܠ ܚܕ ܥܡ ܓܢܣܗ ܦܪܚ

ܩ ܩܢܝܢ ܓܘܢܐ ܡܢܗܪܐ
ܡܒܘܥܐ ܕܒܟܠ ܥܘܡܩܐ
ܘܓܘܕܐ ܕܟܘܟܒܐ ܡܒܪܩܐ
ܘܥܠ ܟܠ ܒܗ ܢܘܗܪܗܘܢ ܙܠܚ

ܪ ܪܝܚܐ ܕܒܣܡܐ ܘܥܛܪܐ
ܕܐܣܛܩܛܐ ܘܩܨܝܥܬܐ ܘܡܘܪܐ
ܘܕܝܣܡܝܢܐ ܘܢܪܩܝܣ ܫܦܝܪܐ
ܒܟܠ ܒܪܝܬܐ ܒܗ ܢܕܦ

ܫ ܫܘܒܚܐ ܡܢ ܟܠ ܦܪܘܫܐ
ܠܒܪܘܝܢ ܪܚܡ ܐܢܫܐ

---

unusquisque inter congeneres (cum suo genere) volitans.

Præditæ colore limpido (nitido) scatebræ quæ undique ima petunt (in omni profundo loco). Agmen siderum micat (coruscat) et super universa (ipso) lux eorum splendet.

Fragrantia aromatum, et odor stactæ ac casiæ myrræque, atque jasmini et narcissi formosi in universa natura (creaturis) ipso olescit.

Laus ab omni homine (ratione prædito) Conditori nostro amantissimo (hominum),

ܕܥܒܕܗ ܗܟܢܐ ܠܒܢܝܢܫܐ
ܠܗܢ ܙܒܢܐ ܕܒܗ ܢܫܬܒܚ
ܬܫܒܘܚܬܐ ܥܡ ܬܘܕܝܬܐ ܠ
ܢܪܝܡ ܒܩܠܐ ܘܒܩܥܬܐ
ܠܗܘ ܕܟܠܗ ܗܢ ܫܘܦܪܐ
ܐܢܥܡ ܠܟܝܢܢ ܘܐܫܦܥ
ܬܗܘܐ ܗܘ ܫܘܦܪܐ ⁘
ܪܗܒܘܢܐ ܕܟܠ ܛܒܬܐ
ܕܫܠܡ ܠܢ ܠܥܠܡܐ ܚܕܬܐ
ܐܝܟܐ ܕܟܠ ܩܪܒܐ ܢܢܘܚ

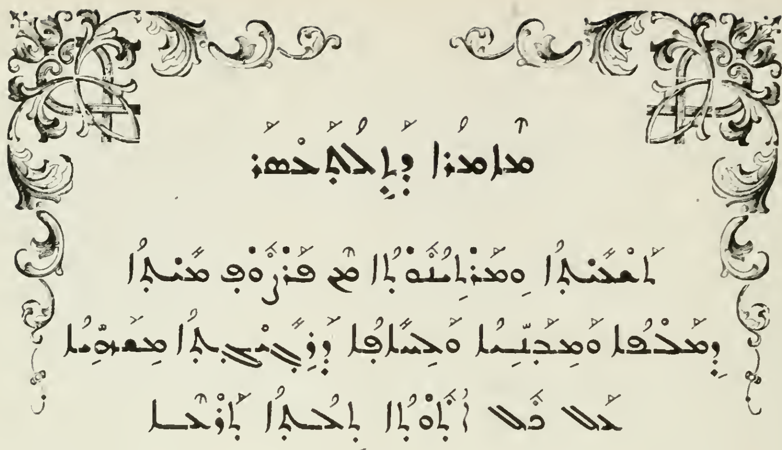
---

qui id fecit pro hominibus huic tempori ut in eo glorificetur.

Hymnum cum gratiarum actione efferamus voce atque clamore Ei qui tantam (omnem) hanc pulcritudinem gratificatus est generi (naturæ) nostro ac profudit.

Sit ista pulcritudo in pignus bonorum quæ pollicitus est nobis in ævum novum ubi omne bellum quiescit.

ܟܕ ܒܒܝܬ ܩܒܘܪܐ ܥܒܪ ܐܢܐ
ܫܡܥܬ ܒܡܝܬܐ ܕܟܝܢܐ
ܕܡܡܠܠ ܕܠܐ ܠܫܢܐ
ܐܠܐ ܒܪܡܙܐ ܘܒܥܒܕܢܐ

CARMEN DECIMUM TERTIUM.

HYSTORIA ET MONITIO EX PERSONA DEFUNCTI

DIDACTICA EST ET AD MORES COMPONENDOS ADDUCENS
AC IMPETUM CUPIDITATUM COMPESCENS.

Ex unaquaque littera *alphabeti* tres strophæ incipiunt.

Dum in loco sepulcrorum transirem audivi mortuum (*nostræ*) naturæ loquentem absque lingua, at gestu atque actione

ܐܪܡܙܢܝ ܘܐܡܪ ܠܝ ܒܛܘܫܝܐ
ܕܡܢ ܚܙܐ ܐܢܬ ܚܙܝܐ
ܘܡܬܒܩܐ ܐܢܬ ܒܝ ܕܫܚܝܩܐ
ܡܡܠܠܐ ܗܘܝܬ ܒܟܘܠܡܕܡ ܐܟܘܬܟ ܐܢܐ

ܐܣܩ ܬܘܕܝܬܐ ܠܗܘ ܕܫܬܩܢܝ
ܒܩܒܘܪܐ ܘܡܢ ܥܠܡܐ ܐܦܩܢܝ
ܘܐܢܝܚ ܠܟܠܗ ܪܗܛܝ ܒܡܦܩܢܝ
ܘܕܚܩܢܝ ܠܐܬܪܐ ܕܚܫܘܟܐ

ܐܝܟܢ ܗܘܝܬ ܐܟܘܬܟ ܘܐܝܟܢܝ
ܘܐܢܬ ܬܗܘܐ ܒܚܪܬܐ ܕܝܘܡܝܟ
ܐܟܘܬܝ ܡܐ ܕܫܠܡܬ ܚܝܝܟ
ܘܠܐ ܦܪܩ ܠܟ ܥܘܬܪܐ

---

monuit me dixitque mihi occulte : quid intueris spectator, et contemplaris me in cineres redactum, homo (ratione pollens) fui non minus ac tu omnimode.

Eleva gratiarum actionem ad Eum qui me silentio subegit in sepulcro atque e mundo eduxit, deditque requiem (omni) cursui meo in egressu meo, trusitque in locum tenebrarum.

Fui qualis es tu, ipseque eris, in fine dierum tuorum, sicuti ego quum absolveris vitam tuam, nec servabunt te divitiæ.

ܒ ܚܙܝ ܐܬܒܩܐ ܕܡܣܘܪܩ ܐܢܐ
ܘܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܐܬܓܪܕܬ
ܘܒܚܫܘܟܗ ܕܩܒܪܐ ܐܬܪܡܝܬ
ܠܐܬܪܐ ܕܠܝܬ ܒܗ ܡܒܝܐܢܐ

ܒ ܒܪܥܝܢܟ ܨܘܪ ܚܫܘܟܐ
ܕܦܪܝܣ ܥܠܝ ܒܗܢ ܬܚܘܡܐ
ܘܐܬܕܟܪ ܕܐܦ ܐܢܬ ܐܬܐ ܠܟܐ
ܘܥܡܪ ܐܢܬ ܒܗܢܐ ܓܢܬܐ

ܒ ܒܣܪܝܘܬܐ ܓܝܪ ܡܫܬܘܝܢܢ
ܐܢܐ ܘܐܢܬ ܡܬܚܒܠܝܢܢ
ܥܕܡܐ ܕܡܢ ܬܢܢ ܕܪܡܝܢܢ
ܢܩܪܝܢ ܩܠܐ ܡܚܝܢܐ

Me considera attente quod omni re fuerim privatus, et in obscuritatem sepulcri coniectus, in locum in quo non est qui consoletur.

Mente (tua) imaginare tenebras obductas super me *degente* in hoc termino. Memorare quod etiam tu venies huc, et habitabis in hoc horto.

Putrore enim adæquabimur, ipse atque tu putrescemus donec inde ubi jacti reperiemur nos vocet Vox vivificans.

ܩܳܥܶܐ ܗ̱ܘܺܝܬ ܘܡܶܢ ܓܰܒ݂ ܐܳܣܝܳܐ
ܐܳܬܶܐ ܗ̱ܘܺܝܬ ܐܳܘ ܚܳܙܳܝܳܐ
ܟܰܕ ܦܓܰܥ ܒܝ ܟܶܢ ܡܶܢ ܫܶܠܝܳܐ
ܡܰܠܰܐܟ݂ ܡܰܘܬ݂ܳܐ ܡܚܰܒ݁ܠܳܢܳܐ

ܫܠܶܡܘ ܗ̱ܘܰܘ ܒܚܶܙܘܶܗ ܝܰܘܡ̈ܳܬܶܗ
ܚ̈ܫܰܝ ܘܟ̈ܐܶܒ݂ܰܝ ܦܰܓ݂ܪܝ ܘܥܰܡܠܶܗ
ܐܶܬ݂ܢܺܝܚܘ ܫܽܘܒ݂ܚܳܐ ܠܪܰܒ݂ܽܘܬ݂ܶܗ
ܕܗܽܘ ܐܰܢܺܝܚܰܢܝ ܒܚܢܳܢܶܗ

ܟܗ̈ܝ ܥܰܝ̈ܢܰܝ ܡܶܢ ܚܰܕ݂ܘܬ݂ܳܐ
ܘܐܶܕ݂ܢܰܝ ܡܶܢ ܩܳ̈ܠܶܐ ܒܰܣܝ̈ܡܶܐ
ܘܢܰܚܪܝ ܡܶܢ ܪ̈ܺܝܚܶܐ ܓܒ݂ܰܝ̈ܶܐ
ܘܦܽܘܡܝ ܡܶܢ ܡ̈ܶܠܶܐ ܡܘܬܪ̈ܳܢܶܐ

Vociferabam et ex medico redibam, o spectator, quando irruit in me repente angelus mortis destructor.

Expleti sunt in (cum) ipso ejus visu dies (vita) ac dolores corporis mei, laboresque ejus requiem acceperunt. Gloria sit majestati Ejus qui quiete me donavit clementia *sua*.

Hebetati sunt oculi mei præ gaudio, auresque vocibus suavibus, olfatus odoribus electis, et os meum sermonibus jucundis (utilibus).

ܕܡܢ ܪ̈ܚܡܝ ܘܥܕܪ̈ܝ ܠܚܒ̈ܪܐ
ܘܡܢ ܚܒܝ̈ܒܝ ܕܫܪܪܐ
ܐܬܚܒܫܬ ܒܗܢܐ ܩܒܪܐ
ܕܠܝܬ ܒܗ ܙܠܝܩܐ ܢܗܘܪܐ
ܫܕܘܢܝ ܘܣܚܦܘܢܝ ܒܬܢܚ̈ܬܐ
ܡܢ ܥܪܣܝ ܪܓܝܓܐ
ܠܥܦܪܐ ܗܢܐ ܕܡܫܝܛܐ
ܘܦܪܫܘ ܡܢܝ ܒܦܓܪ ܘܒܗܘܢܐ
ܘܡܒܝܐܢܐ ܠܐ ܐܝܬ ܠܝ
ܚܕ ܣܒܪܐ ܒܠܚܘܕ ܐܝܬ ܠܝ
ܕܡܢ ܗܢܐ ܓܘܒܐ ܡܩܝܡ ܠܝ
ܕܐܚܕܐ ܒܝܘܡܗ ܡܚܕܝܢܐ

A caris, et auxiliatoribus et ab amicis sinceris inclusus fui in hoc sepulcro, in quo nullus est fulgor illuminans.

Projecerunt me truseruntque cum gemitibus e lecto meo molli (desiderabili) in pulverem hunc vilissimum (contemptum), discesseruntque a me corpore *aeque* ac animo.

Unde solator non adest (invenitur) mihi : una spes (*Deus*, tantum) est mihi quæ ex hac fovea elevabit me, ut gaudeam in die suo lætificante.

ܗ ܗܘܝ ܠܐ ܬܬܟܠ ܚܙܝܐ
ܥܠ ܥܠܡܐ ܘܫܘܒܚܗ ܦܐܝܐ
ܘܐܢܐ ܬܟܠܬ ܒܗ ܒܫܘܪܝܐ
ܘܠܐ ܐܘܬܪܢܝ ܒܝܘܡ ܡܦܩܢܐ

ܗ ܗܘ ܚܘܒܐ ܕܚܘܝܬ ܠܘܬܗ
ܐܛܥܝ ܒܣܪܝܘܬܗ
ܘܡܢ ܕܘܟܬܐ ܕܬܘܬܒܘܬܝ ܠܘܬܗ
ܐܦܩܢܝ ܟܕ ܥܪܛܠ ܘܡܣܟܢܐ

ܗ ܗܐ ܠܘܬܟ ܐܪܝܡܬ ܥܝܢܝ
ܡܫܝܚܐ ܣܒܪܝ ܠܐ ܬܟܠܝܢܝ
ܒܚܒܫܗ ܘܠܐ ܬܛܥܝܢܝ ܘܡܫܘܪܝܢܝ

Ne fidas (sis non fidens), spectator, mundo gloriæque ejus speciosæ : nam fidi ego ei initio et nihil mihi profuit in die obitus.

Quidquid amoris ostenderam erga ipsum oblitus est inhumanitate sua et e loco incolatus mei apud ipsum (*) ejecit me nudum inopemque.

En ad te elevavi oculos meos, Christe, spes mea, ne me detineas in carcere *hujus* meæ domus (*scilicet* sepulcri), nec mei obliviscaris,

---

(1) ܬܘܬܒܘܬܐ (a ܬܘܒ) habitatio in patria aliena. Hic a suffixo pronomine refertur ad ipsum mundum consideratum ut locum incolatus ejus qui loquitur.

ܘܗܘܝ ܠܡܝܘܬܘܬܝ ܡܢܚܡܢܐ
ܘܝ ܠܟܐܒܐ ܐܘ ܚܙܝܐ o
ܕܐܪܥܢܝ ܡܢ ܠܘ ܚܠܡܐ
ܕܠܐ ܓܠܝܘ ܠܝ ܚܙܘܢ ܕܠܠܝܐ
ܕܡܢ ܥܬܝܕ ܠܝ ܒܡܦܩܢܐ
ܘܠܐ ܐܪܥܫܘ ܗܘ ܪܓܫܝ o
ܕܡܘܬܐ ܡܥܒܪ ܚܘܫܒܝ
ܘܚܒܠܐ ܡܒܕܪ ܓܪܡܝ
ܠܐ ܐܬܐ ܠܝ ܒܬܗܘܪܝܐ
ܘܥܡܛܢܐ ܗܐ ܡܬܦܪܣ ܥܠܝ o
ܘܟܣܝܘܬܐ ܗܕܡܝ

---

sed mei memor *aliquando* factus me a morte revoca (sis mortalitati meæ suscitator).

Heu! quam acerbus fuit dolor ille, o spectator, qui me invasit, haud enim ostenderunt mihi somnia noctis quid eventurum mihi foret in interitu (egressu).

Nec me quatierunt sensus mei prorsus pro eo quod mors extinctura esset (præterire faceret) cogitationes meas: nec corruptionem dissipaturam ossa mea venit mihi in mentem.

Caligo en extenditur obducta super me, ac minutatim membra mea

ܡܬܦܣܩܝܢ ܘܙܘܥܝܢ ܕܡܬܕܡܪ
ܣܚܠܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܫܪܝܢܝܬܐ
ܕܚܠܘ ܟܠ ܥܒܪܝ ܐܘܪܚܐ
ܡܢ ܫܪܒܝ ܩܫܝܐ ܘܒܟܝܢܝܬܐ
ܘܗܦܟܘ ܒܚܙܬܝ ܟܠ ܫܘܒܚܐ
ܘܟܠ ܕܝܩܪܐ ܗܘ ܡܫܬܡܗܝܢܐ
ܙܡܝܪܬܝ ܐܬܗܦܟ ܠܐܘܠܝܬܐ
ܡܘܬܐ ܡܚܒܠ ܠܡܬܩܢܬܐ
ܘܐܗܦܟ ܚܕܘܬܝ ܠܟܡܝܪܬܐ
ܘܡܐܟܘܠܬܐ ܠܬܘܠܥܐ ܗܘܝܬ ܐܢܐ
ܙܥܘܪ ܚܝܐ ܚܘܪ ܒܪܥܝܢܟ

---

discinduntur, et fabricam mei corporis stupendam (excelsam) putredo dissolvit.

Timete omnes transeuntes viam propter ærumnam meam sævam ac lugubrem, aversamini, me viso (in intuitu mei), omnem fastum (gloriam) et quidquid heic in honore habetur.

Cansiones meæ conversæ fuerunt in lamentationes, et mors corrumpit *corpora* affabre constructa, et commutavit gaudium meum in mœrorem, et pabulum vermibus factus sum.

Exiguitatem vitæ meditare (in) mente tua,

ܘܚܙܝ ܠܡܣܟܢܘܬܗ ܕܒܪ ܓܢܣܟ
ܕܡܚܪ ܕܗܘܐ ܡܫܬܟܠܢܟ
ܡܘܬܐ ܐܝܟ ܕܠܝ ܝܘܡܢܐ

ܚܙܝ ܐܝܟܢ ܡܦܩܐ ܡܠܬܐ
ܠܫܢܝ ܩܢܝܐ ܕܣܦܪܐ ܡܗܝܪܐ
ܘܚܙܬܐ ܕܥܝܢܝ ܢܗܝܪܐ
ܘܫܡܥܬܐ ܕܐܕܢܝ ܡܦܪܫܬܐ

ܢܚܘܬ ܫܐܠ ܠܫܝܘܠ ܒܩܠܟ
ܗܘ ܢܓܠܐ ܘܢܚܘܐ ܠܟ
ܘܐܡܪ ܠܡܘܬܐ ܘܡܣܟܠ ܠܟ
ܘܕܘܚܠܐ ܠܟ ܗܘܐ ܐܢܐ

---

et specta vilem conditionem fratris tui (*), nam futurum est ut (*cras*) sit tui peremptrix mors non secus ac mei hodie.

Vide quomodo prodit sermones lingua mea, (*nae illa*) calamus scriptoris periti, ac visus oculorum meorum *quam sit* perspicax, ac auditus aurium mearum *quam* delicatus.

Descende, interroga sepulcrum voce tua, ipsum revelabit et ostendet tibi : dic morti et docebit te (faciet te intelligere). Terrori tibi sum.

(*) Ad litteram : filii *seu* participis (*ejusdem*) tuæ naturæ.

ܚ ܚܘܪ ܒܝ ܐܦ ܐܢܬ ܫܦܝܪܐ
ܘܚܙܝ ܠܫܘܦܪܐ ܘܠܗܕܪܐ
ܕܗܘܐ ܠܝ ܒܥܠܡ ܒܣܪܐ
ܕܗܦܟܬ ܠܣܢܝܘܬܐ ܕܨܘܪܬܐ
ܛ ܛܠܝܐ ܢܚܘܪܘܢ ܒܝ ܘܓܒܪܐ
ܘܓܠܝܠܐ ܐܝܟ ܫܦܝܪܐ
ܕܠܫܘܦܪܝ ܫܝܛܘܬܐ ܕܩܒܪܐ
ܐܘܪܝ ܘܛܒܥܬܢܝ ܒܚܒܠܐ
ܛ ܛܘܟܣܗ ܕܦܓܪܝ ܠܥܦܪܐ ܐܙܠ
ܣܪܝ ܘܫܘܦܪܝ ܐܬܦܪܩ ܐܬܡܙܓ
ܚܘܫ ܠܝ ܚܙܝܐ ܘܠܝ ܚܘܪ

Inspice in me etiam tu, pulcher, et splendorem et pulcritudinem quam habui in mundo (carnis : *scilicet quando in carne eram*) conversam fuisse in fœditatem formæ.

Iuvenes intendant in me ac viri, ac elegantes et venusti, nam pulcritudinem meam vilitas sepulcri excepit, meque mersit in tabe.

Ordinata corporis mei structura abivit in pulverem, putruit pulcritudo mea, et compago mei corporis miranda discissa est. Compatere *mihi*, spectator, et mihi intende

ܘܡܢ ܟܠ ܨܒܘܬ ܘܗܠܟ ܕܥܠܡܐ
ܬܕܡܫ ܕܝܠܘܗܝ ܦܓܪܟ ܘܢܦܫܟ ܠ
ܘܒܝ ܐܬܠܡܕ ܒܛܘܒܬܟ
ܘܐܣܬܟܠ ܡܢܝ ܒܨܒܝܢܟ
ܢܣܟܠܟ ܕܠܐ ܡܘܬܐ ܒܕܘܡܝܢܐ
ܝܠܦ ܡܢ ܡܣܟܢܘܬܝ ܘܠܐ ܬܬܓܢܐ ܡ
ܘܚܘܪ ܒܡܟܝܟܘܬܝ ܘܠܐ ܬܬܦܐܐ
ܘܠܐ ܬܫܬܒܗܪ ܕܠܐ ܝܐܐ
ܫܘܬܪܐ ܠܚܝܐ ܕܥܠ ܙܒܢܐ

et a cunctis rebus (*istis caducis scilicet, quae in me vides ita evanescre, appetendis*) abstine (fuge), ac *eas* disce aversari.

Moderare secundum *documenta quae tibi praebet haec* mei visio corpus tuum ac animum (tuum), ac in me edocearis in bonum tuum. Fac ut sapias (ex me) animo volenti (voluntate tua), nec enim sapere te faciet mors nolentem.

Disce a vili statu meo et ne elegantiam affectes, considera humilitatem meam et ne pulcritudinem ostentes nec superbias, dedecet enim fastus viventem ad breve tempus (*).

(*) ܡܠܐ ܡܘܫܚܐ ܠܠܝܐ ܫܥܐ ܚܙܝܐ ܙܒܢܐ ܪܓܥܐ
Proprie id quod implet *spatium* diei. noctis, horæ. *ictus* oculi. temporis, momenti.

ܣ ܣܓܝܢ܆ ܐܢܐ ܐܬܪܘܪܒܬ
ܘܒܪܘܡܐ ܕܨܘܪܐ ܗܠܟܬ
ܘܗܫܐ ܒܥܦܪܐ ܐܬܡܟܟܬ
ܘܐܒܗܬܢܝ ܗܘ ܬܘܟܠܢܐ

ܣ ܣܝܡ ܐܢܐ ܠܟ ܬܚܘܝܬܐ
ܥܪܘܩ ܒܨܒܝܢܟ ܒܡܕܥܐ
ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܢܐ ܡܝܬܬ
ܕܠܐ ܒܨܒܝܢܝ ܠܡܘܬܐ ܙܒܢܬ܆ ܐܢܐ

ܥ ܥܕܡܐ ܕܡܠܐ ܦܘܡܝ ܥܦܪܐ ܘܩܛܡܐ
ܡܙܗܪ ܒܫܬܩܗ ܠܚܟܝܡܐ
ܕܠܐ ܢܫܬܒܗܪ ܒܨܒܘܬܐ
ܕܐܦ ܗܘ ܠܪܚܡܘܗܝ ܡܘܒܕܐ

Multum equidem superbivi ac elatos animos gessi (collo elato incessi) et nunc in pulvere depressus sum, et me confudit secura illa *in mea sorte* fiducia.

Datus sum tibi in argumentum, abstine (fuge) volenter et scienter ab iis rebus quibus ego mortuus sum, non enim voluntate mea morti traditus sum ego.

Quamdiu tenebitur (plenum erit) os meum pulvere et cinere monebit silentio *suo* sapientem ne pompam agat rebus mundanis, etenim mundus suorum amatorum peremptor est.

ܟܠ ܡܕܡ ܟܦܪ ܒܝ ܘܕܓܠ
ܟܠ ܡܕܡ ܥܪܩ ܡܢܝ ܡܢ ܫܥܬܗ
ܘܡܘܬܐ ܒܢܝܢ ܦܓܪܝ ܚܒܠ
ܘܐܚܬܢܝ ܠܓܘܡܨܐ ܕܐܒܕܢܐ
ܫܒܩܘ ܠܝ ܐܚܐ ܘܐܚܝܢܐ
ܘܥܘܬܪܐ ܐܟܚܕܐ ܘܩܢܝܢܐ
ܘܣܛܪ ܡܢ ܩܒܪܐ ܕܣܢܝܐ
ܠܐ ܩܢܝܬ ܡܕܡ ܕܒܢܝܢܐ
ܠܐ ܬܪܓܪܓ ܚܝܐ ܕܢܘܓܪܐ
ܕܝܘܡܝ ܛܒܐ ܡܘܬܐ ܫܪܐ
ܘܠܐ ܬܩܢܐ ܡܐܢܐ ܕܫܘܦܪܐ
ܕܒܠܐ ܙܘܦܟܝܢ ܦܓܪܢܝܐ

Omnis res me reliquit (abnegavit) fefellitque, nam omnia aufugerunt a me extemplo et mors constructionem corporis mei corrupit et me demisit in foveam perditionis.

Defecerunt a me fratres et cognati et divitiæ pariter ac substantiæ, ac præter sepulcrum odiosum non *aliud* obtinui ædificium (nil ædificii).

Ne cupias vitam longam (longitudinis), dies enim meos felices (bonos) mors truncavit (solvit), nec aveas indumenta pulcra (pulcritudinis), consumitur enim *ipsa* machina corporea.

ܠܐ ܬܬܝܗܪ ܬܘܒ ܒܛܘܗܡܐ
ܕܓܢܣ ܠܥܦܪܐ ܚܕ ܡܛܝܐ
ܢܚܬܝܢ ܟܠ ܐܢܫܐ ܕܒܥܠܡܐ
ܥܒܕܐ ܘܡܪܝ ܫܘܠܛܢܐ
ܠܐ ܬܘܒ ܡܬܐܠܨ ܐܢܐ ܒܚܫܐ
ܘܠܐ ܒܟܐܒܐ ܘܟܘܪܗܢܐ ܕܒܝܫܐ
ܐܛܥܐ ܒܦܓܥܟ ܘܐܬܛܥܝܐ
ܠܥܩܬܝ ܕܩܒܠܬ ܗܪܟܐ
ܡ ܡܠܝ ܥܝܢܟ ܡܢܝ ܚܙܝܐ
ܕܒܪ ܒܣܪܟ ܐܢܐ ܘܫܘܬܦܐ
ܕܟܝܢܐ ܘܕܡܘܬܐ ܫܦܝܪܐ
ܠܐ ܬܥܒܪ ܐܝܟ ܡܒܙܚܢܐ

Ne glorieris item *nobilitate* generis quia ad unum pulverem ac ad unum cinerem descendunt cuncti homines mundi, servi, et qui præstant (domini) dominatu.

Non amplius angor ego doloribus nec morbis nec molestiis improborum. Immemor fio occursu tuo, ac obliviscor calamitates (meas) quas *sustinui* in mundo isto.

Inspice in me diligenter (imple oculum tuum ex me), spectator, ejusdem enim tecum carnis sum (filius *seu* particeps carnis tuæ) ac *tui* compar in natura ac specie pulcra, ne me prætereas quasi irridens.

ܡܢ ܚܘܒܠܗ ܕܦܓܪܝ ܗܘܝ ܚܫܐ ܡ
ܘܥܠ ܫܪܝܐ ܕܪܘܟܒܐ ܡܬܩܢܐ
ܕܗܕܡܝ ܒܦܓܪܐ ܘܒܢܦܫܐ
ܘܦܘܪܫܢܝ ܢܗܘܐ ܠܟ ܡܒܟܝܢܐ

ܡܪܒܝܬܐ ܕܐܬܦܐܝ ܗܘܐ ܢܟܪܝܟ ܡ
ܘܣܒܪܐ ܕܩܝܡܬܐ ܢܚܕܝܟ
ܘܝܘܬܪܢܐ ܪܒܐ ܢܩܢܝܟ
ܚܙܘܝ ܘܢܩܒܠܟ ܠܐܬܪܐ ܕܦܘܚܢܐ

ܢܨܝܚܘܬܐ ܕܓܘܢܝ ܐܬܚܡܨܬ ܢ
ܘܫܘܦܪܐ ܕܓܒܝܠܬܝ ܐܫܬܩܠܬ
ܘܬܘܠܥܐ ܠܗܕܡܝ ܐܟܠܬ

Putroris corporis mei afficiaris miseratione (habeas dolorem), et pro dissolutione fabricæ *membrorum meorum olim apte* constructæ illacrima oculis (corpore) ac animo, et discidium meum (*a viventibus*) sit tibi causa lugendi.

Corpus quidem istud quondam studiose excultum, invisum *nunc* (in quod odium, *seu horror*, habetur) te contristabit, at expectatio resurrectionis te gaudio afficiet, emolumentum ingens tibi præstabit visus mei et *eo* adducet ubi expedit *tibi*.

Nitor (meus) coloris mei marcuit, et venustas mei plasmatis sublata est. Vermis membra mea comedit,

ܘܥܝܢܝ ܕܚܠܐ ܡܠܐ ܛܪܘܢܐ
ܒ ܢܚܬܐ ܛܝܒܬ ܒܡܫܬܘܬܐ
ܘܥܒܕܬ ܒܣܡܐ ܘܡܫܬܘܬܐ
ܘܡܘܬܐ ܡܛܝܢ ܒܪܘܬܒܘܬܐ
ܘܗܦܟܬ ܚܕܘܬܝ ܠܐܘܠܨܢܐ
ܒ ܢܗܡ ܐܝܟ ܐܪܝܐ ܘܐܙܕܪܒܢܝ
ܘܡܢ ܡܨܥܬ ܚܒܪܝ ܚܛܦܢܝ
ܘܒܩܒܪܐ ܕܚܫܘܟ ܫܬܩܢܝ
ܘܣܒܥܘ ܗܘܘ ܠܝ ܡܡܪܪܢܐ
ܗ ܚܙܝ ܚܙܝܐ ܠܛܠܝܘܬܐ
ܕܛܠܝܐ ܗܘܝܬ ܘܒܫܦܝܪܘܬܐ
ܕܛܠܝܘܬܐ ܚܒܠܗ ܡܘܬܐ

---

atque oculum (meum) pulvere opplevit inexorabilis mors (tyrannus).

Vestes paravi ad nuptias, et feci balsama et convivium, et mors adstitit mihi plena (cum) terroris et convertit lætitiam meam in angorem.

Rugiit sicuti leo et invasit me, et e medio sodalium meorum corripuit, et in sepulcro tenebricoso fecit me silere et amaritudines saturaverunt me.

Despice, spectator, juventam, etenim juvenis fui, et venustatem, nam juventam perdit mors,

ܘܐܣܠܝ ܒܫܘܦܪܗ ܡܫܬܪܢܐ
ܗ ܣܘܟܠܐ ܩܢܘ ܡܢܝ ܥܠܝܡܐ
ܘܚܘܪܘ ܒܝ ܘܐܬܡܟܟܘ ܪܡܐ
ܕܒܪܡܘܬܝ ܐܚܕ ܢܘܡܐ
ܚܒܠܐ ܒܫܘܠܡ ܦܣܩܐ
ܗ ܣܦܪܐ ܗܘܝܬ ܐܦ ܡܫܠܛܢܐ
ܘܒܥܘܙܐ ܘܐܚܝܕ ܫܒܛܐ
ܘܠܥܦܪܐ ܐܘܥܒܢܝ ܡܘܬܐ
ܡܘܬܐ ܚܘܝܐ ܚܪܡܐ
ܥ ܥܠܝܡܐ ܚܙܬܝ ܡܣܪܕܢܝܬܐ

et abhorre ab illius pulcritudine fastosa.

Sapite ex me (intelligentiam habeatis) juvenes, intuemini me et cessate a superbia (deprimite vos) o elati *animo*, nam in superbia mea adeptus est pabulum (*) putror absolutissima consumptione (perfectione concisionis).

Scriptor fui et pollens dominatione ac imperio et tenens sceptrum, at in pulverem me redegit vilem mors, aspis execranda.

O juvenes aspectus meus terrificus

(*) ܢܘܡܐ significatione venit atrii, plateæ, limitis; in phrasi ܐܚܕ ܢܘܡܐ inservit ad significandum progressum gangrenæ. Cf. illud II Tim. II. 16 ὡς γάγγραινα νομὴν ἕξει sic versum ܐܝܟ ܡܟܠܬܐ ܢܘܡܐ ܠܐܣܘܬܗ Porro ܢܘܡܐ pro ipso cancro ܐܟܠܐ sæpe ponitur.

ܒܢܦܫܟܘܢ ܡܢ ܪ̈ܓܝܓܬܐ [uncertain reading]

ܘܣܒ̈ܐ ܫܐܠܘ ܡܢܝ ܚܟܡܬܐ [uncertain reading]

ܘܛܠܝ̈ܐ ܐܝܟ ܡܘܟܣܢ̈ܐ [uncertain reading]

ܝ ܟܠܗܘܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܕܝܘܠܦܢܐ [uncertain reading]

ܘܥܬܝܪ̈ܐ ܡܫܠܛܝ̈ܢ ܘܪܚܡܝ [uncertain reading]

ܢܟܣ̈ܐ ܒܝ ܡܠܟܐ ܫܪܝܪܐ [uncertain reading]

ܘܠܐܚܪ̈ܢܐ ܗܘܐ ܠܛܒܬܐ [uncertain reading]

ܝ ܕܟܘܪܝܢܝ ܟܠ ܥܕܢ ܘܠܐ ܬܛܥܝܢܝ [uncertain reading]

ܚܙܝܐ ܘܠܐ ܡܢ ܬܛܥܝܢܝ [uncertain reading]

ܘܡܢ ܠܘܚ ܠܒܟ ܠܐ ܬܥܛܝܢܝ [uncertain reading]

ܘܗܘܝ ܟܕ ܡܬܬܕܟܪܐ [uncertain reading]

ܘ ܦܢܝ ܠܘܬܝ ܘܐܢ ܪܓܝܓ ܠܟ ܥܘܬܪܐ [uncertain reading]

---

arcet vos a concupiscentiis : et vos senes mutuate (possidete in) a me sapientiam, et vos adolescentes præcepta (*varias* rationes) doctrinæ.

Divites, quique potiuntur (domini) fortunis, et amatores luxuriæ ac ostentationis præsto habent (possident) in me consilium fidele quod aliis *jam* fuit in bonum.

Reminiscere mei perpetuo nec mei te capiat oblivio, spectator, nec prorsus unquam mei obliviscaris, nec ex animo (ex tabula cordis tui) *memoriam* deleas mei, et fac ut me recordere (sis recogitans).

Convertere ad me, et si te cupido tenet divitiarum

ܒܗܝ ܒܡܣܟܢܘܬܝ ܕܒܓܘܡܐ
ܘܡܐ ܕܐܙܝܥܟ ܪܓܬ ܒܣܪܐ
ܒܗܝ ܒܣܪܝܘܬܝ ܕܝܠܕܐ ܒܚܠܕܐ
ܘ ܦܓܘܕܐ ܬܘܠܥܐ ܢܗܘܘܢ ܠܟ
ܟܕ ܫܘܒܗܪܐ ܗܘܐ ܠܟ
ܘܡܐ ܒܢܐ ܗܝܟܠܐ ܠܟ
ܐܘܠܨܢܗ ܕܩܒܪܝ ܬܗܘܐ ܠܟ ܡܘܬܠܐ
ܘ ܨܝܪ ܨܥܪܘܬܝ ܒܪܥܝܢܟ
ܘܐܬܢܝܚ ܒܝ ܡܢ ܩܘܒܠܝܟ
ܘܡܐ ܕܐܬܟܪܝܬ ܦܝܓ ܒܢܦܫܟ
ܟܕ ܚܝܪܬ ܕܬܩܒܠܝܗ ܥܘܗܕܢܐ

---

cogita inopiam meam (quæ) in *hac* fovea. Cum te stimulat illecebra carnis cogita foetorem meum qui *generatur* (intus) in tabe (cæno *sepulcri*).

Frenum vermes erunt tibi, cum superbia te inflat (tibi erit) cumque magnificas aedes (palatia) extruet tibi (*scilicet* : *cum mens tua superbia elata haec molietur*) angustia mei sepulcri tibi praebeat (sit) exemplar.

Repraesenta (explica) vilitatem meam menti tuæ et tempera, me viso (in me), a querimonia tua : et quando angeris solare animum tuum *intendens* in destructionem meam quam accipias in monimentum.

ܨ ܨܘܪܢܝ ܩܕܡ ܥܝܢܝܟ ܟܠ ܫܥ
ܘܐܬܒܝܐ ܒܝ ܟܕ ܡܬܒܠܒܠ
ܘܐܬܕܟܪ ܠܫܘܪܥܒܬܝ ܘܠܐ ܬܣܟܠ
ܘܠܐ ܬܪܓܙ ܥܠ ܡܣܟܠܢܐ

ܨ ܨܘܪ ܒܪܥܝܢܟ ܠܫܬܝܩܘܬܝ
ܐܢ ܡܠܦܢܐ ܐܝܬ ܐܟܘܬܝ
ܘܒܬܫܒܘܚܬܟ ܥܗܕ ܠܡܘܟܟܘܬܝ
ܘܩܢܝ ܒܝ ܙܢܝ ܡܕܥܐ

ܨ ܨܠܡܐ ܘܛܘܦܣܐ ܐܗܘܐ ܠܟ
ܘܕܥ ܕܫܘܠܡܟ ܐܝܟ ܕܝܠܝ
ܘܐܝܟܢܐ ܕܐܢܐ ܐܝܬ ܕܬܗܘܐ ܠܟ
ܒܗܘ ܕܐܝܟܘܬܟ ܗܘܝܬ ܐܢܐ

Imaginare me ob oculos tuos assidue, et levare in me quando calamitate percelleris. Memento dissolutionis meæ et non delinquas, nec irascaris adversus peccantem in te.

Cogita (finge) mente tua silentium *ad quod adactus sum* (meum), si magister es instar mei, et in gloria tua reminiscere abjectam conditionem meam, et habeas in me monimentum (modos intelligentiæ).

Figura ac specimen sim ego tibi, et scias finem habitura sicuti mea etiam tua, et qualis sum ego futurus es tu, quandoquidem qualis es tu fui ego.

ܩ ܩܒܠ ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܬܟ.
ܗܐ ܡܠܟܬܟ. ܘܒܨܝܬܟ.
ܫܡܥܢܝ ܘܬܪܨ ܡܫܘܠܬܟ
ܘܪܚܩ ܡܢ ܟܠ ܣܢܝܬܐ

ܩ ܩܠܐ ܕܚܝܠܐ ܟܕ ܚܝ ܗܘܝܬ
ܠܐ ܡܗܝܡܢ ܗܘܝܬ ܕܫܡܥܬ ܗܘܝܬ
ܘܕܐܬܚܒܠ ܟܕ ܠܐ ܡܦܝܣ ܗܘܝܬ
ܘܕܐܡܘܬ ܗܘܝܬ ܟܕ ܠܐ ܡܗܝܡܢܐ

ܪ ܪܓܝܓ ܩܒܪܐ ܕܟܐܢܐ
ܘܕܥܘܠܐ ܠܫܢܩܐ
ܡܠܐ ܥܡ ܣܘܓܐܐ ܕܫܘܢܩܐ
ܘܠܐ ܫܘܝܢ ܐܝܟ ܕܐܦܠܐ ܓܒܝܐ

Accipe consilium quod dedi (consiliatus sum) tibi. En monui te, et tui gessi sollicitudinem. Audi me, corrige lapsus tuos, et abstine diligenter (recede procul) ab omni malefacto.

Vocem terrificam dum viverem dissimulabam (non credebam) me audisse, ac quod pereundum mihi esset minime persuasus eram, quod mihi moriendum non credebam.

Deliciosum sepulcrum justorum, *at illud* improborum tormentis plenum et infinitis (cum multitudine) cruciatibus, nec *inter se* conveniunt ulla prorsus (ita ut ne una quidem) ratione.

ܫ ܫܳܦܰܥ ܓܶܝܪ ܒܶܝܬ ܩܒܽܘܪܳܐ ܕܩܰܕܺܝܫܶܐ
ܒܶܣܡܶܐ ܫܰܦܺܝܪܶܐ ܕܝܰܩܺܝܪܺܝܢ
ܘܡܦܰܪܢܶܣ ܡܦܰܠܶܓ ܥܽܘܕܪ̈ܳܢܶܐ
ܠܡܗܰܝܡ̈ܢܶܐ ܒܟܽܠ ܥܶܕܳܢ

ܫ ܫܽܘܒܚܳܐ ܠܗܰܘ ܕܣܳܡ ܠܡܰܘܬܳܐ
ܐܰܝܟ ܓܶܫܪܳܐ ܘܡܰܥܒܰܪܬܳܐ
ܕܡܰܥܒܪܳܐ ܠܡܰܠܟܽܘܬܳܐ ܡܫܰܒܰܚܬܳܐ
ܠܢܳܨ̈ܚܶܐ ܪ̈ܚܺܝܡܰܘܗܝ ܕܚܰܬܢܳܐ

ܫ ܫܳܘܶܐ ܠܟܽܠ ܐܺܝܩܳܪ ܘܣܶܓܕܬܳܐ
ܦܳܪܽܘܩܳܐ ܕܦܪܰܩ ܠܒܪܺܝܬܳܐ
ܘܰܐܘܪܶܬ ܣܰܒܪܳܐ ܕܢܽܘܚܳܡܳܐ
ܠܡܺܝ̈ܬܶܐ ܕܚܰܘܒܳܐ ܘܕܟܝܳܢܳܐ

ܬ ܬܡܺܝܗ ܬܽܘܩܳܢܳܐ ܕܒܪܺܝܬܶܗ

Effluit enim sepulcrum sanctorum olores praestantissimos (multos pretio) et praestat ac impertit beneficia (auxilia) fidelibus omni tempore.

Gloria Illi qui statuit mortem ad instar pontis ac transitus deducentis ad regnum gloriosum victores dilectos Sponsi (*coelestis*).

Dignus est omnis honoris ac adorationis Salvator qui servavit creaturam et dedit (possidere fecit) spem resurrectionis mortuis culpæ et naturæ.

Mirabilis structura creaturæ ejus

ܘܪܫܝܡܐ ܬܘܒ ܡܬܚܕܫܢܘܬܗ
ܘܡܫܪܪ ܗܘ ܗܕܐ ܡܬܚܣܢܘܬܗ
ܘܡܬܕܡܪ ܚܝܠܗ ܡܚܕܬܢܐ
ܐܩܝܡܢ ܒܩܕܡܝܐ ܒܛܝܒܘܬܗ
ܘܕܒܪܢ ܒܥܠܡܐ ܒܚܟܡܬܗ
ܘܐܫܠܡܢ ܠܡܘܬܐ ܒܟܐܢܘܬܗ
ܘܡܚܝܐ ܠܢ ܒܚܘܣܝܐ
ܫܘܒܚܐ ܠܗ ܕܒܡܫܝܚܗ
ܓܠܐ ܠܢ ܪܒܘܬܐ ܕܫܘܒܚܗ
ܘܚܝܐ ܠܐܕܡ ܘܥܦܪܗ
ܘܢܬܟܗ ܒܨܘܪܐ ܪܘܚܢܝܐ
ܢܬܡܠܐ ܚܣܝܪܘܬܐ ܕܢܦܫܢ

---

et pulcherrima harmonia illius, amara quidem solutio compaginis ejus, at stupenda vis ejus restauratrix.

Composuit nos primo bonitate sua, gubernavitque in mundo sapientiâ sua, et morti addixit nos justitiâ sua, atque *a morte* suscitabit nos misericordiâ sua.

Laus Illi qui in Christo suo revelavit nobis majestatem gloriæ suæ, et ad vitam revocavit Adam et pulverem ejus ac denuo fudit illum in forma spiritali.

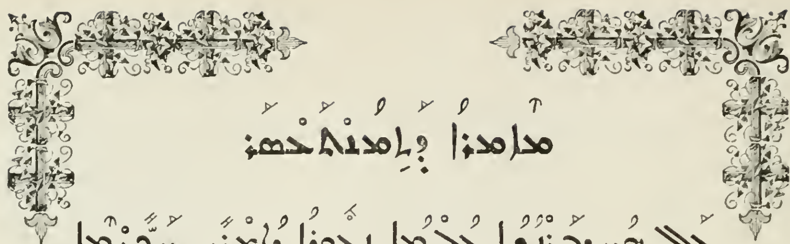
Resarciatur defectus animæ nostræ

ܒܐܝܕܗ ܕܗܘܐ ܠܪܘܫܡܢ
ܘܟܕ ܢܚܙܐ ܠܝܘܬܪܐ ܕܫܘܠܡܢ
ܢܫܘܐ ܠܛܘܒܐ ܐܡܝܢܐ

---

illo mediante quod fuit in documentum nobis (nostrum), et cum viderimus praestantiam finis nostri apti fiamus bono indeficienti. Amen.

ܥܠܡܐ ܦܠܝܓ ܡܢܘ̈ܬܐ
ܥܫܝܢ ܟܝ̈ܢܐ ܘܨܒܘ̈ܬܐ
ܩܪܢܝ ܕܐܚܘܐ ܠܣܟܗ ܒܡܠܬܐ
ܕܚܒܝܫ ܒܓܘ ܐܢܫܘܬܐ

CARMEN DECIMUM OCTAVUM

DE EO QUOD HOMO MUNDUS PARVUS EST, QUOD DICUNT SAPIENTES, ET MUNDUS HOMO PARVUS.

Mundus multis constans partibus, infinita pollens *rerum varietate* (naturis et tendentiis) vocavit me ostendere compendium ejus (*) sermone quod continetur in homine (specie humanitatis).

(*) ܣܟܐ terminus. definitio, et *philosophice*: quidquid rem in sua specie constituit ac proinde determinat limitatque, cum nil aliud ea sit quam id quod est Secundum hanc verbi potestatem dicitur ad perstringendum sermonem ܣܟܐ ܕܡܠܬܐ perinde ac latine « uno verbo.... »

ܐ ܐܶܬܩܪܺܝ ܨܰܠܡܳܐ ܕܟܰܣܝܽܘܬܳܐ
ܐܶܣܳܪܳܐ ܕܟܽܠ ܒܶܪܝܳܬܳܐ
ܕܟܽܠܗܶܝܢ ܩܢܰܝܢ ܐܰܚܝܳܢܽܘܬܳܐ
ܪܽܘܚܳܢܳܐܺܝܬ ܘܰܓܫܽܘܡܳܢܳܐܺܝܬ

ܒ ܒܦܰܓܪܶܗ ܡܶܬܚܰܒ̈ܫܳܢ ܟܝ̈ܳܢܳܝܳܬܳܐ
ܕܗܽܘܠܳܐ ܘܡܶܬܚܰܙܝܳܢܝ̈ܳܬܳܐ
ܘܒܢܰܦܫܶܗ ܪܽܘܚܳܢܝ̈ܳܬܳܐ
ܕܠܳܐ ܡܫܰܥܒܕܳܢ ܠܚܶܙܘܳܐ

ܓ ܓܒܺܝܠ ܦܰܓܪܶܗ ܡܶܢ ܓܠܝܳܬܳܐ
ܘܚܰܝ̈ܠܶܐ ܕܡܣܰܩܒܠܳܢܝ̈ܳܬܳܐ
ܡܶܢ ܐܰܪܥܳܐ ܘܡܰܛܠܳܬܳܐ
ܐܳܐܰܪ ܘܢܽܘܪܳܐ ܐܶܣܛܽܘܟܣܳܝܳܬܳܐ

Vocatur imago Altissimi (occulti), vinculum omnium creaturarum, omnes enim habent cognationem in spiritu et materie.

In corpore *quippe* ejus comprehenduntur substantiæ (materialia) elementares *eaeque* visibiles, et in ejus anima spirituales haud aptæ ad videndum (non submissæ visioni).

Plasmatum est corpus ejus rebus apparentibus et viribus oppositis (contrariorum) ex terra et humiditate, ex aere et igne elementaribus.

ܕ ܕܡܢܗܘܢ ܗܘܘ ܒܗ ܡܙܓܐ
ܐܪܒܥܐ ܕܣܩܘܒܠܝܐ
ܦܠܓܡܐ ܘܡܪܬܐ ܣܘܡܩܬܐ
ܘܕܡܐ ܘܡܪܬܐ ܐܘܟܡܬܐ

ܗ ܗܘܢܐ ܕܠܥܠ ܡܢ ܒܨܝܐ
ܩܢܝܐ ܡܢܬܗ ܪܘܚܢܝܬܐ
ܕܒܗ ܥܒܕܐ ܟܠ ܬܡܗܘܬܐ
ܒܕܡܘܬܐ ܕܟܝܢܐ ܕܐܝܬܘܬܐ

ܘ ܘܐܠܐ ܡܢ ܕܪܓܫܢܝܬܐ
ܢܦܫܐ ܫܦܝܪܬܐ ܘܗܝ ܡܦܩܐ
ܘܡܕܥܐ ܚܫܒܬܐ ܘܡܠܬܐ
ܐܝܟ ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ

Ex ipsis enim extant in eo humores quatuor oppositi : phlegma et bilis *flava* (rubra), sanguis et bilis atra.

Animum qui evincit (desuper) *omne* examen obtinet ejus pars spiritalis, quæ in ipso operatur mirabilia ad instar naturæ divinæ (« Entitatis »).

Operimentum corporeum (velum sensibile) antestat *animam* pulcherrimam, eaque edit cogitationes (cognitiones) sermonesque perinde ac decreta regiæ potestatis.

ܐ ܙܘܥܐ ܕܡܢܠܒܪ ܐܪܫܝܡܐ
ܡܬܬܙܝܥ ܒܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ
ܘܡܫܪܪܬܐ ܕܡܢܠܓܘܝܐ
ܒܚܝܠܐ ܚܘܝܕܗ ܕܟܝܢܝܐ

ܒ ܝܩܪܐ ܕܫܬܝܩܬܐ ܒܪܝܬܐ
ܡܩܝܡ ܒܡܢܬܗ ܚܙܝܬܐ
ܘܡܚܙܝܬܐ ܕܫܦܝܪܬܐ
ܒܗ ܒܚܙܘܐ ܕܝܠܗ ܫܦܝܪܐ

ܓ ܛܘܪܐ ܘܓܒܥܬܐ ܟܠܗܝܢ
ܒܓܪܡܘܗܝ ܡܫܬܟܚܐ ܕܡܘܬܐ
ܘܡܪܥܝܬܐ ܘܙܪܥܐ ܡܫܟܚܐ
ܦܬܓܡ ܒܗ ܒܝ ܒܡܫܟܐ

Motus quo *extrinsecus impresso* res *universi* moventur, producitur (fixus) *intrinsecus* in eo vi (ex) unionis (*scilicet* : *animae cum corpore*), et gravitas mutarum rerum obtinet partem ejus (figuram) quæ videtur.

Spectaculum gratissimum pulcrarum rerum figuratur in ejus aspectu formoso, *quin* turpitudo horrendarum rerum in ipso *dixerim* praevalet perpetuo.

Montibus cunctisque collibus in ossibus ejus reperitur similitudo, prata arvaque similia inveniuntur ipsi quoad cutem.

ܝܰܪ̈ܚܶܐ ܘܰܫܽܘܚܠܳܦ̈ܶܝ ܫܰܢ̱ܬܳܐ
ܩܰܝܛܳܐ ܘܬܶܫܪ̈ܺܝܢܶܐ
ܘܣܶܬܘܳܐ ܘܰܐܕܳܪܳܐ ܕܒܰܣܺܝܡܽܘܬܳܐ
ܒܶܗ ܪ̈ܫܺܝܡܺܝܢ ܒܝܰܕ ܫܽܘܚܠܳܦ̈ܶܐ
ܪܫܺܝܡ ܒܶܗ ܢܺܝܣܳܢ ܒܛܰܠܝܽܘܬܳܐ
ܘܩܰܝܛܳܐ ܓܒܰܪ ܒܥܠܰܝܡܽܘܬܳܐ
ܘܬܶܫܪ̈ܺܝܢ ܒܦܶܠܓܽܘ ܝܰܘܡ̈ܳܬܶܐ
ܘܣܶܬܘܳܐ ܒܙܰܒܢܳܐ ܕܣܰܝܒܽܘܬܳܐ
ܠܐܺܝܡܳܡܳܐ ܘܰܠܠܺܠܝܰܘܳܬܳܐ
ܡܶܬܕܰܡܶܐ ܒܫܶܢܬܳܐ ܘܰܒܥܺܝܪܽܘܬܳܐ
ܘܰܒܚܰܝ̈ܘܳܬܳܐ ܕܠܳܐ ܡܰܡܠܠܳܐ
ܕܳܡܶܐ ܒܟܽܠܗܶܝܢ ܪ̈ܰܓܺܝܓܳܬܳܐ

Menses et tempestates (mutationes) anni, aestas, autumnus, hyems et ver amoenitatis in ipso (*homine*) signantur per vicissitudines (*aetatis ejus*).

Expressus (scriptus) in ipso *prostat* aprilis in infantia ac aestas in juventute, autumnus in medio dierum *ejus* et hyems in (tempore) senectute.

Dies atque noctes imitatur somno et vigilia, et belluis destitutis (sine) ratione assimilatur per universas cupiditates.

ܡ ܡܰܪܕܶܐ ܕܽܘܥܬܳܐ ܘܙܶܒܠܽܘܬܳܐ
ܐܰܝܟ ܢܶܒܥܶܐ ܘܡܰܒܽܘܥܶܐ
ܘܡܰܦܶܩ ܣܰܥܪܳܐ ܒܕܽܘܟܝܳܬܳܐ
ܕܡܽܘܬ ܥܶܣܒܳܐ ܘܫܶܡܚܳܐ

ܢ ܢܰܦܫܶܗ ܦܳܩܕܳܐ ܦܽܘܩܕܳܢܶܐ
ܐܰܝܟ ܟܝܳܢܳܐ ܐܰܠܳܗܳܝܳܐ
ܘܪܶܓܫܰܘ̈ܗܝ ܡܫܰܡܫܺܝܢ ܬܶܫܡܶܫܬܳܐ
ܐܰܝܟ ܐܶܣܛܽܘܟܣܶܐ ܘܫܡܰܝܳܐ

ܣ ܣܰܓܺܝܐܳܐ ܒܶܗ ܫܽܘܚܠܳܦ ܕܡܽܘܬܳܐ
ܕܐܽܘܣܝܳܐ ܘܐܶܣܛܽܘܟܣܳܝܳܐ
ܘܒܢܰܦܫܶܗ ܚܰܝܠܶܐ ܐܰܟܚܕܳܐ
ܬܠܳܬܳܐ ܘܐܰܪܒܥܳܐ ܘܫܰܒܥܽܘܬܳܐ

Effluit sudorem ac faeces sicuti scatebræ et fontes, producitque crinem suo loco ad instar graminis et germinum terræ.

Animus edit decreta sicut Ens divinum, ac ejus sensus *sua* praestant officia non secus ac *Deo parent* elementa et coeli [1]).

Et frequens in ipso mutatio formarum *tum* substantiarum *tum* elementarium rerum, inque ejus anima simul sunt (*) facultates *tum quae* tres [2]), *tum quae* quatuor, *tum quœ* septem *numerantur*.

(*) ܟܫܘܫܬܐ

ܥ ܥܠܡܐ ܗܘ ܙܥܘܪ ܒܟܡܝܘܬܐ
ܘܪܒܐ ܒܫܘܟܠܠ ܗܘܢܐ
ܘܐܝܬܘܗܝ ܡܐܢܐ ܕܐܬܕܡܪܬܐ
ܕܫܘܐ ܠܐܝܩܪ ܪ̈ܡܐ

ܦ ܦܢܝܐ ܒܗ ܫܘܚܠܦܐ ܡܬܡܝܢܐ
ܘܣܘܠܩܐ ܘܢܚܘܬܐ
ܘܚܫܘܟܐ ܘܢܘܗܪܐ
ܘܚܝܐ ܘܡܘܬܐ

ܨ ܨܠܡܐ ܗܘ ܕܒܗ ܡܬܒܕܩܐ
ܡܟܪܙ ܠܗ ܡܪܐ ܘܥܠܬܐ
ܕܐܝܟ ܕܒܫܘܝܘܬܐ
ܢܐܚܕ ܠܚܕܐ ܣܩܘܒܠܝܬܐ

Mundus quidem is est exiguus quantitate, et magnus consilio mentis, ac vas est mirabile aptum rebus eximiis (honori sublimium).

Perpetua apparet in ipso *vicissitudo, nunc* ascensio *mox* descensio, tum tenebræ et lux, sanitas et infirmitas, vita et mors.

Imago est quæ per *tam varias* res compositas *quibus constat* prodit (annuntiat) Dominum causamque quatenus res oppositas *is* uniat harmonice (in unum consensum).

ܡ ܟܠ ܒܗ ܝܡܐ ܕܝܕܥܬܐ
ܘܣܗܕܝܢ ܠܗ ܐܘܡܢܘܬܐ
ܘܡܒܘܥܐ ܗܘ ܕܣܟܠܘܬܐ
ܘܡܟܪܙܢ ܗܕܐ ܛܥܝܘܬܐ

ܢ ܣܝܡ ܒܗ ܓܙܐ ܕܡܢ ܛܝܒܘܬܐ
ܗܝܡ ܒܪܘܝܗ ܣܓܝܐܬܐ
ܘܢܥܬܪ ܘܢܡܠܐ ܚܣܝܪܘܬܐ
ܕܟܝܢܐ ܒܟܠܠ ܕܠܐ ܡܬܡܠܠܐ

ܣ ܣܒܝܠ ܚܝܠܐ ܕܣܘܩܒܠܐ
ܚܡܝܡܘܬܐ ܘܩܪܝܪܘܬܐ
ܪܛܝܒܘܬܐ ܘܝܒܝܫܘܬܐ
ܕܡܢܗܝܢ ܗܘܝܐ ܘܡܚܒܠܢܘܬܐ

Collectus in ipso pelagus cognitionum, idque testantur artes, fonsque est insipientiæ et hoc praedicant *ejus* errores.

Ingens thesaurus qui est a bonitate *Creatoris* positus fuit in ejus constructione egregia ut ditet *et* expleat inopiam naturæ modo ineffabili.

Portat vires quæ sibi adversantur (oppositionis), calorem et frigorem, humidum ac siccum unde *cuntis rebus* vita et interitus (esse et non esse) (*).

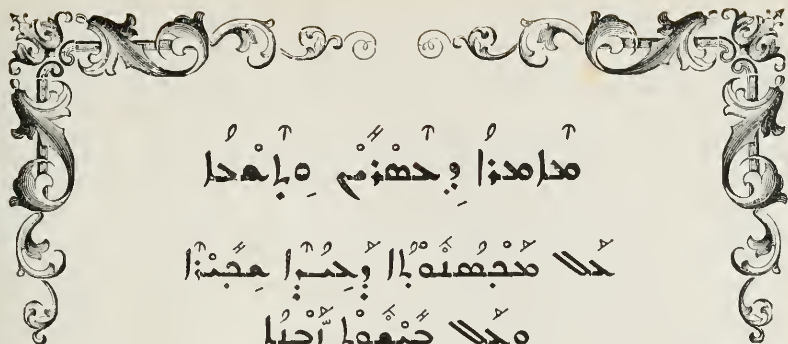
(*) Idest : secundum quod debito modo et mensura, vel cum excessu aut defectu illa elementa in unaquaque re sociantur.

ܬ ܬܘܕܝ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ
ܘܐܬܪܫܡܬ ܒܗ ܒܡܝܘܬܐ
ܐܒܐ ܒܟܝܢܐ ܒܪܐ ܒܡܡܠܠܐ
ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܒܚܝܘܬܐ
❖ ܬܬܠ ܠܗ ܢܦܫܢ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܠܕܚܘܝ ܚܝܠܗ ܟܣܝܐ
ܒܨܠܡܗ ܬܡܝܗܐ ܘܡܨܒܬܐ
ܩܒܬ ܟܠܐ ܕܐܪܙܐ ܘܣܝܡܬܐ

Laus Trinitati quæ adumbrata fuit in mortali *natura*, Pater in ipsa essentia, Filius in sermone, Spiritus in vita.

Det animus noster gloriam Ei qui ostendit *infinitam* excellentiam arcanæ *suae naturae* (vim abditarum rerum) in ejus imagine [3]) mirabili atque ornatissima, arcâ mysteriorum ac thesauro.

ܘܒܟܝܬ ܒܗ ܥܠܡܐ ܕܒܟܝܬ ܒܗ ܒܟܝܬ

ܒܒܟܝܐ ܘܒܕܡܥܐ ܘܐܒܠܐ
ܢܒܟܐ ܚܘܒܝܢ ܘܚܒܠܐ
ܕܓܒܠܢ ܡܫܥܒܕ ܠܚܘܒܐ
ܘܫܘܥܒܕܐ ܕܒܛܝܠܐ

CARMEN VIGESIMUM NONUM

REPREHENSIO MORUM PRAVORUM, ET DE MALITIA TEMPORIS.

Non est in hoc *carmine* verbum in quo non inveniatur Bet.

Fletu ac lacrimis ac lamentatione ploremus culpas nostras, et corruptionem nostræ naturæ (plasmatis) obnoxiæ peccato ac servituti vanitatis (vanæ).

ܐ ܐܘܒܕܢ ܒܪܓܬܢ ܝܩܝܪܘܬܐ
ܕܒܗ ܐܘܪܒܢ ܒܪܐ ܕܒܪ̈ܝܬܐ
ܘܒܡܪܚܘܬܐ ܘܒܣܟܠܘܬܐ
ܒܣܢ ܒܫܘܦܪܐ ܕܒܢ ܘܒܟܠܐ

ܒ ܒܥܘܡܩܐ ܛܒܥܢ ܕܒܟܝܐ
ܘܒܓܘܡܨܐ ܕܐܒܕܢܘܬܐ
ܕܒܝܫܐ ܚܝܒܢ ܒܪܫܝܬܐ
ܘܫܥܒܕܢ ܒܒܝܫܘܬܗ ܠܚܘܒܠܐ

ܓ ܓܒܘܠܢ ܝܗܒ ܡܘܗܒܬܐ
ܘܒܣܝܢܗ ܒܗ ܒܫܛܝܘܬܐ
ܘܐܚܒܢ ܐܒܕܢܢ ܒܪܡܘܬܐ
ܘܒܠܝܢ ܒܣܢܝܬܐ ܡܒܠܐ

Perdidimus cupiditate nostra dignitatem [1]) qua nos exaltavit auctor universi, et insolentia ac stultitia contempsimus pulcritudinem quæ in nobis ac in rebus universis.

In profundum nos demersimus luctus ac in baratrum perditionis, cujus hostis (malus, *seu* Satan) nos reos fecit in initio, ac mancipavit malitia sua vanitati.

Conditor nostri gratificatus fuerat *nobis* donum, et sprevimus illud insipientia nostra, *ipsi nobis* intulimus (amavimus) perniciem (nostram) superbia nostra et consumpti sumus(*) rebus abominandis.

(*) ܒܠܝܢ ܡܒܠܐ

ܕ ܥܝܕܐ ܕܒܪܒܪܝܘܬܐ
ܐܬܚܝܠܘ ܥܡ ܦܚܙܘܬܐ
ܘܒܪܡܘܬܐ ܘܫܒܗܪܢܘܬܐ
ܘܒܥܠܘܒܘܬܐ ܘܒܫܓܘܫܝܐ

ܗ ܗܒܒܐ ܕܥܒܘܪܝܐ
ܠܒܢ ܚܛܦܘܗܝ ܠܫܥܒܕܘܬܐ
ܘܚܒܛܘܢ ܠܥܒܕܐ ܕܒܝܫܬܐ
ܘܣܚܦܘܢ ܒܪܥܝܢܐ ܘܒܣܘܥܪܢܐ

ܘ ܘܒܗܕܝܘܛܘܬܐ ܕܗܘܢܐ
ܘܡܬܪܥܝܬܐ ܐܦ ܡܫܓܫܬܐ
ܫܒܩܢ ܠܛܒܬܐ ܓܒܝܢ ܒܝܫܬܐ
ܟܕ ܡܚܒܠܝܢ ܒܪܝܬܗ ܕܒܪܘܝܐ

Mores perditissimi (barbariei) [2]) obtinuerunt apud nos una cum lascivia superbia ac fastu, cum rapacitate ac turbulentia.

Bona fluxa (flores caducitatis) (*) *cor nostrum* rapuerunt ac nos redegerunt in servitutem pessimarum rerum, ac prostraverunt (nos) quoad mentem et quoad operationem.

Mente crassa (inculta) [3]) ac consilio pariter aberrante (turbato) reliquimus bona et elegimus mala deformantes (in corruptione) creaturam Conditoris.

(*) ܕܥܒܘܪܝܐ proprie : rerum prætereuntium.

ܐ ܐܩܢܢ ܒܥܠܐ ܒܣܘܪܚܢܐ
ܕܐܒܘܢ ܚܒ ܚܘܒܠ ܪܒܐ
ܘܪܒܝܢܗ ܒܢ ܪܒܝܐ
ܠܚܝܒܘܬܢ ܒܝܘܒܠܐ

ܒ ܨܒܝܢ ܒܬܪܗ ܪܒܘܬܐ
ܘܐܬܡܚܚܢ ܒܡܥܒܕܬܐ
ܘܐܬܛܒܥܢ ܒܣܝܘܢܐ
ܕܚܛܗܐ ܘܚܘܒܠܐ

ܓ ܛܒܬܐ ܒܛܠ ܒܢ ܒܟܬܡܬܐ
ܕܒܝܫܘܬܢ ܕܙܟܬ ܠܒܝܫܬܐ

Potitus est (emit) nostri inimicus per culpam quam parens noster commisit (*) magnam, eamque adolescere fecimus *in nobis* foventes ipsam (*fere* curis educationis) ad damnationem nostram, *hanc super nos* adducendo. (**)

Ambivimus ejus ad exemplum (post eum) elationem (magnitudinem) et marcuimus in flagitiis, demersimus nos in cœno culparum ac vitiorum (*/*)

Bona (*illa status integritatis originalis*) cessaverunt in nobis per notam nequitiæ nostræ (*scilicet macula culpae originalis*) quæ superavit *omnia* mala,

---

(*) ܚܒ ܚܘܒܐ

(**) mss. Mar Abda habet ܒܚܘܒܠܐ « corruptione. »

(*/*) Ad litteram : mersi sumus in peccatis et in gurgite tabis.

ܘܐܬܠܗܒܢ ܒܪܓܝܓܬܐ
ܕܒܣܪܢܘܬܐ ܕܡܬܚܒܠܢܘܬܐ
ܣܓܝܬ ܛܒ ܒܝܫܘܬܐ ܗ
ܕܒܐܪܥܢ ܗܕܐ ܕܝܠܢ
ܘܒܥܘܠܐ ܘܒܚܛܝܬܐ
ܢܣܒܢ ܠܫܒܝܬܐ ܫܒܝܠܐ
ܟܘܒܐ ܘܡܪܘܓܐ ܕܚܘܒܐ ܘ
ܒܐܪܥܐ ܕܠܒܘܬܐ
ܐܒܕ ܚܘܪܐ ܕܡܕܥܐ
ܒܥܘܠܐ ܡܣܟܠܐ ܘܒܠܒܠܐ
ܠܒܢ ܛܒܥ ܒܛܢܦܬܐ ܙ
ܘܒܪܓܬܐ ܒܣܪܢܝܬܐ
ܘܥܡܪܐ ܒܗ ܛܠܘܡܘܬܐ

---

et arsimus concupiscentiis libidinis (carnis corruptibilis).

Crevit in immensum (valde) malitia quæ in hac nostra terra scatuit (denique). Impietate ac scelere inivimus (cepimus) ad captivitatem viam.

Spinæ ac tribuli culparum (*abundant nunc*) in terris cordium. Periit acies mentis (prudentia consiliorum) molimine nefario ac vesano (turbato).

Cor nostrum demersum est in corruptelis (rebus abominandis) ac libidine (carnali). Incolit illud violentia

ܘܡܒܐܫܐ ܒܒܟܝܐ ܘܡܟܒܠܐ

ܡ ܡܘܬܒܐ ܕܣܘܪܚܢܐ ܘܒܝܬ ܟܘܢܫܐ

ܗܘܐ ܠܒܢ ܘܡܪܒܥܬܐ

ܘܣܓܝܐܝܢ ܒܗ ܫܘܚܢܐ

ܐܝܟ ܥܡܘܪܝ ܓܠܝܠܐ

ܢ ܢܘܒܐ ܒܪܝܟܐ ܕܛܝܒܘܬܐ

ܝܒܫ ܒܢ ܒܣܘܪܚܢܘܬܐ

ܘܒܠܒܢ ܘܪܕܐ ܕܒܗܬܬܐ

ܦܪܥ ܕܠܩܘܒܠܐ ܡܩܒܠ

ܣ ܣܒܪܐ ܕܪܒܘܬ ܛܝܒܘܬܐ

ܘܚܘܒܐ ܚܒܝܫ ܕܗܝܡܢܘܬܐ

ܐܘܒܕܢ ܒܫܛܝܘܬܐ

---

nocens miseris ac plorans (*perfidis lacrimis*) [4].

Sedes criminum ac receptaculum factum est cor nostrum ac lustrum, et crebra in ipso ulcera ad instar morantium in Galilea [5])

Virgultum benedictum gratiæ aruit in nobis delictis *nostris*: et germinavit flos pudoris in animo nostro qui quod oppositum est accipit (*).

Spem magnæ (magnitudinis) gratiæ ac amorem coniunctum (implexum) fidei extinximus, et per insipientiam

(*) Scilicet: fertur in ea quorum eum pudet, si amplexus illa fuerit.

ܒܥܘܡܩܐ ܛܒܥܢ ܠܢܦܫܢ ܡܘܒܠܐ
ܥܒܕܐ ܥܩܝܡܝ ܒܬܘܪܒܝܐ ܗ
ܘܪܚܡܝ ܠܡܚܝܠܘܬܐ
ܓܢܣܢ ܕܒܪܢ ܒܫܠܝܘܬܐ
ܘܚܠܛܢ ܕܗܒܢ ܒܛܝܢܐ
ܦܘܒܐ ܓܒܝܬܐ ܘܛܒܝܬܐ ܘ
ܘܛܒܬܐ ܕܢܫܐ
ܓܚܟܢ ܠܐܡܢ ܕܪܓܬܐ
ܚܡܬ ܘܚܝܒܬܢ ܒܢܟܠܐ
ܨܒܝܢ ܦܥܐ ܠܥܘܠܐ ܙ
ܡܦܩܐ ܘܡܬܚܫܒ ܒܝܫܬܐ
ܘܡܬܐܚܕ ܒܪܓܬܗ ܒܡܨܥܬܐ

---

in gurgitem demersimus nos qui ad (nostram) perniciem *nos* adducit.

Servi perversi educatione 6) ac dediti (amantes) segnitiei, genus nostrum tractavimus licentia, immiscuimus aurum nostrum luto.

Phoebe Electa et Tabita ac optimæ mulierum irrident matrem nostram quæ concupiscentia exarsit, ac nos perdidit (damnavit) perfidia.

Voluntas nostra inhiat fraudem, præfert moliturque malum et detinetur propria cupiditate in (medio)

ܡܘܒܕܢܝܬܐ ܕܚܒܠܐ
ܡ ܩܪܒܐ ܠܒܫ ܒܫܛܝܘܬܐ
ܘܣܟܠ ܒܗܘܢ ܠܐܡܝܢܘܬܐ
ܘܨܒܬܐ ܕܨܒܬ ܟܝܢܗ ܡܚܒܠܐ
ܡܣܟܠ ܡܘܒܕ ܠܣܪܝܩܘܬܐ
ܢ ܪܘܓܙܐ ܪܒܐ ܒܦܢܝܬܐ
ܥܒܕ ܣܛܢܐ ܒܫܢܝܘܬܐ
ܘܨܒܝܢܢ ܒܡܪܘܕܘܬܐ
ܡܬܕܒܪ ܒܗܕܐ ܐܘܪܚܐ
ܣ ܫܒܝܬܐ ܕܓܢܣܢ ܩܕܡܝܬܐ
ܐܫܬܪܝܬ ܒܙܩܝܦܘܬܐ
ܘܫܥܒܕܢܝܗ ܒܡܪܚܘܬܐ

---

exitiali corruptione.

Bellum gerit stulte, et frustratur (nempe) perpetuo. Ornamentum naturam ejus decorans corrumpit perditque re inani [7]).

Tumultum (clamorem [8]) magnum per (*quatuor mundi*) regiones agit Satan cum vesania, et voluntas nostra cum rebellione inducitur in hanc viam.

Captivitas nostri generis antiqua (pristina) soluta (salvata) fuerat per crucem (in crucifixione) et mancipavimus eam (*scilicet : denuo nos dedimus servos*) cum impudentia

ܠܒܥܠܕܒܒܝܢ ܒܢܟܠܘܬܐ
ܠ ܐܣܝ ܬܒܪܢ ܒܒܣܝܡܘܬܐ
ܕܒܗ ܐܣܝܬ ܬܒܝܪܐ ܒܬܝܒܘܬܐ
ܘܒܥܝ ܐܦ ܠܐܒܕܢܘܬܐ
ܕܥܢܟ ܕܐܒܕܘ ܒܫܓܘܫܝܐ
❖ ܬܐܪܒܐ ܒܐܪܥܢ ܚܪܒܬܐ
ܫܒܠܐ (*) ܕܚܘܒܟ ܒܚܕܘܬܐ
ܘܦܘܪܢܣܐ ܕܛܘܒܢܝܘܬܐ
ܐܩܝܡ ܒܢ ܒܙܒܢܐ ܡܩܒܠܐ

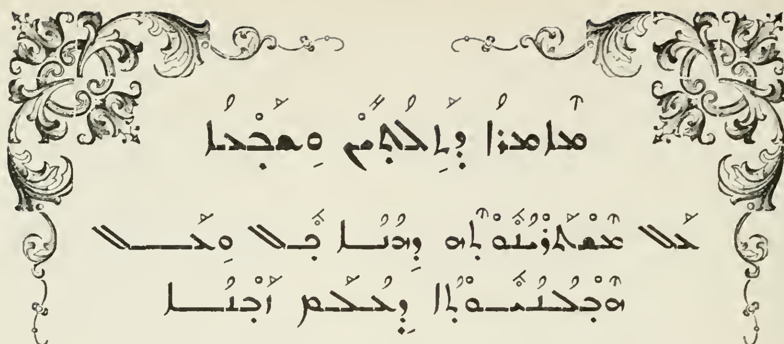
---

inimicis nostris per seductionem.

Ruinam nostram repara (medere) benignitate *tua* qua sanas contritos pœnitentia. Quære etiam peremptas (perditionem) de ovibus tuis quæ perierunt in tumultu [9].

Adolescat in terra nostra deserta spica amoris tui cum gaudio, et ordinem (œconomiam) felicitatis statue inter nos tempore accepto.

(*) ܫܒܠܐ spica ܒ duplicato gaudet, ut in hebraico שִׁבֹּל, propter ܢ assimilatum nam arabice سنبل

ܝܘܡܐ ܕܚܝܠܐ ܘܐܚܪܝܐ
ܒܪܥܝܢܝ ܐܪܡܝ ܒܬܘܗܝܐ
ܕܐܝܟ ܡܫܬܪܐ ܘܡܬܚܒܠܐ
ܨܒܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܡܬܚܙܝܢܐ

CARMEN TRIGESIMUM SEPTIMUM

DE DISSOLUTIONE HUJUS UNIVERSI ET DE CORRUPTIONE AEVI TEMPORALIS

Littera jud *invenitur* in omnibus verbis.

Dies metuenda ac postrema mentem meam coniecit in stuporem, scilicet quomodo dissolvetur ac peribit ornatus universi (creaturæ) visibilis.

ܐܝܬܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܬܘܡܝܐ ܐ
ܐܝܬܝ ܠܦܓܪ̈ܐ ܠܗܘܝܐ
ܘܒܣܘܩܒܠܘܬܐ ܕܣܩ̈ܒܠܐ
ܐܫܦܪ ܠܥܒܕܗ ܟܠܗ

ܒܝܕ ܝܕܥܬܗ ܕܡܥܠܝܐ ܒ
ܝܕܥ ܕܕܐܝܟ ܐܝܟܢܐ ܘܠܡܐ
ܘܐܟܣܝܗ ܢܟܣܐ ܠܕܓܠܝܐ
ܘܡܦܩ ܠܓܠܝܐ ܠܕܟܣܝܐ

ܫܡܝܪ ܘܬܡܝܗ ܒܝܬܐ ܓܠܝܐ ܓ
ܕܒܢܝܗܝ ܫܦܝܪܘ ܒܢܝܐ
ܘܡܝܬܪ ܫܡܝܪ ܒܝܬܐ ܟܣܝܐ
ܡܫܒܚܐ ܘܫܘܦܪܗ ܫܒܝܚܐ

Ens *illud* quod est sempiternum adduxit corpora ad existentiam. Oppositione contrariorum [1]) reddidit opus suum pulcrum.

Per scientiam suam quæ supereminet, noscit quatenus *quodque* conveniat, et quando cohibeat quod apparet, et prodat in lucem (in compertum) quod abditum est.

Perfecta ac miranda est domus visibilis quam aedificavit formosissimam (bene) Conditor : at magis perfecta domus invisibilis (occulta) gloriosa, et pulcra,

ܕ ܘܐܢ ܒܥܘܡܪܐ ܙܒܢܝܐ
ܥܡܠܘܬܐ ܘܚܝܐ ܕܘܝܐ
ܐܝܟ ܒܒܝܬܐ ܕܠܥܠܡܝܢܐ
ܢܝܚܬܐ ܒܝܘܡܐ ܬܠܝܬܝܐ

ܗ ܗܝܟܠܐ ܓܝܪ ܦܓܪܢܝܐ
ܘܕܥܠܡܐ ܗܘܠܢܝܐ
ܫܒܝܩܝ ܨܒܬܘܗܝ ܘܠܚܘܪܒܐ
ܡܫܬܒܩܝܢ ܢܗܘܘܢ ܘܫܠܝܐ

ܘ ܢܡܘܣܘܗܝ ܡܫܚܠܦܝܢ ܫܘܚܠܦܐ
ܘܛܘܟܣܘܗܝ ܫܪܝܪ ܣܪܝܐ
ܘܫܘܒܚܗ ܥܒܪ ܘܡܣܬܦܐ
ܘܥܒܪ ܐܝܟ ܚܠܡܐ ܕܠܠܝܐ

Cum sit in habitatione temporali labor et vita infelix, est in aedibus aeternis quies in die tertio.

Templi siquidem humani nec non [2]) *hujus universi* corporei et materialis labuntur ornamenta (ejus), interitumque extremum obibunt, ac silentium (*mortis*).

Universi leges (ejus ordines) suscipient mutationem, ac ordinata compago *mundi machinae* (ejus) subibit dissolutionem, gloriaque (substantiæ) ejus deficiet ac praeteribit perinde ac somnia noctis.

ܐ ܐܦܝܘܬܐ ܕܒܣܝܡ ܕܐܗܘܝܢ
ܘܗܕܪܬܐ ܕܦܢܝܩܐ
ܦܢܝܐ ܘܗܘܝܐ ܠܥܦܪܐ
ܡܣܢܝܬܐ ܡܢ ܬܘܕܝܬܐ
ܒ ܒܣܝܡܘܬܐ ܕܒܣܝܡܐ ܡܬܒܣܪܐ
ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ ܕܡܬܣܟܝܐ
ܘܐܝܠܐ ܕܠܝܬܘܗܝ ܐܟܝܐ
ܡܝܬ ܒܚܝܘܗܝ ܗܘܝ ܒܡܘܬܐ
ܓ ܛܥܢ ܡܟܝܟܐ ܫܘܡܠܝܐ
ܕܦܘܩܕܢܗ ܕܡܪܝܐ

Venustas eleganter viventium, et magnificentia deliciosam vitam degentium convertetur (manebit) in pulverem, et plena foeditatis in confabulatione (*superstitum praedicabitur*) (*).

Iucunditas suavium rerum vilipendetur præ perfectione quæ expectatur, et qui non praestat virtute (est justus) morte tenetur (mortuus est) in *ipsa* sua vita quæ par est morti (miseriæ).

Adimplet pius (portat humilis adimpletionem) mandata Altissimi,

---

(*) Nihil in scholiis quod hunc locum explanet. Forte refertur ad sortem opulentorum hominum qui suæ magnificentiæ et cultus elegantiæ laudes a clientibus accipiunt infinitas, illis omnia eorum vituperantibus, ipsis absentibus vel mortuis. Scilicet mundanæ gloriæ caducitas significatur.

ܘܒܪ̈ܚܡܝ ܠܫܘܠܛܢܐ ܘܪܡܘܬܐ

ܣܢܝ ܘܒܣܝܪ: ܢܝܪܐ ܒܣܝܡܐ

ܗ ܨܘܪܬܐ ܕܪܙܝ: ܕܒܦܢܛܣܝܐ

ܘܒܡܚܙܝܬܐ ܡܫܢܝܐ ܘܕܡܘܬܐ

ܦܓܝܓܘܬܗ ܡܚܕܐ: ܠܚ̈ܛܝܐ

ܛܒܐ ܛܒ: ܘܡܫܛܝܐ

ܘ ܚܟܝܡܐ ܡܣܬܟܠ ܒܪܥܝܢܐ

ܝܕܥܬܐ ܒܚܝܪܬܐ ܕܫܘܦܪܐ

ܕܒܨܒܘ̈ܬܐ ܕܗܦܟ ܢܗܝܪܐ

ܠܒܪܢܫܘܬܐ ܕܡܥܒܪܐ

ܠܝܬ ܩܘܝܡܐ ܒܗ̈ܘܝܐ

et iis qui student praepotentiæ et celsitudini odiosum ac despectum est jugum suave (*evangelii*).

Imaginis quæ repraesentatur in phantasia, quasi in speculo, (*) jucunditas vitiosos laetificat valde ac dementat.

Sapiens *vero* probe intelligit mente cognitionem exquisitam venustatis, quæ *splendet* in his rebus quas versat, deprehendere mundanarum rerum universitatem (humanitatem) caducam esse.

Deest stabilitas in entibus

(*) Ad litteram : et in speculo relata similitudo.

ܓܘܫܡܢܝܐ ܡܩܒܠܝܢ ܠܗܘܝܐ

ܘܐܝܟ ܩܘܪܝ ܥܟܒܝܬܐ ܘܒܛܠܐ

ܐܘܣܝܬܗܘܢ ܘܓܢܣܐ

ܡ ܡܠܝܠܐ ܡܩܘܝܢ ܩܘܝܡܐ

ܩܕܝܫܐ ܘܪܘܚܢܐ

ܘܥܒܝܘܬܐ ܕܟܝܢܗܘܢ ܡܫܬܪܝܐ

ܘܗܘܝܢ ܨܠܝܠܐ ܘܕܟܝܐ

ܢ ܢܗܝܪܐ ܕܝܢ ܕܩܒܝܥܝܢ

ܒܫܡܝܢ ܒܐܐܪ ܪܩܝܥܝܐ

ܢܫܪܘܢ ܒܫܓܘܫܝܐ

corporeis accipientibus existentiam et sicut *tela* araneæ dissolventur, et peribit substantia (*) eorum ac genus.

At rationalia perstabunt modo (persistentia) sancto ac spiritali, et crassities *hodiernae* eorum naturae (**) solvetur eruntque perspicacia et pura.

Luminaria autem quæ in coelo infixa sunt aetheri firmamenti (***) labentur in perturbatione [3])

(*) ܗܘܝܬܐ abstractum a ܗܘ̈ contracto a ܗܘ ܗܘ

(**) Scilicet : praesens animæ humanæ conditio qua cum corpore unam componit naturam, unde non raro ab infirmitate corporis etiam ejus spirituales operationes retardantur ac impediuntur, et in hoc quadam quasi crassitudine laborare ac detineri deprehenditur.

(***) ܪܩܝܥܝ̈ܐ adjectivum a ܪܩܝܥܐ firmamentum.

ܕܥܬܝܕܐ ܕܬܗܘܐ ܒܐܚܪܝܬܐ

ܗ ܫܦܝܪܘܬܐ ܐܣܟܝܡܐ ܕܚܙܝܢ

ܘܒܣܝܡܘܬܐ ܪܝܚܐ ܓܒܝܢ

ܘܢܨܝܚܘܬܐ ܗܕܪܐ ܚܙܝܢ

ܠܒܛܝܠܘܬܐ ܡܛܐ ܠܚܒܠܐ

ܘ ܥܫܝܢܐ ܘܡܬܪܒܪܒܢܐ

ܘܕܐܝܬ ܐܝܕܐ ܘܡܪܘܬܐ

ܘܚܟܝܡܐ ܒܬܐܘܪܝܐ

ܛܥܡܝܢ ܒܡܪܝܪܘܬܐ ܦܘܪܫܐ

ܙ ܦܝܠܘܣܘܦܐ ܘܣܦܪܐ

ܘܒܥܝܪܐ ܘܣܟܠܐ

ܐܙܠܝܢ ܘܫܒܝܢ ܐܝܟ ܪܘܝܐ

ܘܡܝܬܝܢ ܘܥܒܪܝܢ ܕܘܝܐ

---

quæ in ultimis diebus eventura est.

Elegantia formarum apparentium et suavitas odorum lectissimorum ac pulcritudo magnificentiarum visibilium in nihilum (*usque*) delebuntur.

Fortes ac superbi, quique (*sunt*) sub potestate et domini, ac sapientes in speculationibus gustabunt amaritudinem discessionis [4]) (*a mundo in morte*).

Philosophi ac viri litterati [5]), efferati ac stulti agitabuntur et jactabuntur tanquam ebrii, morientur et praeteribunt miseri.

ܢ ܢܨܕܘܢ ܒ̈ܬܐ ܕܡܠܝܐ
ܘܡܥܝܩܝܢ ܡܟܐܒܝܢ ܠܚܙܝܐ
ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ ܒܝܘܡ ܫܘܢܝܐ
ܒܡܫܪܝܬܗ ܢܦܠܐ ܫܢܕܐ

ܡ ܡܚܕܝܐ ܡܚܒܠܐ ܘܡܩܒܠܐ
ܠܚܝܐ ܕܠܥܠܡܝܢ ܘܡܥܠܝܐ
ܠܡܝܬܐ ܘܡܚܒܠܐ ܘܩܪܐ
ܠܫܒܝܐ ܡܫܪܐ ܩܒܝܪܐ

ܪ ܪܘܪܒܝܢ ܥܒܕܘܗܝ ܕܒܪܘܝܐ
ܘܕܡܝܢ ܠܝܡܐ ܥܡܘܩܐ
ܥܣܩܝܢ ܠܡܣܬܟܠܘ ܡܬܠܟܐ
ܘܡܠܝܢ ܚܟܡܬܐ ܓܒܝܬܐ

Desolatæ manebunt domus *nuper* plenæ contristantes et moestitia afficientes spectatorem, nam par *illi* istarum in die emigrationis (*ex hac vita*) habitationem suam calamitas invadet.

Resurrectio laetificat et reddit vitæ quæ in saecula (*protenditur*), adducitque qui mortui erant ac consumpti, vocatque captivos sepultos solvens.

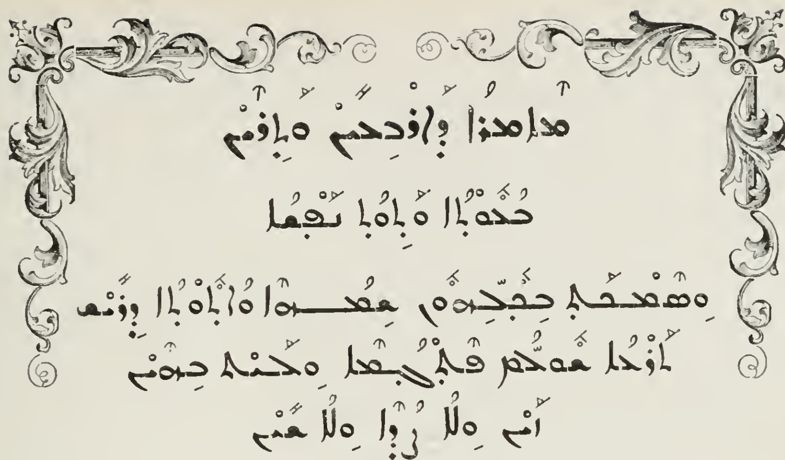
Grandia *sunt* opera Creatoris ac similia mari profundo, ardua ad intelligendum (eorum scientiæ sublimes) ac plena sapientiæ excellentissimæ (scientiæ electæ).

ܗ ܡܫܡܠܝܢ ܘܚܝܠܢ ܫܘܡܠܠܐ
ܘܡܬܓܡܪܢ ܒܚܝܕܝܐ
ܘܡܚܟܡܢ ܡܢܗܪܢ ܠܚܣܝܐ
ܘܐܡܬܝ ܡܬܬܢܝ ܥܘܠܐ
ܠ ܬܗܪܐ ܘܡܟܣܝܐ ܦܘܠܓܐ
ܕܟܝܢܢ ܐܢܫܝܐ
ܕܬܪܝܢ ܓܝܪ ܕܟܝܢ ܦܐܝܢ
ܐܬܒܪܝܘ ܠܢܝܚܗ ܕܕܘܝܐ
✣ ܢܚܕܝܢ ܚܕܝܘܬܐ ܕܐܝܬܘܬܐ
ܘܡܪܝܡܘܬܐ ܕܡܬܥܠܝܐ
ܘܬܫܪܐ ܠܩܕܝܫܘܗܝ ܕܡܪܢ
ܒܝܪܬܘܬܐ ܕܠܥܠܡܝܢ

Absoluta sunt ac pollentia perfectione, ac explentur in Eo qui *per essentiam* Unicus est, et sapientem reddunt, *mentem* illustrando, virum castum. *At* quando resipiscet improbus?

Mirum atque arcanum (altum) est dissidium naturæ nostræ humanæ : ambo quippe mundi, iique pulcri, conditi sunt ad quietem miseri (*hominis*).

Laetificet nos Unus in essentia et Excellens in sublimitate (unitas entis, et excellentia altissimi), et habitare faciat sanctos Christi (domini) in haereditate sempiterna.

ܣܒܪܐ ܕܣܘܟܝ ܡܣܒܪ̈ܢܐ
ܘܡܚܣܝܢܐ ܕܡܣܟܠ̈ܢܐ
ܒܣܘܡܣܡ ܟܣܝ̈ܐ ܣܡܣܡ̈ܢܐ
ܣܡܣܡ ܠܣܓܝܕ̈ܝܟ ܡܣܟܢ̈ܐ

CARMEN QUADRAGESIMUM SECUNDUM

PRECATIO ET POENITENTIA ANIMÆ

Semcat in omnibus vocabulis *invenitur :* et littera initii strophæ est finis versuum. Nec est in eo zain, nec scin.

O spes (expectationis) sperantium et condonator delinquentium, medicatu (*) occultorum medicaminum medere adoratoribus tuis miseris.

(*) Ad omne fere tetrasticon consulere juvabit scholia in hoc carmen, quæ integre suo loco relata sunt.

ܐ ܐܦܝܣ ܦܘܫܩܐ ܟܣܝܐ
ܕܪܙܐ ܐܘܣܝܟ ܕܠܐ ܡܬܒܨܝܢܐ
ܠܡܕܒܪ̈ܝܟ ܡܣܟ̈ܢܐ
ܕܢܡܛܘܢ ܠܣܟܐ ܕܡܣܩ̈ܢܐ

ܒ ܒܚܘܣܝܟ ܣܒܪܢ ܣܪܗܒ
ܚܦܝ ܡܟܬܡ̈ܐ ܕܥܬܩ ܣܢܝܐ
ܘܒܢܣܝܘܢ ܕܚܝܠ ܡܥܫܢ
ܕܡܟܬܪܝܢ ܕܡܝܢ ܠܓܢܒܪ̈ܐ

ܓ ܚܘܝܐ ܚܣܡܐ ܢܬܣܝܓ
ܠܢ ܕܒܬܘܩܦܟ ܐܣܓ
ܘܚܝܠܐ ܚܣܡܗ ܢܬܟܠܐ
ܒܡܣܘܟܠܬܐ ܦܘܥܠ̈ܢܐ

Largire sensa profunda (abdita) mysterii tuæ essentiæ inscrutabilis subditis tuis (gubernatis) pusillis (abjectis) ut perveniant ad terminum eorum qui ascendunt (*ad vitam aeternam*).

Pietate tua (spongiâ), o spes nostra, matura abstergere maculas quas osor (Satan) inveterascere fecit, et in tentatione saevissima (valde *idest valide* urgente) perstantes similes sunt herois.

Serpens invidus sepiatur, *nosque* munimime (sepe) providentiæ tuæ (roboris) cinge : et vis invidiæ ejus cohibeatur obsistentia operum.

ܕ ܕܣܒܪܢ ܠܡܕܒܪܢܘܬܟ ܕܣܓܝܕܐ܀
ܘܣܟܝܢ ܠܡܥܒܕܢܘܬܟ ܕܣܗܝܕܐ܀
ܐܣܓܝ ܐܣܢܐ ܘܫܪܟܐ܀
ܒܡܫܪܝܬܢ ܕܚܕܪܘ ܚܘܪܒܢܐ
ܗ ܗܪܣܝܣ ܕܒܥܘܫܢܗ
ܣܛܢܐ ܐܣܓܝ ܠܝܘܬܪܢܗ
ܕܠܓܢܣܢ ܣܢܐ ܢܘܟܠܗ
ܢܣܒܢ ܣܟܐ ܡܣܬܟܝܐ
ܘ ܘܣܘܣܝܐ ܕܒܡܓܪܬ ܪܘܚܐ
ܘܦܘܪܢܣܐ ܡܣܡܟ ܡܣܟܢܐ

Quoniam speravimus in gubernationem tuam adorabilem, et expectavimus operationem tuam cui testimonium est (*), auge cibaria, et quod superfuit (a vastitate) in habitationibus nostris, quas circumdederunt ruinæ.

Haereses, quas suo molimine, satan multiplicavit in suum lucrum, generi *enim* nostro infensa machinatio ejus, coarctentur (accipiant limites restrictos).

Regimen (**) quod in longanimitate *sit* ac victum qui sustentet (juvet) egenum

---

(*) Testimonium scilicet laudis, sancta cum sint et perfecta omnia opera Dei. Compara illud (Act. VI, 3.) ܓܒܪܐ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܣܗܕܘܬܐ, et his similia I Tim. III, 7. V. 10.

(**) ܣܘܣ Cf. arab. ساس gubernare.

ܦܪܘܣ ܠܡܚܝܠܘܬܢ ܘܒܐܣܝܘܬܐ
ܩܘܡ ܠܣܕܪܝܢ ܡܛܟܣܢܐ
ܚ ܚܘܣ ܥܠ ܣܘܪܚܢܝܢ ܘܗܒ ܐܣܝܢ
ܣܡܐ ܠܟܪܝܗܐ ܕܣܢ
ܗܐ ܐܬܒܐܫ ܘܡܚܣܢ
ܒܦܘܪܣܘܗܝ ܣܘܦ ܣܘܓܐܐ
ܛ ܛܘܦܣܐ ܕܒܣܦܪܝܟ ܐܬܪܫܡ
ܕܡܠܦ ܫܒܝܠܐ ܐܬܡܪ
ܒܦܢܩܣ ܗܘܢܢ ܛܒܘܥ
ܕܢܦܣܘܩ ܠܡܠܟܐ ܕܡܣܟܠܢܐ
ܝ ܟܐܢܐ ܕܣܢܝܢ ܦܪܫܬ

---

adhibe imbecillitati nostræ, et medicamine adsis agminibus nostris ordinatis.

Parce delictis nostris et concede medicamina infirmis, quia malignatus est qui invidet sanationi nostræ, et diffundit insidiis suis infinita (multitudinem) detrimenta.

Exemplar quod in libris (*sanctis*) tuis expressum est, quod docet innocentiæ semitam in foliis (chartis) mentis nostrae (*) imprime ut praecidamus consilium scelestorum.

O Iuste qui osorem nostrum ignominia profligasti

(*) Cf. huic affinem dictionem in Carmine nono, versu ܝ et ejus nota.

ܘܟܪܝܗܘܬܐ ܕܓܢܣܢ ܐܣܝܬ
ܘܚܣܬ ܘܡܣܟܢܘܬܢ ܐܪܝܡܬ
ܐܪܣܝܢ ܒܒܘܣܡܝܟ ܦܪܘܩܝܐ
ܟܣܝܢ ܒܬܟܣܝܬܐ ܕܚܘܢܢܟ ܓ
ܘܚܘܣ ܒܒܣܝܡܘܬ ܐܝܬܘܬܟ
ܘܥܕܘܪ ܠܡܨܝܡܝܢ ܒܬܘܪܣܝܟ
ܡܬܚܡ ܙܘܥܐ ܕܦܣܩܬܐ
ܟܣܝܬܐ ܕܐܝܬܘܬܟ ܢܣܬܟܠ
ܘܒܘܣܡܐ ܣܡܝܟܐ ܢܩܒܠ
ܠܡܣܟܢܘܬܢ ܒܣܘܓܐ ܩܘܒܠܐ
ܘܢܣܒ ܦܣܐ ܡܒܣܡܐ

---

et infirmitatem nostri generis sanasti, et misertus es, ac egestatem nostram levasti, ale nos deliciis tuis salutaribus.

Vesti nos operimento (stola) misericordiæ tuæ, et misereare benigna indole tua (suavitate tuae naturae), et succurre abstinentibus (*a deliciis mundanis*) cibo tuo, o tu qui determinas motus momentorum.

Abdita *essentiae* tuae *mysteria detur nobis visione beata in patria* intelligere et delicias accumbentium *coelesti convivio* (*valeamus*) opponere nostrae egestati (*hujus vitae*) perfecta oppositione (multitudine oppositionis), et obtinere sortes benignas.

ܡ ܡܬܩܢ ܛܟܣܐ ܕܢܒܣܡ
ܠܪܘܚܢܝܐ ܘܦܓܪܢܝܐ ܕܥܒܕ
ܒܣܘܦܐ ܕܡܣܟܢܐ ܒܣܡ
ܒܣܘܦ ܦܘܪܢܣܝܟ ܡܒܣܡܢܐ
ܢ ܢܣܓܘܢ ܡܒܣܡܢܝܢ
ܘܢܒܨܘܢ ܡܣܩܒܠܢܝܢ
ܘܢܫܬܒܩܢ ܚܘܒܝܢ
ܘܢܣܢܐ ܒܥܠܕܒܒܐ ܕܡܣܢܐ
ܣ ܣܟܠܢ ܒܬܐܘܪܝܣ
ܕܟܣܝܢ ܒܦܘܩܕܢܝܟ ܘܒܨܠܘܬܐ
ܘܢܣܝܡ ܒܣܡܐ ܠܫܘܒܚܟ

O tu qui *tales* instituisti ordines ut voluptate perfunderes incorporeas corporeasque *creaturas* quas fecisti, sortem (finem) pauperum (*qui pauperes propter te fuerunt*) laetum fac in termino tuae providentiae (gubernationum) beneficentissimae.

Augeantur ea quae nos laetificant, et minuantur noxia (nobis): condonentur delicta nostra, et aversemur adversarium qui (*nos per peccatum*) reddit odiosos.

Erudi nos in mysteriis (theoriis) abditis in praeceptis tuis, ac in *modo* precandi (*erudi nos* in precibus), et adolebimus incensa in tui honorem (ponemus aromata gloriæ tuae)

ܒܐܣܟܡܐ ܕܡܬܟܫܦܢܐ

ܣ ܣܘܪܚܢܢ ܣܝܒܪ܆ ܘܣܥܘܕ
ܠܓܢܣܢ ܕܡܣܟܐ ܠܥܘܕܪܢܐ
ܘܣܦܣܪܐ ܕܠܕܚܠܝܐ ܡܥܕܪ
ܐܣܘܪ ܠܩܫܝܫܝܢ ܡܫܪܪܢܝܐ

ܦ ܦܘܪܓܠܐ ܕܣܟܠܘܬܐ ܣܚܘܦ
ܘܪܕܝܢ ܕܣܒܪܬܟ ܐܘܣܦ
ܕܢܣܟܐ ܠܣܒܪܐ ܕܦܫܩܗ
ܦܘܠܘܣ ܕܪܝܫ ܠܡܣܒܪܢܐ

ܨ ܨܒܬܢ ܒܣܡܠܐ ܕܡܣܩ
ܠܛܘܪܐ ܕܪܐܙܟ ܘܡܨܐ

ritu (in specie) supplicantium (*).

Contumacias nostras tolera, et succurre generi nostro expectanti auxilium, et gladio quod timoratis opitulatur cinge rectores (senes) nostros qui obfirmant (*nos in fide ac pietate*).

Turres flagitiorum dirue, studiaque nostra evangelii tui intende (auge) ut tendamus (expectemus) ad spem quam enarravit Paulus insignis inter evangelistas.

Instrue nos stapede qui elevat ad montem mysterii tui, ac valet vincula inimicorum nostrorum caedere,

(*) ܡܬܟܫܦܢܐ part. a ܟܫܦ (ܟܫܘܦ) invoce passiva formæ Aphel, altero ܐ in ܬ mutato.

ܘܠܦܘܪܐ ܕܣܢܝܐ ܕܡܦܣܩ
ܘܣܘܦܣܐ ܕܣܢܐܐ ܡܦܣܩܢܐ
ܪ ܪܣܘܣ ܛܠܐ ܕܡܪܒܐ ܣܒܪܐ
ܘܡܛܪܐ ܕܣܒܥܐ ܡܣܒܪ
ܠܥܡܐ ܕܣܟܝ ܣܒܪܟ
ܘܫܘܕ ܒܡܒܘܥܐ ܡܣܒܥܢܐ
ܠ ܬܬܥܛܐ ܣܢܝܘܬܐ ܕܡܪܚܘܬܢ
ܘܢܣܝܢ ܢܣܝܘܢܐ ܣܒܠܬ
ܘܐܬܦܪܩܬ ܘܫܪܝܪ ܐܬܬܘܝܬ
ܒܝܡܗ ܕܚܢܢ ܚܘܣܝܢܐ
❖ ܣܓܕܐ ܒܟܣܝܐ ܡܬܟܫܦܢܐ
ܠܡܥܕܪܢܐ ܒܚܢܢܐܝܬ

---

ac compedes osoris qui *nos* impotentes reddunt (perdunt).

Spargo rorem qui crescere faciat spem pluviamque abundantiæ (saturitatis) annuntiat populo qui spem tuam expectavit, et profunde *bona tua* copiosissime (cataractis saturantibus).

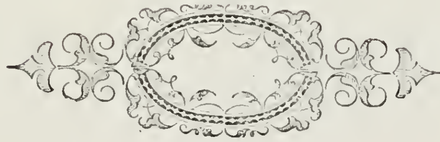
Deleatur labes insolentiæ nostræ quæ deliquit at experimentum tentantium tulit ac discerpta est et sincere (prorsus) resipuit, in pelago clementiæ (expiatorum).

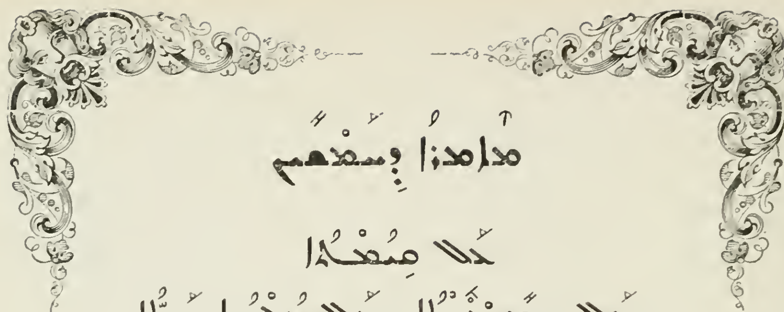
Adorat in abscondito suppliciter Eum qui adjuvat indulgenter,

ܘܕܢܬܦܪܢܣ ܡܫܡܠܝܐܝܬ
ܒܨܒܝܢܗ ܕܣܘܢܩܢܐ

---

ut instruatur copiose in suo desiderio rerum necessariarum.

ܡܐܡܪܐ ܕܢܘܚܡܐ

ܥܠ ܫܘܠܡܐ
ܘܥܠ ܚܘܕܬܐ ܘܥܠ ܥܠܡܐ ܚܕܬܐ

ܘܒܟܠܗܝܢ ܡܠܝܗ̈ ܐܝܬ ܒܗܝܢ ܬܘ ܐܬܘܬܐ

ܬܗܪܐ ܕܡܫܬܡܠܐ ܒܚܪܬܐ ✣
ܒܢܘܚܡܐ ܘܒܚܘܕܬܐ
ܬܒܥ ܒܬܕܡܘܪܬܐ ܠܬܪܥܝܬܝ
ܕܬܬܠ ܠܨܝܬܐ ܡܠܬܐ

CARMEN QUINQUAGESIMUM

DE RESURRECTIONE, DE PERFECTIONE ET DE MUNDO NOVO

In omnibus vocibus invenitur tau.

Miraculum (*) quod peragetur in fine *mundi* in resurrectione *mortuorum* et renovatione *totius universi* conjecit mentem meam in stuporem ut iis qui attendunt faciat (det) verbum.

(*) Omnia scholia in hoc carmen in appendice relata sunt.

ܐ ܐܬܝܐ ܘܡܬܓܠܝܐ ܫܥܬܐ
ܕܐܝܬܝܗ ܚܪܬܐ ܘܩܕܡܝܬܐ
ܘܡܬܚܝܠܢ ܥܬܝܩܬܐ
ܘܡܬܬܥܝܪܢ ܡܝܘܬܬܐ

ܒ ܒܙܘܥܬܐ ܘܒܪܬܝܬܐ
ܒܬܗܪܐ ܘܫܘܓܫܐ
ܡܫܬܡܠܝܢ ܚܕܬܬܐ
ܠܦܘܬ ܐܬܘܬܐ ܕܟܬܝܒܢ

ܓ ܓܡܪ ܨܒܝܢܐ ܕܡܝܬܐ
ܘܡܫܠܡ ܠܗܘܢ ܕܡܘܬܐ
ܘܡܪܝܡ ܐܬܐ ܕܙܟܘܬܐ
ܠܡܝܘܬܐ ܘܠܚܝܠܘܬܐ

ܕ ܕܝܢܐ ܕܟܐܢܘܬܐ

Veniet et revelabitur hora quæ est postrema ac prima, roborabuntur vetusta, et excitabuntur mortua.

In tremore et pavore, in stupore et commotione perficientur nova secundum portenta quae in evangelio *consignata* sunt.

Explebit votum mortuorum ac restituet *in eis* figuram, ac attollet signum victoriae mortalibus ac exercitibus (*coeli*).

Judicium justitiæ.

ܐܬܐ ܒܬܪܗ ܕܢܘܚܡܬܐ
ܘܡܬܦܪܥܝܢ ܒܫܘܝܐ ܬܓܘܪܘܬܐ
ܕܟܟܪܐ ܐܦܣܘܢܝܬܐ
ܗܘܬܐ ܕܡܘܩܕܐ ܒܟܪܝܘܬܐ ܗ
ܡܫܠܗܒܐ ܠܚܝܒܘܬܐ
ܘܡܠܟܘܬܐ ܘܛܘܒܢܘܬܐ
ܡܬܝܗܒܐ ܠܙܕܝܩܘܬܐ
ܘܡܬܛܪܕܐ ܟܐܒܘܬܐ ܘ
ܘܡܝܬܐ ܡܪܓܫܢܘܬܐ
ܕܐܬܟܒܫ ܪܘܚܢܘܬܐ
ܘܐܬܓܡܪܬ ܠܗ ܐܢܫܘܬܐ
ܙܟܘܬܐ ܕܡܠܝܠܘܬܐ ܙ
ܡܬܟܪܙܐ ܒܙܡܝܪܬܐ

---

veniet post resurrectionem et retribuentur secundum aequalitatem negotiationum talentorum.

Fovea incensa *igne* doloris comburet peccatores dum regnum ac beatitudo dabitur justis.

Extrudentur dolores, deficiet (morietur) fomes, tunc enim praevaluerit spiritus (spiritalitas) et perfectione donata fuerit humanitas.

Victoria rationalis creaturæ celebrabitur canticis

ܘܒ̈ܝܬܐ ܪ̈ܘܚܢܝܐ
ܡܬܛܝܒܢ ܠܡܣܝܒܪܢܘܬܐ
ܚ ܚܕܬܐ ܨܘܪܬܐ ܕܛܝܒܘܬܐ
ܬܩܢܬ ܚܟܡܬܐ ܪܒܬܐ
ܘܢܛܪܬ ܠܥܣܪ̈ܝܬܐ
ܘܐܬܛܥܡܬ ܠܐܠܗܘܬܐ
ܛ ܛܝܒܬ ܡܬܐܠܗܢܘܬܐ
ܘܒܘܣܡܐ ܡܩܘܝܢܐ
ܘܢܝܚܐ ܡܒܣܡܢܐ
ܘܨܦܝܘܬܐ ܘܚܕܘܬܐ
ܝ ܝܕܥܬܐ ܡܫܡܠܝܬܐ
ܘܐܠܗܘܬܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ
ܡܬܦܪܥܐ ܠܦܓܪܢܘܬܐ

---

et mansiones coelestes (spiritales) instruuntur (ornantur) iis qui labores *certaminis* sustinuerunt.

Novam imaginem gratiæ ordinavit sapientiâ magna, et servavit decalogum, et insita est (affinis facta est) divinitati.

Comparavit deificationem, et delicias stabiles, et requiem suavissimam et lucididatem et gaudium.

Scientia absolutissima et divinitas perfectionum rependitur corporeæ naturæ

ܘܫܦܝܘܬܐ ܘܩܛܝܢܘܬܐ
ܟܗܢܘܬܐ ܘܢܒܝܘܬܐ ܓ
ܘܡܠܟܘܬܐ ܘܡܪܘܬܐ ܪܡܐ
ܘܝܬܝܪܘܬܐ ܘܫܦܝܪܘܬܐ
ܡܪܘܕܐ ܠܫܘܥܝܐ ܘܡܠܬܐ
ܠܝܬ ܬܡܢ ܚܣܝܪܘܬܐ ܕ
ܕܐܬܟܬܫܬ ܡܣܟܢܘܬܐ
ܒܥܘܬܪܐ ܓܝܪ ܘܒܣܝܡܬܐ
ܘܒܪܒܘܬܐ ܕܝܪܬܘܬܐ
ܡܬܥܒܪܐ ܚܛܝܢܘܬܐ ܗ
ܘܡܬܪܡܐ ܟܠ ܡܟܝܟܘܬܐ
ܘܡܬܦܐܪܐ ܟܠ ܫܝܛܘܬܐ

---

et integritas et subtilitas.

Sacerdotium et prophetia, et regnum et majestas et excellentia et pulcritudo describi nescia (rebellis enerrationi et verbo).

Non est ibi inopia (tenuitas) quia protrita (percussa) est paupertas per divitias nempe et thesauros, et magnificentiam haereditatis.

Auferetur peccabilitas, et elevabitur (*ad praestantiorem statum*) quidquid abjectum (infimum) *fuerat* et decorabitur (quoque) quidquid despectum *fuerat* or-

ܒܝܩܝܪܐ ܕܡܨܒܬܢܘܬܐ

ܢ ܢܘܓܠܐ ܕܪܓܝܓܬܐ
ܡܬܕܥܟܝܢ ܒܪܚܡܐ ܩܕܝܫܐ
ܘܠܒܣܡܐ ܚܘܒܐ ܕܒܪܘܝܐ
ܡܬܢܓܕܝܢ ܕܒܪܘܝܘܬܐ

ܡ ܡܐܟܘܠܬܐ ܡܩܕܫܢܝܬܐ
ܡܬܬܪܣܝܢ ܟܠܡܫܬܘܬܐ
ܘܫܩܝܐ ܡܕܟܝܢܝܬܐ
ܫܬܝܢ ܚܠܦ ܦܘܓܠܬܐ

ܥ ܥܠܬܐ ܥܠܬ ܥܠܠܬܐ
ܠܢܝܚܬܗܘܢ ܢܗܘܐ ܥܠܬܐ
ܘܬܪܣܐ ܒܦܝܫܘܬܐ
ܠܢܦܫܬܗܘܢ ܩܕܝܫܬܐ

---

natu splendidissimo (odibilitas ornamento «splendentiæ»).

Illecebræ cupiditatum extinguentur amore sanctissimo, et ad dulcedinem amoris trahentur creatoris.

Cibo sanctificante nutrientur continenter, et potum castificantem bibent in loco voluptatum.

Causa *quae* causa causarum *est* requiei eorum auctor (causa) erit, et alet cum profusione animas eorum sanctas.

ܦ ܦܬܚܐ ܬܪܥܐ ܕܛܝܒܘܬܐ
ܠܡܝܬܐ ܡܢ ܚܢܢܘܬܐ
ܘܡܥܕܪܐ ܘܡܥܬܪܐ ܡܣܟܢܘܬܐ
ܒܪܫܝܬܐ ܡܥܕܪܢܘܬܐ

ܨ ܨܘܐܬܐ ܕܒܟܘܬܡܐ
ܡܬܚܠܠܐ ܒܢܗܝܪܘܬܐ
ܘܒܘܨܪܐ ܕܒܦܓܪܢܘܬܐ
ܡܬܥܛܝܢ ܒܓܢܝܘܬܐ

ܩ ܩܢܝܬܐ ܕܒܪܥܝܢܐ
ܒܬܡܗܐ ܕܪܒܘܬܐ
ܘܒܐܘܪܫܐ ܪܡܐ
ܐܡܝܢܐܝܬ ܡܬܚܕܬܐ

ܪ ܪܚܡܬ ܚܝܐ ܕܐܝܬܘܬܐ

Aperiet portam gratiæ mortuis *divina* clementia, juvabit ditabitque pauperes per *ipsum* Principium omnium bonorum (emolumentorum).

Turpitudo quæ in labe erat eluetur luce splendente et detrimenta quae in humana (corporea) progenie fuerant expungentur in felicitatis *statu*.

Ibi extases mentium quae in miraculis magnitudinis et speculationibus altissimis constanter renovantur.

Amabilitas Entis aeterni

ܡܫܬܪܫܐ ܒܠܒܘܬܐ
ܘܬܗܘܡܐ ܕܒܣܝܡܘܬܐ
ܡܬܦܬܚ ܠܐܕܡܝܘܬܐ

ܫ ܫܘܬܦܐ ܒܝܩܝܪܘܬܐ
ܡܫܬܟܚܝܢ ܘܒܫܒܝܚܘܬܐ
ܘܡܬܒܣܡܝܢ ܒܚܠܝܘܬܐ
ܕܥܒܪܐ ܠܬܚܘܡ ܕܟܡܝܘܬܐ

ܬ ܬܡܢ ܡܫܬܡܠܝܐ ܡܠܬܐ
ܕܡܬܐܠܗܝܢ ܒܕܡܘܬܐ
ܘܡܬܚܝܕܐ ܬܠܝܬܝܘܬܐ
ܒܒܝܬܐ ܕܚܕܝܘܬܐ

⁘ ܐܫܬܘܐ ܒܨܝܪܘܬܢ ܠܬܗܪܐ
ܘܠܫܦܥܐ ܕܡܪܚܡܢܘܬܐ

---

radicatur in cordibus et abyssus voluptatis reseratur adamitis.

Participes in honore invenientur et gloria, et delectabuntur in suavitate (deliciis) quæ excedit limitem quantitatis.

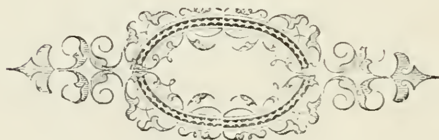
Tunc perficietur dictum nos esse Deo similes, (deificati in similitudine), et unitur trinitas in domo unitatis.

Digna fiat nostra tenuitas prodigio et effusione mi-

ܘܶܐܬ݂ܡܰܢܶܐ ܥܰܡ ܣܽܘ̈ܥܕܶܐ
ܕ݁ܰܡܬ݂ܒ݁ܰܣ̈ܡܺܝܢ ܒ݁ܒ݂ܽܘܣ̈ܳܡܶܐ ܟ݁ܣܶܝ̈ܬ݂ܳܐ

---

sericordiae, et admittatur in coetibus perfruentium *deliciis adhuc nobis* occultis.

APPENDIX

EXCERPTA EX SCHOLIIS

QUÆ AUCTOR SINGULIS POEMATIBUS ADJECIT.

ܟܕ ܗܘܐ ܠܝ ܡܢ ܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܬܡܐܐ ܘܬܪܬܝܢ ܕܝܘ̈ܢܝܐ ܕܒܗ̇ ܥܒܕܬ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܐܢܐ ܥܒܕ
ܝܫܘܥ ܡܝܛܪܦܘܠܝܛܐ ܕܨܘܒܐ ܘܐܪܡܢܝܐ ܘܥܕܡܐ ܠܫܢܬܐ ܗܕܐ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܐܠܦ ܘܫܬܡܐܐ
ܘܥܣܪܝܢ ܘܫܒܥ ܕܝܘ̈ܢܝܐ ܡܫܐܠ ܗܘܝܬ ܠܟܠ ܕܩܪܐ ܒܗ ܐܘ ܕܟܬܒ ܠܗ ܕܠܡܐ ܡܣܬܟܠ ܐܢܬ
ܡܕܡ ܕܩܪܐ ܐܢܬ ܘܗܘ ܐܡܪ ܗܘܐ ܘܐܡܪ ܠܝ. ܐܝܟܢܐ ܡܫܟܚ ܐܢܐ ܕܐܣܬܟܠ ܐܠܐ ܐܢ ܐܢܫ ܢܠܦܢܝ.
ܡܛܠ ܗܕܐ ܐܬܚܙܝ ܠܝ ܕܐܣܝܡ ܢܘ̈ܗܪܐ ܘܦܘܫ̈ܩܐ ܘܣܘ̈ܟܠܐ ܕܡ̈ܠܐ ܘܕܦܣܘ̈ܩܐ ܘܫܡ̈ܗܐ
ܟܣ̈ܝܐ ܕܐܝܬ ܗܘܘ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ ܥܠ ܣܦܪܐ ܕܐܦܩܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܘܒܐܦܩܬܐ ܗܕܐ ܬܢܝܢܝܬܐ ܐܥܠ
ܐܢܝܢ ܠܣܕܪܐ ܕܦܓܪܗ ܕܟܬܒܐ ܐܝܟ ܕܠܥܘܕܪܢܐ ܘܡܘܬܪܐ ܕܩܪ̈ܘܝܐ ܪ̈ܚܡܝ ܐܠܗܐ ܕܠܗ ܫܘܒܚܐ
ܘܥܠܝܢ ܪ̈ܚܡܘܗܝ ܠܥܠܡܝܢ. ܐܡܝܢ

Quum ab anno millesimo sexcentesimo secundo æræ græcorum (Ch. 1290) quo feci librum hunc ego Ebed Iesu metropolita Sobæ et Armeniæ usque ad annum hunc qui est millesimus sexcentesimus vigesimus septimus graecorum (Ch. 1315), interrogaverim quemque lectorem ejus aut excribentem ipsum num intelligis tu quod legis, et ipse responderet dicens mihi : quomodo possum ego intelligere nisi vir me doceat, propterea visum est mihi ut ponam declarationes (luces) et explicationes et sensus verborum et sententiarum et nominum obscuriorum quæ erant in libro hoc ad marginem editionis (scriptionis) primæ, et in hac editione secunda inducam eas in ordinem corporis ipsius libri (sic) in commodum et utilitatem legentium amantium Deum cui gloria, et super nos miserationes ejus in saecula. Amen.

SCHOLIA IN PROEMIUM

—Correcti (in) sermone	ܬܪܝܨܝ ܦܘܡܐ ܡܡܠܠܐ	1
Idest syriaco: dixit enim sanctus Dominus Ephrem sermonem syriacum (ipsum) esse sermonem primitivum et ipso fatum esse Deum cum parente nostro Adam, ipsoque locutos fuisse homines usque ad divisionem linguarum, et perstitisse usque ad Heber, et deductum fuisse usque ad Abraham, et quando transivit flumen vocatum fuisse hebræum.	ܐܝܬܘܗܝ ܠܫܢܐ ܩܕܡܝܐ ܐܡܪ ܗܘ ܣܘܪܝܝܐ ܐܡܪ ܓܝܪ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܠܫܢܐ ܣܘܪܝܝܐ ܗܘܝܘ ܠܫܢܐ ܩܕܡܝܐ . ܘܒܗ ܡܠܠ ܐܠܗܐ ܥܡ ܐܒܘܢ ܐܕܡ . ܘܒܗ ܡܠܠܘ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܥܕܡܐ ܠܦܘܠܓ ܠܫܢ̈ܐ ܘܩܘܝ ܠܘܬ ܥܒܪ ܘܐܬܝܬܝ ܥܕܡܐ ܠܐܒܪܗܡ ܘܟܕ ܥܒܪ ܢܗܪܐ ܐܬܩܪܝ ܥܒܪܝܐ	2
Machina. Mangianiq منجنيق (1)	ܡܢܓܢܝܩܘܢ . ܡܢܓܢܝܩ	3
— Quæstiones et redditio responsionum	ܫܘ̈ܐܠܐ . ܫܘ̈ܐܠܐ ܘܦܘܢܝ ܦܬܓ̈ܡܐ	4
— Notiones literarum numeratas et determinatas Cf. σημειον	ܣܝܡܝܘܢ . ܝܕ̈ܥܐ ܕܐܬܘ̈ܬܐ ܕܡܢܝ̈ܢܐ ܡܣܝ̈ܡܢܐ	
—Exemplar reale et typus (significator) ex quo desumitur similitudo suæ naturæ.	ܛܘܦܣܐ ܩܘܡܐ ܡܠܟܐ ܘܡܫܘܕܥܢܐ ܕܡܢܗ ܡܬܢܣܒܐ ܕܡܘܬܐ ܕܟܝܢܗ	5

SCHOLIA IN CARMEN QUARTUM

— Cognitiones veras sapientiæ quæ sunt duæ res: verbum veritatis ac opera bona.	ܝܕ̈ܥܬܐ ܫܪ̈ܝܪܬܐ ܗ̄ ܕܚܟ̈ܡܬܐ ܗܠܝܢ ܕܐܝܬܝܗܝܢ ܬܪܬܝܢ ܨܒܘ̈ܢ ܡܠܬܐ ܕܫܪܪܐ . ܘܥܒܕ̈ܐ ܕܛܒ̈ܐ	1

(1) Quod reddendum videtur ballista si attendendum est ad descriptionem quam machinæ hujus nominis exhibent scriptores arabes. Cf. El-Hasanu-bnu Abdillah (آثار الاول في ترتيب الدول P. IV, (99). Eodem sensu venit apud Ibn Kaldoun Cf. ex. gr. III. P. كتاب العبر (ولاية قتيبة . فتح السند). Verum ex scholio in carmen septimum videtur idem auctori esse ac aries.

ܘܚܢܐ ܕܐܡܪ ܠܡܫܡܠܝܐ . ܘܒܗ̈ܝܐ ܘܐܢ̈ܫܐ
ܡܫܡܠܝܐ : ܒܗ̇ ܐܬܓܡܪܘ ܐܢ̈ܫܐ ܘܡܠܐ̈ܟܐ .
ܐܝܟ ܕܦܘܠܘܣ ܡܟܪܙ ܕܒܝܕ ܥܕܬܐ
ܐܬܝܕܥܬ ܚܟܡܬܗ ܕܐܠܗܐ ܡܠܝܐ ܦܘܪ̈ܫܢܐ
ܠܐܪ̈ܟܘܢܐ ܘܠܫܘ̈ܠܛܢܐ ܕܒܫܡܝܐ ܘܬܘܒ
ܕܐܡܪ ܚܟܡܬܐ ܡܡܠܠܝܢ ܒܓܡܝ̈ܪܐ
ܚܟܡܬܐ ܠܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܥܠ ܐܠܗܐ
ܫܘܒܚܐ ܠܫܡܗ ܕܗܘܝܘ ܚܟܝܡܐ
ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܐܣܗܕ . ܘܡܛܠܗܕܐ ܝܘ̈ܢܝܐ
ܠܐ ܩܪܘ ܗܘܘ ܠܪ̈ܒܢܝܗܘܢ ܚܟܝ̈ܡܐ ܐܠܐ
ܦܝܠܘܣܘܦ̈ܐ ܪ̈ܚܡܝ ܚܟܡܬܐ . ܘܬܘܒ
ܐܘ ܥܘܡܩܐ ܕܥܘܬܪܐ ܘܚܟܡܬܐ ܘܝܕܥܬܐ
ܕܐܠܗܐ

In ipsa potiuntur perfectione homines et Angeli. Sicuti Paulus clamat quod per Ecclesiam revelatur sapientia Dei plena consilii prudentiæ principibus et domi nationibus quæ in cœlo sunt. Et item, scilicet : sapientiam loquimur (in) perfectis, sapientiam quæ non est hujus mundi. Et de Deo, gloria nomini ejus, quod ipse est sapiens solus, testatus est. Et propter hoc græci non vocabant magistros suos sapientes, sed philosophos, amatores sapientiæ. Et iterum : O profunditas divitiarum et sapientia et scientia Dei.

SCHOLIA IN CARMEN SEXTUM

⁘ ܕܝ̈ܢܐ ܐܠܗܝ̈ܐ . ܗ̇ . ܗܢܝܢ ܕܡܚܝܢ ܘܡܡܝܬܝܢ .
ܘܡܥܬܪܝܢ . ܘܡܡܣܟܢܝܢ . ܘܡܡܟܟܝܢ . ܘܡܪܝܡܝܢ .
ܛܝܝܐܝܬ (1) ܐܠܩܙܐ ܘܐܠܩܕܪ

— Ea scilicet quæ vivificant et occidunt, et ditant et pauperem faciunt, et humiliant et exaltant: arabice القضا decretum *Dei* æternum, et القدر fatum.

ܒ ܥܒܝܕܐ ܕܡܢ ܟ̈ܠܗ . ܗ̇ ܡܠܐ̈ܟܐ ܘܓܘ̈ܫܡܐ
ܕܒܡܨܥܝܘܬܗܘܢ ܗܘܝܢ ܪ̈ܥܡܐ ܘܒܪ̈ܩܐ ܘܡܛܪܐ
ܘܛܠܐ . ܘܫܘܒܐ ܘܩܘܪܫܐ ܘܫܪܟܐ ܕܐܚܪ̈ܢܝܬܐ

— Angeli et corpora (*cœlestia*) per quos (quorum medio) fiunt tronitrua et fulgura, et imber et ros, et ardor et gelu, et reliqua alia.

ܘܗܢܘܢ ܕܡܢ ܝܕܥܬܐ ܗ̇ ܕܫܪܪܐ ܘܕܥܒ̈ܕܐ
ܛܒ̈ܐ ܘܕܬܡܝܡܘܬܐ ܗܘܝܢ ܐܠܗܝܐ

— homines qui cognitione veritatis et operibus bonis (integritatis morum) fiunt divini.

(1) ܛܝܝܐܝܬ a طيّ Taii, at non ad ejus gentem tantum refertur apud syros, sed ad populum arabum significandum adhibetur, et in posterioribus sæculis quosque Mahumetis religioni addictos.

— Thesauros spiritus qui per decreta divina hominibus dantur.

ܕ ܣܝ̈ܡܬܐ ܪ̈ܘܚܢܝܬܐ . ܗ̄ ܡܬܝܗ̈ܒܢ ܕܒܝܕ ܦܘ̈ܩܕܢܐ ܐܠܗ̈ܝܐ ܠܒܢ̈ܝܢܫܐ ܡܬܝܗ̈ܒܢ .

— Decreta occulta Dei donaverunt composita quæ ex quatuor elementis et quæ ex elemento quinto *sunt* proprietatibus mirabilibus, et speciebus diversissimis.

ܗ ܗܘܝܢ ܐܠܗܘ̈ܬܐ . ܗ̄ ܕܪ̈ܐܙܐ ܟܣ̈ܝܐ ܕܐܠܗܐ . ܐܘܗܒܘ ܠܡܪ̈ܟܒܐ ܕܡܢ ܐܪ̈ܒܥܐ ܐܣܛܘܟ̈ܣܐ ܘܕܡܢ ܐܣܛܘܟܣܐ ܚܡܝܫܝܐ . ܕܒܕ̈ܝܠܝܬܐ ܬܡܝ̈ܗܬܐ ܘܐܕ̈ܫܐ ܡܫܚܠ̈ܦܐ

— Puritate ac claritate excellenti quoniam tanquam doctores et magistri sunt filiis Adam.

ܘ ܘܬܝܩܘܬ ܠܡܠܐܟܐ ܕܟܝܘܬܐ ܘܢܗܝܪܘܬܐ ܡܝܬܪܬܐ . ܐܝܟ ܡܠ̈ܦܢܐ ܘܪ̈ܒܢܐ ܐܢܘܢ ܠܒܢ̈ܝ ܐܕܡ

— Ministros qui faciunt voluntatem ejus.

ܙ ܙܗܝܪ̈ܐ ܠܒܠ ܗܘܪܕܢܐ . ܗ̄ ܡܫܡܫܢܘܗܝ ܕܥܒܕܝܢ ܨܒܝܢܗ

— Quæ nobis promisit in Christo præstitit per promissa de Spiritu sancto docente omnem *hominen.*

ܚ ܚܘܬܡܐ ܠܡܫܝܚܐ . ܗ̄ ܕܐܫܬܘܕܝ ܠܢ ܒܡܫܝܚܐ ܫܪܪ ܒܡܘܠܕܢܐ ܕܥܠ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܡܠܦܐ ܠܟܠ

— Ex illo : moliti sunt crimen contra legem tuam.

ܛ ܛܥܝܢ ܚܘܛ̈ܗܐ . ܡܢ ܗܘ ܕܐܬܚܫܒܘ ܥܘܠܐ ܥܠ ܢܡܘܣܟ

— Necessitas enim mihi incumbit (posita est super me) et væ mihi si non evangelizavero. (I Cor. IX. 16).

ܝ ܝܢܩ ܐܠܝܨܘܬܐ . ܗ̄ ܐܠܝܨܘܬܐ ܣܝܡܐ ܥܠܝ . ܘܘܝ ܠܝ ܐܢ ܠܐ ܐܣܒܪ

— Et insidiantur ad venandum animam justi.

ܟ ܟܡܝܢܝܢ ܢܦܫܐ . ܗ̄ ܘܟܡܢܝܢ ܠܨܝܕ ܢܦܫܗ ܕܙܕܝܩܐ

— Væ vobis qui ridetis nunc quia plorabitis, et contristabimini. Et : beati estis cum probra jecerint in vos et persecuti fuerint vos, et dixerint adversus vos omne

ܠ ܣܚܩ ܡܚܕܐ . . ܘܘܝ ܠܟܘܢ ܓܚܘ̈ܟܐ . ܕܗܫܐ . ܕܬܒܟܘܢ . ܘܬܬܐܒܠܘܢ . ܛܘܒܝܟܘܢ ܐܡܬܝ ܕܢܚܣܕܘܢܟܘܢ ܘܢܪܕܦܘܢܟܘܢ ܘܢܐܡܪܘܢ ܥܠܝܟܘܢ ܟܠ ܡܠܐ

verbum malum propter me in falsitate. Tunc gaudete et exultate quia merces vestra multa est in cœlo (Matth. V.). Beati estis qui ploratis nunc quia ridebitis.

ܟܠ ܡܠܬܐ ܒܝܫܬܐ ܡܛܠܬܝ ܒܕܓܠܘܬܐ. ܗܝܕܝܢ ܚܕܘ.
ܘܪܘܙܘ. ܕܐܓܪܟܘܢ ܣܓܝ ܒܫܡܝܐ.
ܛܘܒܝܟܘܢ ܠܒܟܝܐ ܗܫܐ ܕܬܓܚܟܘܢ

— Mali divites, boni pauperes *sunt.* Ii, nempe mali, opulenti in mundo, ac superbientes potentia. Dixit propheta : filii eorum sicut planta educantur a pueritia sua, etc. (Ps. CXLIII). Et prophetæ occisi, et apostoli persecutione acti, et lapidati justi et tentati omnibus angustiis. Et illa quidem judicia profunda et inscrutabilia sicut dixit dominus Sciahdustus episcopus Tirhanæ in libro « Oratio synodica » quæ est de Patribus orthodoxis : gloriosa voluntas tua quia sapientissima et occulta, o Tu qui firmas omnia, et nemo scrutatur quid aut quomodo feceris vel facturus sis. In gubernatione sæculorum obstupuerunt cogitationes meæ, et magis miratus sum in gubernatione quæ in interiori Ecclesiæ tuæ : vexati servi tui, detenti sacerdotes, tui occisi amatores tui, et videt et tacet mare altum bonitatis tuæ.

ܒܝܫܝܢ ܡܣܟܢܐ. ܘܛܒܐ ܗ̄. ܒܝ̈ܫܐ ܥܬܝܪܝܢ ܩܗ
ܛܒ̈ܐ ܡܣܟܢ̈ܐ. ܗܢܘ ܗܠܝܢ ܒܝܫ ܕܥܬܝܪܐ
ܒܥܠܡܐ ܘܡܬܚܝܠܝܢ ܒܚܝܠܐ. ܐܡܪ ܢܒܝܐ.
ܒܢܝ̈ܗܘܢ ܐܝܟ ܢܨܒܬܐ ܡܬܪܒܝܢ ܡܢ
ܛܠܝܘܬܗܘܢ ܘܫܪܟܐ. ܘܢܒ̈ܝܐ ܡܬܩܛܠܝܢ
ܘܫܠܝ̈ܚܐ ܪܕܝܦܝܢ ܘܪܓܝܡܝܢ. ܘܙܕܝ̈ܩܐ
ܡܬܢܣܝܢ ܒܟܠ ܐܘܠܨܝܢ. ܘܗܠܝܢ ܕܝܢܝ̈ܐ
ܐܝܟ ܥܡܝܩ̈ܐ ܘܠܐ ܡܬܒܨܝܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ
ܣܗܕܘܣܛ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܛܝܪܗܢ.
ܒܡܐܡܪܐ ܕܣܘܢܗܕܝܩܐ. ܕܥܠ
ܐܒܗ̈ܬܐ ܐܪ̈ܬܘܕܘܟܣܐ. ܫܒܝܚ ܨܒܝܢܟ ܕܚܟܝܡ
ܘܟܣܐ ܐܘ ܡܚܝܠ ܟܠ. ܘܠܐ ܐܢܫ ܒܨܐ
ܕܡܢܐ ܘܐܝܟ ܥܒܕ ܐܦ ܥܒܕ. ܒܦܘܪ̈ܢܣܐ
ܕܕܪ̈ܐ ܬܘܗܘ ܡܚܫ̈ܒܬܝ ܘܝܬܝܪ ܐܬܕܡܪܬ
ܒܦܘܪ̈ܢܣܐ ܕܓܘܐ ܕܥܕܬܟ. ܐܬܐܠܨܘ
ܥܒ̈ܕܝܟ. ܚܒܝܫܝܢ ܟܗ̈ܢܝܟ ܡܬܩܛܠܝܢ
ܪ̈ܚܡܝܟ. ܘܚܙܐ ܘܫܬܩ ܝܡܐ ܪܒܐ
ܕܛܝܒܘܬܟ

— materialia et prætereuntia.

ܗ̈ܠܝܢ ܦܓܪ̈ܢܝܐ ܘܥܒܘܪ̈ܐ

— dediti rationibus vanis et instabiles.

ܗܠܝܢ. ܐܝܠܝܢ ܕܒܪ̈ܢܝܐ ܣܪ̈ܝܩܐ. ܘܠܐ
ܡܩܝ̈ܡܐ

— Qui clamores edunt et congregant plebem vociferationibus suis.

ܗܠܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܡܓܥܝܢ ܘܡܟܢܫܝܢ ܥܡܐ
ܒܩܠ̈ܗܘܢ

ܘܙܠܝܩܐ ܡܫܝܚܝܐ ܗ̄ ܐܠܗܝܐ ܕܫܡܫܐ ܕܙܕܝܩܘܬܐ

— Radii solis justitiæ.

ܘ ܡܘܒ̈ܠܐ ܡܕܒ̈ܪܢܐ ܗ̄ ܡܘܒ̈ܠܐ ܕܡܢ ܠܥܠ ܣܝܡܝܢ
ܥܠ ܡܕܒ̈ܪܢܐ . ܘܥܠ ܡܫܬܥܒ̈ܕܢܐ . ܐܝܟ
ܕܐܣܗܕ ܦܘܠܘܣ . ܡܘܒܠܐ ܓܝܪ ܣܝܡܐ
ܠܝ . ܘܥܠ ܦܪܥܘܢ . ܕܐܠܗܐ ܩܫܝ ܠܒܗ .
ܐܢܐ ܐܩܫܝܬ ܠܒܗ ܕܦܪܥܘܢ . ܘܬܘܒ
ܕܠܗܢܐ ܐܩܝܡܬܟ ܕܐܚܘܐ ܒܟ ܚܝܠܝ .
ܡܕܝܢ ܠܡܢ ܕܨܒܐ ܗܘ ܡܪܚܡ ܘܠܡܢ
ܕܨܒܐ ܡܩܫܐ

— Onera (vincula) quæ de sursum imposita sunt rectoribus et subditis, sicuti testatus est Paulus: Necessitas imposita est mihi. Et de Pharaone cujus Deus induravit cor: Ego induravi cor Pharonis. Et etiam: Ad hoc posui te ut ostendam in te vim meam. Igitur cujus vult miseretur, et quem vult indurat. (1)

ܙ ܙܝܩܝܢ ܘܡܕܒ̈ܪܢܐ ܗ̄ ܡܠܟ̈ܐ

— reges

ܡܫܡܫ̈ܢܐ . ܟܗ̈ܢܐ

— Sacerdotes

ܚ ܐܘܚ̈ܕܐ ܕܗܘ̈ܢܐ . ܗ̄ ܕܫܘܠܛܢܐ ܫܡܝ̈ܢܐ ܀

— vires cœlorum

ܐܝ̈ܬܝܐ ܗܢܘܢ ܕܩܝܡܝܢ ܒܐܐܪ . ܐܬܪܐ ܕܟܘܟ̈ܒܐ

— qui stant in æthere, loco astrorum.

ܛ ܡܩܒ̈ܝܐ ܛܢܢ̈ܐ ܫܡܥܘܢ . ܘܙܟܘ ܠܥܡ̈ܡܐ
ܕܚܕܪ̈ܝܗܘܢ ܒܐܠܗܐ ܀ ܀

— Machabæi zelatores audiunt, et vicerunt populos, qui circum eos stabant, in Deo.

---

(1) Verba quidem Apostoli sunt (Rom. IX.) at fatalisticus sensus quem videtur innuere Auctor in primo scholio adhibens verbum arabicum القدر non est certe ex mente Apostoli. Deum quippe indurare cor hominis ita ut recte agere hic non valeat absurdum est, jubet siquidem in omnibus rectitudinem sequi. Attamen cum ibi subjiciat et verbum القضا· tanquam synonimum, merito censeri potest ad sensum hujus intelligere decreta Dei.

SCHOLION IN CARMEN SEPTIMUM

1 ܡܓܐܢܝܩ ܪܫܐ ܕܕܟܪܐ. ܛܝܝܐܝܬ ܡܢܓܢܝܩ

— Caput arietis, Arabice mangianiq. منجنيق (1)

SCHOLIA IN CARMEN NONUM

1 ܙܒܢܐ ܕܡܢ ܟܠ ܐܝܟ ܢܝܫ ܗ̄ ܙܒܢܐ ܗ̄ܘ
ܕܫܘܝܘܬܐ ܐܘ ܗ̇ܘ ܕܐܒܝܒܐ ܐܘ ܗ̇ܘ
ܕܡܙܓܐ ܕܦܓܪܐ ܐܢܫܝܐ ܐܘ ܗ̇ܘ ܕܓܡܝܪܘܬܐ
ܕܒܗ ܡܫܬܠܡܝܢ ܚܘܫ̈ܒܐ ܥܡ ܗܘܢܐ
ܘܡܫܬܠܡܝܢ ܠܘܬ ܓܡܝܪ̈ܐ ܣܢ̈ܐܬܐ ܘܪ̈ܚܡܬܐ

— Idest tempus est æquabilitatis, sieve verni temporis, sive temperiei corporis humani, sive perfectionis (*status*) : quo concordant cogitationes cum ratione, et æquilibrantur apud perfectos odium et amor.

2 ܟܠ ܡܪܓܠ ܕܝܠܕ ܘܓܘܢܐ ܐܝܟ ܡܢ̈ ܫܡܫܬܐ
ܕܒܗ̇ܘ ܙܒܢܐ ܡܬܝܠܕܝܢ. ܘܓܘܢܐ
ܕܐܪܓܘܢܐ ܕܒܗ ܢܦܩ ܘܪܕܐ ܘܐܣܐ
ܘܕܦܢܝܢ ܠܟܠܝ̈ܠܐ ܕܡܠ̈ܟܐ ܘܫܪܟܐ
ܬܡܝܗ̈ܐ ܕܡܬܐܡܪܝܢ ܒܡܐܡܪܐ ܗܢܐ

— Ut margaritæ quæ hoc tempore nascuntur, et color purpuræ quo prodit rosa : et mirtus, et oleander pro coronis regum, et cetera mirabilia quæ memorantur in carmine isto.

3 ܢܘܗܪܐ ܪܒܐ ܘܣܗܪܐ ܗܢܐ ܣܓܝܐܐ. ܐܦ
ܣܓܝ ܠܗ ܕܢܘܗܪܐ ܒܗ ܒܢܝܣܢ ܝܪܚܐ ܗ̄
ܒܗܘܢ ܝܪܚܐ ܝܬܝܪ ܢܘܗܪܗ ܕܫܡܫܐ
ܘܕܣܗܪܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܬܐܘܠܘܓܘܣ
ܒܡܐܡܪܐ ܕܚܘܕܬܐ ܕܥܠ ܗܘ ܓܝܪ ܐܬܒܢܝ
ܗܢܐ ܡܐܡܪܐ

— Etiam orbis lunæ ipso multum crescit, idest : aprili mense crescit lux solis ac lunæ ut dixit Theologus (Greg. Naz) in libro de Renovatione : de eo quippe argumento constructum est hoc carmen.

SCHOLIA IN CARMEN DECIMUM OCTAVUM

1 ܡܟܪ̈ܟܬܐ. ܚܘܕܪ̈ܐ ܕܫܡܝܐ

— Convexa coeli.

---

(1) Potius debuisset dicere arabice كبش, nam منجنيق arabibus est ballista, ut dictum est in nota scholii 2 in procemium.

2 ܚ̈ܝܠܐ ܬܠܬܐ ܘܐܪܒܥܐ ܘܚܡܫܐ ܗ̄ ܚ̈ܝܠܐ ܕܢܦܫܐ
ܬܠܬܐ . ܚܡܬܐ ܘܪܓܬܐ ܘܦܪܘܫܘܬܐ . ܚ̈ܝܠܐ
ܟܝ̈ܢܝܐ ܐܪܒܥܐ . ܢܓܘܕܐ . ܐܚܘܕܐ . ܦܫܘܛܐ .
ܘܕܚܘܝܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܡܬܪܣܝܢܘܬܐ ܘܡܪܒܝܢܘܬܐ
ܘܡܘܠܕܢܘܬܐ . ܚ̈ܝܠܐ ܕܪ̈ܓܫܐ ܓܠܝܐ ܚܡܫܐ .
ܘܚܙܝܐ ܒܥܝܢܐ . ܫܡܥܐ ܡܪܚܐ . ܘܚ̈ܝܠܐ
ܡܟܣ̈ܝܐ ܕܓܘܐ ܠܘܬܢ . ܚܡܫܐ ܦܢܛܣܝܐ .
ܘܚܘܫܒܐ . ܥܘܗܕܢܐ ܘܡܣܬܟܠܢܘܬܐ ܘܗܘܢܐ
ܘܡܥܒܕܢܘܬܐ . ܡܕܥܢܝܬܐ ܘܥܒܘܕܬܐ ܘܣܥܘܪܐ
ܘܡܥܒܕܢܘܬܐ ܕܗܠܝܢ ܡܫܟܚܐ ܢܦܫܐ ܡܠܝܠܬܐ
ܕܬܗܘܐ ܠܛܘܒܢܘܬܐ ܘܠܒܘܣܡܐ ܕܠܥܠܡ

— Vires animæ tres : ira desiderium et discretio. Vires naturæ quatuor : attractio, tenacitas, digestio, repulsio, quæ inserviunt nutritioni augmentationi et generationi. Vires sensuum externorum (apparentium) quinque: visus. auditus, olfatus, gustus et tactus. Vires motuum internorum (occultorum) quinque: phantasia, cogitatio, memoria, intelligentia, mens. Et vires operatrices animæ duæ: vis intellectualis et vis activa, quæ operantur in speculatione et praxi scientiam veritatis et opera virtutis quibus perficitur anima rationalis ut apta fiat felicitati et fruitioni aeternæ.

3 ܒܨܠܡܗ ܠܐܠܗܐ ܗ̄ ܨܠܡܐ ܕܐܠܗܘܬܐ
ܕܒܗܘܢ ܟܣܝܢ ܐܪ̈ܙܐ ܐܠܗ̈ܝܐ ܒܢܦܫܐ ܡܠܝܠܬܐ
ܕܗܢܘܢ ܐܝܟ ܣܝܡܬܐ ܕܛܫܝܐ ܒܚܩܠܐ
ܘܣܝܡܬܐ ܕܒܡܐܢܐ ܕܚܨܦܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ

— Imagines divinitatis in quibus absconduntur mysteria divina in anima rationali, quia ipsæ sunt thesaurus absconditus in agro (Matt. XIII. 44), et thesaurus in vase fictili ut scriptum est (II Cor. IV. 7).

SCHOLIA IN CARMEN VIGESIMUM NONUM

1 ܪܒܘܬܐ ܕܒܗ ܐܘܪܒܢ ܒܪܐ ܒܪܡܫܐ ܗ̄
ܕܒܕܡܘܬܐ ܕܝܠܗ ܠܐܠܗ̈ܐ ܘܡܪ̈ܘܬܐ
ܕܟܠ ܕܒܐܪܥܐ

— Quod in similitudinem suam fecerit nos deos et dominos rerum omnium quæ in terra sunt.

2 ܕܒܢܝ̈ܐ ܕܒܪ ܒܪܢܫܘܬܐ ܗ̄ ܗܘ ܕܩܕܡ ܛܘܦܢܐ .
ܕܠܐ ܐܝܟ ܕܙܕܩܐ ܡܠܦܐ ܗܘܘ ܘܠܐ ܢܡܘܣܐ
ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ . ܐܠܐ ܦܚܙܘܬܐ . ܘܪܥܒܬܢܘܬܐ ܕܡܐܟ̈ܠܐ

— *Mores* illorum *hominum* qui *erant* ante diluvium, cum non secundum quod justitia docet se haberent, nec lex erat eis, sed lascivia et aviditas ciborum.

3 ܒܪܝܬܐ ܠܐ ܦܠܝܚܬܐ

— Inculta.

— Turbato	ܡܕܕܬܐ . ܡܕܠܕܠܘܬܐ .	
— qua deformavimus (odiosam reddidimus) pulcritudinem operis ejus turpitudine operum nostrorum.	ܣܘܦܢ ܕܢܘܠܗ ܗ̄ܘ . ܟܕ ܕܐܣܢܝܢ ܫܘܦܪܐ ܕܢܘܠܗ ܒܣܢܝܘܬܐ ܕܥܒ̈ܕܝܢ	
— Nocens miseris et queritans : ad instar adagii antiquorum : cecidit et ploravit (1).	ܡܒܐܫ ܠܟ̈ܪܝܐ ܘܡܬܐܠܐ . ܐܝܟ ܡܬܠܐ ܕܩܕܡܝܐ ܡܚܐ ܘܒܟܐ	4
— Ubi cubat leo et aliæ *belluæ*.	ܡܪܒܥܬܐ . ܟܕ ܪܒܥ ܐܪܝܐ ܘܣܘ̈ܦ :	5
— vulnera ulcerum.	ܡܚ̈ܘܬܐ ܡܫ̈ܘܬܐ ܕܫ̈ܘܚܢܐ	
— populus degens in tenebris, et qui sunt in regione et in umbra mortis.	ܥܡܐ ܡܗܠܟܢܐ ܥܡܐ ܕܗܠܟ ܒܚܫܘܟܐ ܘܐܝܠܝܢ ܕܝܬܒܝܢ ܒܐܬܪܐ ܘܒܛܠܠܐ ܕܡܘܬܐ	
— Ab educatione discit homo consuetudines moresque tum boni tum mali.	ܒܪܐ ܒܢ̈ܝܫ ܬܪܒܝܬܐ ܗ̄ܘ ܡܢ ܬܪܒܝܬܐ ܝܠܦ ܐܢܫ ܒܪܐ ܘܥܝ̈ܕܐ ܠ ܕܛܒ ܘܠ ܕܒܝܫ ∴	6
— Eo quod contemptui habet suam dignitatem (suum esse) pravitate factorum suorum.	ܡܛܠ ܗ̄ܘ ܕܒܣܝ ܘܡܫܝܛ ܠܟܝܢܗ ܒܒܝܫܘܬ ܥܒ̈ܕܘܗܝ	7
— Tumultus.	ܪܘܒܐ ܫܓܘܫܝܐ .	
— Duplici sensu dicitur. Primo : mons cogitationis, idest quia non attendimus (posuimus) animum ad eum qui aberrabat in monte ignorantiæ. Secundo : perturbatio et infortunium explicatur.	ܛܘܪ ܟܠܐ . ܒܬܪܝܢ ܐܦ̈ܐ ܐܡܝܪ . ܩܕܡܝܐ . ܛܘܪܐ ܕܟܠܐ ܗ̄ܘ ܕܠܐ ܣܡܢܢ ܟܠ ܠܘܬ ܗܘ ܕܛܥܐ ܒܛܘܪܐ ܕܠܐ ܝܕܥܬܐ ܘܬܪܝܢ ܛܘܪ ܟܠܐ . ܡܕܘܕܘܬܐ ܘܠܐ ܒܣܝܡܘܬܐ ܡܬܦܫܩ	8

(1) Adhuc arabibus vulgare est hoc ex malignorum puerorum more desumptum proverbium ضربني وبكى سبقني واشتكى « cecidit me et ploravit, anteivit et accusavit ».

SCHOLIA IN CARMEN TRIGESIMUM SEPTIMUM

1 ܘܡܣܬܩܒܠܢܘܬܐ ܚܕ̈ܐ. ܗ̄ ܡܢ ܕܠܩܘܒܠܐ
ܕܝܢܐ ܐܩܝܡ ܒܪܝܬܗ ܗ̄ ܡܢ ܗܘܠܐ
ܘܠܐ ܡܢ ܓܘܫܡ ܘܚܡܝܡܐ ܘܩܪܝܪܐ ܘܪܛܝܒܐ
ܘܝܒܝܫܐ ܘܝܩܝܪܐ ܘܩܠܝܠܐ ܘܚܫܘܟܐ ܘܢܗܝܪܐ
ܘܥܒܐ ܘܩܛܝܢܐ ܘܐܪܝܟܐ ܘܟܪܝܐ ܘܛܒܐ
ܘܒܝܫܐ

— Ex contrariis quæ *sibi* adversantur statuit creaturam suam : idest ex materia et ex incorporeis, ex calore et frigore, ex humido et sicco, ex gravi et ex levi, ex obscuro et lucido, ex crasso et subtili, ex longo et curto, et bono et malo.

2 ܐܝܟ ܕܥܒܪ̈ܘܗܝ ܗ̄ ܐܝܟ ܕܥܒܪ ܥܠܡܐ
ܙܥܘܪܐ ܒܪܢܫܐ ܝܚܝܕܝܐ ܒܝܘܡ ܡܘܬܗ ܗܟܢܐ
ܥܒܪ ܥܠܡܐ ܪܒܐ ܒܝܘܡܐ ܐܚܪܝܐ

— quemadmodum perit (transit) mundus parvus *qui est* homo individuus in die mortis ejus, sic peribit mundus magnus in die ultimo.

3 ܒܙ̈ܒܢܐ ܡܬܚܡܐ . ܗ̄ ܫܥܬܐ ܦܣܝܩܬܐ
ܘܡܬܚܡܬܐ

— Hora judicii et determinata.

4 ܦܘܢܝܐ . ܫܘܢܝܐ ܕܒܗ ܦܢܝܢ ܡܢ ܥܠܡܐ

— Emigratio (mors) qua decedunt e mundo.

5 ܪ̈ܕܝܐ ܐܝܠܝܢ ܕܚܝܠܝܢ ܡܪܕܘܬܐ ܡܢ ܕܝܘܠܦܢܐ
ܘܡܠܦܢܘܬܐ ܘܢܣܝܢܐ

— Qui pollent disciplina ex studio, doctrina et experientia.

SCHOLIA IN CARMEN QUADRAGESIMUM SECUNDUM

ܒܡܕܒܪܢܘܬ . ܗ̄ ܕܘܒܪܐ ܕܟܪ̈ܝܗܐ
ܕܒܣܡ̈ܡܢܐ ܘܒܣܝܒܪ̈ܬܐ ܘܐܝܢ̈ܐ ܕܐܣ̈ܘܬܐ

— administratio infirmorum, quæ in medicaminibus, et cibis et *variis* generibus medicinarum.

ܐ ܣܘ̈ܟܠܐ ܒܚܫܐ . ܬܐܘܪܝܐ ܕܠܐ ܓܘܫܡ ܘܗܝ
ܕܕܝܢܐ ܘܕܒܛܝܠܘܬܐ

— Theoria sine materia : et illa judicii et providentiæ.

ܒܡܬܦܪ̈ܢܣܢܘܬܟ ܗ̄ ܒܢ ܥܠܝܢ ܥܡܟ ܘܥܢ̈ܐ
ܕܡܪܥܝܬܟ

— scilicet in nobis, (nos) populus tuus et oves pascuæ tuæ.

ܒ ܒܐܣܦܘܓܓ ܗ̄ ܒܪ̈ܚܡܐ ܕܛܝܒܘܬܟ

— (Spongia) sc. miserationibus gratiæ tuæ.

— tentatione ardua et dolorosa.	ܘܒܢܣܝܘܢ ܕܩܫܐ ܡܡܪܪܢܐ ܗ̄ܘ ܢܣܝܘܢܐ ܩܫܝܐ ܘܡܪܝܪܐ	
— Satan qui est serpens ferocissimus cohibeatur.	ܪܫܐ ܕܚܘܝܐ ܢܬܟܒܫܘܢ ܗ̄ܘ ܣܛܢܐ ܕܐܬܟܒܫܘܗܝ ܚܝܠܐ ܚܪܝܦܐ ܠܐ ܢܙܩ .	ܢ
— Sollicitudine tuæ *bonæ* voluntatis.	ܒܨܝܢ ܕܨܒܝܢܟ ܨܒܝ ܒܚܦܝܛܘܬܗ ܕܪܚܡܟ	
— compescatur.	ܬܬܟܒܫ ܗ̄ܘ ܬܬܕܪ	
— oppositio mali et perversitatis operum nostrorum : clementia, et miserationes, et gratia.	ܒܣܘܩܒܠܬ ܣܘܪܚܢܐ ܗ̄ܘ ܣܘܩܒܠܐ ܕܒܝܫܐ ܘܕܣܘܥܪܢ ܒܪ̈ܚܡܝ ܚܢܢܐ ܘܪ̈ܚܡܐ ܘܛܝܒܘܬܐ	
— nostram necessitatem corporis.	ܐܣܢܩ ܣܘܢܩܢ ܦܓܪܐ	ܕ
— Reliquiae hominum.	ܫܪܝܐ ܫܪܟܐ ܕܒܢ̈ܝܢܫܐ	
— ædibus nostris, quæ desolatæ sunt propter peccata nostra.	ܒܝ̈ܬܢ ܕܒܝܬܢ ܒܝܬܘܬܢ ܗ̄ܘ ܕܪ̈ܒܢ ܕܐܬܚܪܒܘ ܡܛܠ ܚ̈ܛܗܝܢ	
— Regimen (a ܣܘܣ Cf. arab. ساس *gubernare, regere*) « longanimitatis ».	ܣܘܣܝܐ ܕܒܣܘܣܪܢܗ ܕܡܪܐ ܕܢܓܝܪܘܬ ܪܘܚܐ .	ܗ
— cibum.	ܦܘܪܢܣܐ . ܐܟܠܐ	
— Satan.	ܣܢܝܐ ܐܣܝܐܬܐ : ܣܛܢܐ	
— Imaginem veritatis.	ܛܘܦܣܐ ܕܩܘܫܬܐ ܕܫܪܪ .	ܛ
— quæ in libris divinis tuis signata est	ܕܡܦܩܕܝܢ ܐܣܛܪܛ ܗ̄ܘ ܕܒܟܬ̈ܒܐ ܐܠܗ̈ܝܐ ܕܝܠܟ ܐܬܪܫܡ	

— viam sanctam. ܫܒܝܠܐ ܐܣܛܪܛ ܗܘ ܐܘܪܚܐ ܩܕܝܫܬܐ

— in tabulis mentis nostræ exara. ܒܦܢܩܝܬ ܡܕܥܢ ܗܘ ܒܠܘܚܐ ܕܡܕܥܢ ܪܫܘܡ

— Iesus ܝܣܘܣ ܝܫܘܥ ܝ

— bona parata apud te. ܒܘܢܘܢ ܐܝ̈ܬܐ ܗܘ ܛܒ̈ܬܐ ܕܡܛܝܒܢ
ܠܘܬܟ

— Determinans momenta, et horas, et udicium (decisio sententiæ). ܟܪܘܢܘܣ ܙ̈ܒܢܐ ܕܦܣ̈ܩܝܢ ܗܘ ܡܣܟܡ ܟ
ܙ̈ܒܢܐ ܘܫ̈ܥܐ ܘܦܣܩ ܕܝܢܐ

— Incorporea et corporea. ܠܐܣܘܡ̈ܛܐ ܘܣܘܡ̈ܛܐ ܗܘ ܠܐ ܓܘܫ̈ܡܢܐ ܠ
ܘܓܘܫ̈ܡܢܐ

— quorum fecit formas (eorum). ܕܣܟܡ ܗܘ ܕܨܪ ܨܘܪ̈ܬܗܘܢ

— multiplicentur. ܢܣܓܘܢ ܗܘ ܢܣܓܘܢ. ܢ

— diminuamur. ܢܒܨܪ ܗܘ ܢܒܨܪ

— Satan qui contrarium significat. ܣܛܢܐ ܣܛܢܐ ܕܡܬܦܫܩ ܣܩܘܒܠܐ

— Gloriae. ܕܘܟܣܣ ܠܫܘܒܚܐ ܣ

— Blasphemata, et opera nostra mala. ܒܠܣܦܡܝܣ ܓܘܕ̈ܦܐ ܘܥܒ̈ܕܝܢ ܒܝ̈ܫܐ ܥ

— gladium verbi Dei quod timoratis animum indit. ܘܣܝܦܐ ܕܡܫܪܪܐ ܡܣܒܪ ܗܘ ܣܝܦܐ.
ܕܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܫܪܪܐ ܠܕ̈ܚܠܐ

— Turres. ܦܘܪ̈ܓܘܣ ܡ̈ܓܕܠܐ ܦ

— cogitationes. ܗܪܓܝܢ ܪ̈ܥܝܢ

ܦ ܠܣܒܪܐ ܕܦܠܓܘܬܐ ܗܘ ܗܠܝܢ ܐܝܬ ܬܠܬܐ
ܕܡܩܘܝܢ ܗܝܡܢܘܬܐ ܘܚܘܒܐ ܘܣܒܪܐ.
ܗܝܡܢܘܬܐ ܡܦܝܣܐ ܗܘ ܕܐܝܠܝܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ
ܒܣܒܪܐ ܘܚܘܒܐ ܡܢ ܣܒܪܐ ܡܬܝܠܕ ܘܗܘ
ܡܢ ܕܠܐ ܣܒܪܐ ܕܥܬܝܕ ܠܐ ܡܗܝܡܢ ܐܦܠܐ
ܡܚܒ. ܣܒܪܐ ܕܝܢ ܕܡܬܚܙܝܐ ܠܐ ܗܘܐ
ܣܒܪܐ ܘܫܪܟܐ ܕܦܣܘܩܐ

— hæc sunt tria permanentia; fides, et charitas, et spes. Fides suadet quæ sunt in spe, et amor ex spe oritur. Qui enim *est* sine spe quæ futura est, nec credet nec amabit. Spes autem quæ videtur non est spes. Et reliqua capituli. (Rom. VIII)

ܨ ܠܛܘܪܐ ܗܘ ܐܘ ܠܪܘܡܐ ܕܐܬܪܐ
ܕܟܣܝܘܬܟ

— ad montem seu (scilicet) ad sublimitatem loci arcani tui.

ܪ ܪܣܣܐ. ܕܣܥܘܪܐ ܗܘ ܪܣܣ ܥܠܝ ܒܙܘܦܐ
ܘܐܬܕܟܐ.

— Ros, secundum illud : asperge me hyssopo et mundabor.

ܕܡܦܪܥ ܣܒܪ ܗܘ ܡܦܩ ܠܢ ܣܒܪܐ

— germinare facit nobis spem.

ܘܡܛܪܐ ܕܡܣܓܐ ܥܠܠܬܐ ܗܘ ܡܛܪܐ
ܕܡܣܓܐ ܥܠܠܬܐ ܕܙܒܢܐ.

— imbrem qui auget proventum temporis.

ܠܐܠܡܐ ܥܡܐ

— populum

ܡܫܘ̈ܕܐ (*) ܗܘ ܡܪ̈ܙܒܐ ܕܒܗܘܢ ܡܫܕ ܐܢܬ
ܥܠܝܢ ܛܒ̈ܬܟ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܙܡܪܢܐ ܢܒܝܐ.
ܐܦ ܡܪܝܐ ܢܬܠ ܛܒ̈ܬܗ ܘܐܪܥܐ ܬܬܠ
ܥ̈ܠܠܬܗ

—fluenta quibus effundis super nos bona tua, sicut dixit Psaltes propheticus : insuper Dominus dat bona sua, et terra dabit proventum suum.

ܬ ܗܘܝܘܡܐ ܝܡܐ ܠܐ ܡܬܚܡܢܐ

— mare infinitum.

(*) Cataractæ. Saepius in bibliis est ܫܕܐ, at ܡܫܘܕܐ legitur Is. XXIV. 18.

SCHOLIA IN CARMEN QUINQUAGESIMUM

— Vere miraculum (admiratio) magnum est resurrectio mortuorum qui consumpti sunt et corrupti et *facti* sunt pulvis et cinis. Seminabuntur nempe in corruptione, resurgent in gloria; seminatur corpus animale, resurget corpus spiritale. (I Cor. XV. 44.)

ܬܗܪܐ ܕܩܝܡܬܗܘܢ ܕܡܝ̈ܬܐ. ܒܫܪܪܐ ܬܗܪܐ ܪܒܐ
ܗܠܝܢ ܕܡܝ̈ܬܐ ܕܒܠܘ ܘܐܬܚܒܠܘ ܘܗܘܘ
ܥܦܪܐ ܘܩܛܡܐ ܡܙܕܪܥܝܢ ܒܚܒܠܐ ܩܝܡܝܢ
ܒܫܘܒܚܐ ܡܙܕܪܥ ܦܓܪܐ ܢܦܫܢܝܐ ܩܐܡ ܦܓܪܐ
ܪܘܚܢܝܐ

— Finis mundi temporis, et initium mundi sine fine.

ܐ ܚܪܬܐ ܕܥܠܡܐ . ܗ̄ ܚܪܬܐ ܕܥܠܡܐ ܙܒܢܝܐ
ܘܫܘܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܫܘܠܡ

— Illud " Sol obtenebrabitur et luna non dabit lumen suum, et astra concident e cœlo" et " vox cornuum et sibilus ingens," et illud : apperebit signum Fili Dei in cœlo.

ܒ ܡܫܠܡܢܘܬܗܝܢ ܕܚ̈ܙܬܐ ܗ̄ ܗܝ ܕܫܡܫܐ ܢܚܫܘܟ
ܘܣܗܪܐ ܠܐ ܢܬܠ ܢܘܗܪܗ ܘܟܘܟ̈ܒܐ ܢܦܠܘܢ ܡܢ
ܫܡܝܐ. ܘܩܠܐ ܕܩܪ̈ܢܐ ܘܫܘܦܪܐ ܪܒܐ ܘܗܝ
ܕܢܬܚܙܐ ܢܝܫܗ ܕܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ

— Evangelium quod ostendit bonitatem essentiæ divinæ, et amorem æternum et perpetuum.

ܓ ܣܒܪܬܐ . ܗ̄ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܡܚܘܝܐ ܛܝܒܘܬܐ ܕܟܝܢܐ
ܐܠܗܝܐ ܘܚܘܒܐ ܐܡܝܢܐ ܘܡܫܡܠܝܐ

— Tunc scilicet sedebit in throno gloriæ suæ et congregabuntur coram ipso omnes populi, et separabit singulos (unum ex uno) sicut pastor qui segregat oves ab hircis. Paulus enim confirmat : Omnes nos stabimus (futuri sumus ad standum) coram tribunali Christi qui retribuet unicuique nostrum in corpore suo secundum quod fecerit (factum quod ipsi est), sive bonum, sive malum, et ibunt hi in supplicium aeternum.

ܕ ܕܝܢܐ. ܗܝܕܝܢ ܢܬܒ ܗܘ ܥܠ ܬܪܘܢܘܣ
ܕܫܘܒܚܗ ܘܢܬܟܢܫܘܢ ܩܕܡܘܗܝ ܟܠܗܘܢ
ܥܡܡ̈ܐ. ܘܢܦܪܘܫ ܐܢܘܢ ܚܕ ܡܢ ܚܕ ܐܝܟ ܪܥܝܐ
ܕܡܦܪܫ ܥܪ̈ܒܐ ܡܢ ܓܕܝ̈ܐ. ܦܘܠܘܣ
ܓܝܪ ܡܫܪܪ ܟܠܢ ܓܝܪ ܥܬܝܕܝܢ ܠܡܩܡ
ܩܕܡ ܒܝܡ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܦܪܘܥ ܐܢܫ ܐܢܫ ܡܢ
ܦܓܪܗ ܐܝܟ ܡܕܡ ܕܥܒܕ ܒܗ ܐܢ ܕܛܒ
ܘܐܢ ܕܒܝܫ ܘܢܐܙܠܘܢ ܗܠܝܢ ܠܬܫܢܝܩܐ
ܕܠܥܠܡ

— Mercatores, idest ii qui acceperunt talenta et mnas. Domine quinque talenta dedisti mihi, ecce quinque alia negotiatus sum super illa.

ܕܬܐܓܪ̈ܐ . ܗ̄ܘ ܗܢܘܢ ܕܢܣܒܘ ܟܟܪ̈ܐ
ܘܡܢ̈ܝܐ . ܡܪܝ ܚܡܫܐ ܟܟܪ̈ܝܢ ܝܗܒܬ
ܠܝ ܗܐ ܚܡܫܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܐܬܬܓܪܬ ܥܠܝܗܘܢ

— Gahenna quæ est terra tenebrosa siquidem quando defecerit cursus luminarium, nec *amplius* erit lux acsplendor *ullus* fiet terra mare tenebrarum, et chaos caliginis, secundum dictum sancti Narsetis (1) doctoris: Terra fiet gehenna filiis terræ quia amaverunt terram, cruciabuntur per (secundum) id quod amaverunt.

ܗ ܗܘܬܐ ܡܚܫܟܬܐ . ܓܗܢܐ ܕܗܝ ܐܪܥܐ
ܡܛܠ ܟܕ ܗܘ ܕܡܐ ܕܒܛܠ ܪܗܛܐ
ܕܢܗܝܪ̈ܐ ܘܠܐ ܬܘܒ ܢܘܗܪܐ ܘܠܐ ܙܗܪܐ ܗܘܐ ܠܗ̇
ܐܪܥܐ ܝܡܐ ܕܚܫܘܟܐ . ܘܗܘܬܐ ܕܥܪܦܠܐ ܐܝܟ
ܡܐܡܪܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܢܪܣܝ ܡܠܦܢܐ ܐܪܥܐ
ܗܘܐ ܠܒܢܝ̈ܗ ܓܗܢܐ ܠܒܢ̈ܝ ܐܪܥܐ ܕܐܪܚܡܘ
ܐܪܥܐ ܡܫܬܢܩܝܢ ܠܦܘܬ ܡܐ ܕܪܚܡܘ

— Locus cœli, in voluptate quæ est in lumine æterno, et revelationibus miris quæ non cessabunt.

ܘܡܠܟܘܬܐ ܘܦܘܢܩܘܬܐ . ܕܘܟܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܒܒܘܣܡܐ ܕܒܢܘܗܪܐ ܕܠܥܠܡ ܘܒܓܠܝ̈ܢܐ
ܬܡܝܗܬܐ ܕܠܐ ܦܣܩܝܢ

— Angeli et homines qui superant affectus pravos.

ܙ ܐܟܘܬܐ ܕܡܠܐܟܘܬܐ . ܗ̄ܘ ܥܡ̈ܐ ܘܐܢܫ̈ܐ ܕܙܟܝܢ
ܠܚܫ̈ܐ ܦܬܟܪܘܬܐ .

— "Multæ nempe sunt mansiones in domo patris mei," (Io XIV. 2) et illud: ut recipiant vos in tabernaculis æternitatis. (Luc. XVI. 9)

ܘܡܫܪ̈ܝܐ ܘܥܘܢܝܬܐ ܣܓܝ̈ܐܢ ܐܝܟ ܕܠܗ
ܐܘܢ̈ܐ ܒܒܝܬ ܐܒܝ ܘܗܘ ܕܢܩܒܠܘܢܟܘܢ
ܒܡܛܠܝ̈ܗܘܢ ܕܠܥܠܡ

— Classis decima (*post novem angelorum coros?*) creaturarum rationalium est ea classis humanitatis quæ unita fuit Divinitati per D. N. Jesum Christum.

ܚ ܬܓܡܐ ܠܡܬܝܕܥܢܘܬܐ . ܐܬܚܙܝ ܕܒܪܝܬܐ
ܕܡܠܝܠܐ ܬܓܡܐ ܗܘ ܕܐܢܫܘܬܐ ܕܐܬܚܝܕܬ
ܠܐܠܗܘܬܐ ܒܝܕ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ

— Illud: Ut sit Deus omnia in omnibus (I Cor. X.V. 28.).

ܛ ܦܘܫܩܐ ܕܐܠܗܘܬܐ . ܗ̄ܘ ܗܝ ܕܢܗܘܐ ܐܠܗܐ
ܟܠ ܒܟܠ

(1) Narses *Leprosus*, nestorianus, cithara spiritus sancti apud suos cognominatus, scriptor et poeta celeber, versus hexasyllabi inventor, m. anno Ch. 496.

ܝ ܝܕܥܬܐ ܡܫܡܠܝܬܐ . ܗ̄ ܝܕܥܬܐ ܓܡܝܪܬܐ ܕܠܐ
ܒܛܠܐ

— Cognitio perfecta quæ non cessat.

ܟ ܟܘܡܪܘܬܐ ܘܢܒܝܘܬܐ . ܘܡܠܟܘܬܐ . ܗܘܝܢ
ܟܘ̈ܡܪܐ ܒܗܘ ܕܕܠܐ ܡܨܥܝܐ ܚܙܝܢ ܠܡܪܢ
ܘܢܒ̈ܝܐ ܡܛܠ ܓܠ̈ܝܢܐ ܘܝ̈ܕܥܬܐ ܡܥ̈ܠܝܬܐ
ܕܡܩܒܠܝܢ . ܡ̈ܠܟܐ ܡܛܠ ܫܘܠܛܢܐ ܒܒܝܬܐ
ܘܠܐ ܣܘܢܩܢܐ

— Erunt sacerdotes in eo quod sine medio videbunt Dominum nostrum, et prophetæ propter revelationes et cognitiones sublimes quas accipient, et reges propter dominatum in domo, et nulla indigentia *erit eis*.

ܠ ܟܠܗ ܐܦܝ ܡܫܡܪܘܬܐ . ܗܟ ܒܚܕ ܡܢ ܐܦ̈ܝ

— Prorsus ullo modo

ܡ ܡܬܪܦܝܢܐ ܛܠܡܘܬܐ ܗ̄ ܡܐ ܕܗܘܐ ܐܢܫ
ܥܒܪܝܢ ܨ̈ܚܝܢ ܡܢܗ ܨ̈ܚܝܬܐ ܘܟܠܗܘܢ
ܗܘ̈ܦܟܐ ܒܝ̈ܫܐ

— Quando fuerit homo perfectus cessabunt res turpes et omnes conversiones ad malum (malæ).

ܢ ܪܓܬܐ ܛܒܬܐ . ܗ̄ ܪܓܬܐ ܛܒܬܐ ܕܠܐ ܡܣܛܝܐ
ܗ̄ ܥܩܪܐ ܠܚ̈ܫܐ ܕܪ̈ܓܝܓܬܐ ܕܒܣܪܐ

— Cupido honesta quæ non deflectit *a recto*, idest, eradicabit concupiscentias carnis.

ܥܠܬܐ ܢܝܚܬܐ ܕܪܘܚܐ ܗܝ ܗܝ ܥܠܬܐ
ܒܘܣܡܐ ܛܒ̈ܐ

— Ipsa erit causa voluptatis justorum.

ܣ ܣܝܒܪܬܐ ܡܬܚܙܝܢܝܬܐ . ܗ̄ ܣܝܒܪܬܗܘܢ
ܕܛܒ̈ܐ . ܚܙܬܐ ܗܝ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢܐ . ܒܪܫܝܬܐ
ܕܫܩܠ ܡܢ ܘܫܩܝܘܬܗܘܢ ܡܕܟܝܢܝܬܐ .
ܪܘܝܘܬܐ ܕܒܚܡܪܐ ܕܚܘܒܗ

— Cibus iustorum visio illa est Invisibilis primitiva quam abstulit a nobis, et potus eorum castos reddens inebriatio quæ est per vinum amoris ejus.

ܥ ܛܒܬܐ ܟܝܢܝܬܐ ܗ̄ ܛܘ̇ܒܬܐ ܕܚܐܝܢ ܐܠܗܘܬܗ
ܠܐܠܗܐ . ܥܠܬܐ ܗܝ ܕܗܘܝܐ ܕܟܠ . ܒܗܘ

— Bonitas essentialis competit Deo ; causa est existentiæ omnium rerum, in omne quod existit est omne et perficiens

ܗܐ ܕܥܬܝܕ ܘܟܠ ܦܘܪܫܢܐ ܕܟܠ .
ܒܗܘ ܗܐ ܕܦܩܚ ܠܟܠ

omnia per id quod eventurum est unicuique rei.

ܬܘܕܐ̈ ܗ̄ ܡܘܬܪ̈ܐ ܐ

— amissiones.

ܟܪܝܘܬܐ ܛܘܒܢܘܬܐ

— felicitas

ܐܢܫܘܬܐ ܗ̄ ܐܢܫܘܬܐ ܗ̄ ܡܛܠ ܕ
ܕܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ ܒܢܝ ܐܕܡ ܐܢܘܢ . ܘܗܘ
ܐܢܫܐ ܩܕܡܝܐ

— humanitatem nempe quia omnes homines filii Adem sunt, et ipse homo primus.

ܡܫܠܡܢܐ ܡܟܠ ܗ̄ . ܕܗܐ ܐܕܡ ܗܘܐ ܐܝܟ ܬ
ܚܕ ܡܢܢ . ܗܘ ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܓܡܝܪܐ ܘܠܐ ܡܝܘܬܐ

— Ecce Adam sicut unus ex nobis (Gen. III. 22.), nempe quia Deus perfectus et immortalis est.

ܒܡܠܐ ܕܫܪܝܘܬܐ ܗ̄ ܗܘ ܕܒܗ ܥܡܪ ܟܠܗ
ܡܘܠܝܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܓܘܫܡܢܐܝܬ . ܕܠܝܬ
ܝܗܘܕܝܐ ܘܐܪܡܝܐ . ܘܠܐ ܢܩܒܬܐ ܐܠܐ ܟܠ
ܘܒܟܠ ܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܐ ܐܠܗܐ ܟܠ ܒܟܠ

— Ille in quo habitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter (Colos. 11, 9). Iam non est judaeus neque barbarus, nec masculus neque femina, sed omne et in omnibus Christus ut sit Deus omne in omnibus.

INDEX

ERRATA CORRIGENDA

Plura vocalia signa nec non attenuationis vel reduplicationis aprelo typographico fracta fuerunt vel debito e loco deturbata, solers Lector attendens ad regulas initio libri præmissas facile ipse corriget. Potiora hic emendata subjicio.

SPHALMATA

pag.	linea				
23	6	pro	ܡܫܡܫܢ	lege	ܡܫܡܫܢ
28	4	»	ܒܫܠܡܗ	»	ܒܫܠܡܗ
29	7	»	ܫܘܝܐ	»	ܫܘܝܐ
32	Versio latina secundi versus hujus paginæ omissa est « ac præ cunctis mensibus speciosus ».				
42	3	»	ܐܫܠܘܢܒ	»	ܐܫܠܘܢܒ
43	4	»	ܡܘܬܐ	»	ܡܘܬܐ
48	1	»	ܘܒܢ	»	ܘܒܢ
49	1	»	et splendorem	»	et vide splendorem
65	1	»	ܙܒܫܠ	»	ܙܒܫܠ
96	2	»	ܘܫܒܡ	»	ܘܫܒܡ

LSyr
A1478p

172003

Author 'Abhdīshō' Bar Berīkha . Paradise of Eden

Title Carmina selecta ex libro Paradisus Eden.

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
Under Pat. "Ref. Index File"
Made by LIBRARY BUREAU

